

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี

ประเสริฐศรี ขาวช่วง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ปีการศึกษา 2559

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี

ประเสริฐศรี ขาวช่วง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อนุมัติวิทยานิพนธ์เรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครอง
ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี เสนอโดย นางสาวประเสริฐศรี
ขาวช่วง เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา

..... รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ วิจัย และนวัตกรรม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภวัฒน์ ลาวัณย์วิสุทธิ)

วันที่ 30 เดือน สิงหาคม พ.ศ.2560

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.กวีตล จุลสุคนธ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สรชัย ชูชีพ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ภัศยกร เลาสวัสดิกุล)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ)

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ ดร.สรราชย์ ชูชีพ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.ภัสยกร เลาสวัสดิ์กุล กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา แนะนำในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สรราชย์ ชูชีพ อาจารย์ ดร.ภัสยกร เลาสวัสดิ์กุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย หาญกล้า อาจารย์ ดร.อภิสรร์ ภาชนะวรรณ อาจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ และ อาจารย์ ดร.เสริมทรัพย์ วรปัญญา ในฐานะผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลพบุรี ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ทุกท่าน ที่ได้ให้ความกรุณาตั้งกล่าวข้างต้นนี้ ด้วยสำนึกในบุญคุณตลอดไป

ประเสริฐศรี ชาวช่วง

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชน ในจังหวัดลพบุรี
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.สรราชย์ ชูชีพ อาจารย์ ดร.ภัสยกร เลาสวัสดิ์กุล
ชื่อนักศึกษา	ประเสริฐศรี ชาวช่วง
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี และ 2) เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี เมื่อจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ อายุ และอำเภอที่ตั้ง กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 396 คน โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.940 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีแอลเอสดี ของฟิชเซอร์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี เมื่อจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ อายุ และอำเภอที่ตั้ง ภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Thesis Title   The Parent's Expectations Toward the Academic Affairs
Administration of the Private Schools in Lopburi Province

Thesis Advisors   Dr. Sunchai Chuckeep
Dr. Phatsyakorn Laosawasdikul

Name   Prasertsri Kaowchuang

Concentration   Educational Administration

Academic Year   2016

ABSTRACT

This research aimed to : 1) study the parent's expectations toward the academic administration of the private schools in Lopburi province; and 2) compare the parent's expectations toward the academic administration of the private schools in Lopburi province classified by gender, education level, occupation, age, and district area. Drawn by stratified random sampling, the sample group included 396 parent's of the private schools in Lopburi province in the academic year of 2016. The research tool was a questionnaire with a reliability value of 0.940. The data were analyzed by using means, standard deviation, t-test, the one-way ANOVA and Fisher's L.S.D. method.

The findings indicated that:

1. The parent's expectations toward the academic administration of the private schools in Lopburi province in overall were rated at a high level.
2. Regard to the comparisons of parent's expectations toward the academic administration of the private schools in Lopburi province when classified by gender, education level, occupation, age, and district area, they were not different.

สารบัญ

	หน้า
หน้าอำนวยการ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศคุณูปการ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความคาดหวัง.....	9
ความหมายของความคาดหวัง.....	9
ความสำคัญของความคาดหวัง.....	10
ทฤษฎีด้านความคาดหวัง.....	10
โรงเรียนเอกชน.....	12
ความหมายของโรงเรียนเอกชน.....	12
ข้อบ่งชี้ของการจัดการศึกษาเอกชน.....	13
การบริหารงานวิชาการ.....	14
ความหมายของการบริหารงานวิชาการ.....	14
ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ.....	15

	หน้า
บทที่ 2 (ต่อ)	
ขอข่ายการบริหารงานวิชาการ.....	18
การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา.....	24
การพัฒนาหลักสูตร	24
การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	33
การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน	40
การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา.....	52
การพัฒนาแหล่งเรียนรู้	59
การแนะแนวการศึกษา	64
การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน.....	69
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	71
งานวิจัยในประเทศ	71
งานวิจัยต่างประเทศ.....	76
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	78
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	78
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	79
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	80
การหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	80
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	81
การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	107
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	107
สมมติฐานในการวิจัย.....	107
วิธีดำเนินการวิจัย.....	107
สรุปผลการวิจัย.....	108
อภิปรายผล.....	110
ข้อเสนอแนะ.....	114
บรรณานุกรม.....	116
ภาคผนวก.....	133
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	134
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามในการวิจัย	
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในการวิจัย.....	141
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	146
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ	
คุณภาพเครื่องมือ.....	148
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้ (try out) เครื่องมือใน	
การวิจัย.....	154
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิจัย.....	157
ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์.....	160

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	79
ตาราง 2 จำนวนและร้อยละจำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง.....	87
ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาหลักสูตร.....	89
ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้.....	90
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน.....	91
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา.....	92
ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้.....	93
ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการแนะแนวการศึกษา.....	94
ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน.....	95
ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ภาพรวม.....	96
ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามเพศ.....	97

	หน้า
ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	98
ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามอาชีพ.....	99
ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามอายุ.....	100
ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามอายุ.....	102
ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ จำแนกตามอายุ.....	102
ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามอำเภอที่ตั้ง.....	103
ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนา หลักสูตร จำแนกตามอำเภอที่ตั้ง.....	105
ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านกรวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน จำแนกตามอำเภอที่ตั้ง.....	106

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 กล่าวว่า ท่ามกลางปัญหาท้าทายหลากหลายที่เป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในระยะยาว ดังกล่าว ก็เป็นที่ตระหนักร่วมกันในทุกภาคส่วนว่าการพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในระยะยาวได้นั้น ประเทศต้องเร่งพัฒนา ปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ในทุกด้านได้แก่ การเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กับการเร่งยกระดับทักษะฝีมือแรงงานกลุ่มที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงานและกลุ่มที่อยู่ในตลาดแรงงานในปัจจุบันให้สอดคล้องกับสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย และการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนาคนในภาพรวมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกช่วงวัยที่สามารถบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงที่เป็นสภาพแวดล้อมการดำเนินชีวิตได้อย่างดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทุนมนุษย์จากการยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ และยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขให้ทั่วถึงในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งต้องส่งเสริมบทบาทสถาบันทางสังคมในการกล่อมเกลาสรางคนดี มีวินัย มีค่านิยมที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ ในช่วงเวลาต่อจากนี้การพัฒนาต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่และเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของเมืองต่างๆ ให้สูงขึ้นภายใต้การใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ลักษณะการใช้ที่ดินการจัดระเบียบผังเมืองและความปลอดภัยตามเกณฑ์เมืองน่าอยู่ที่เหมาะสมเพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทั่วถึงและเป็นการสร้างฐานเศรษฐกิจและรายได้จากพื้นที่เศรษฐกิจใหม่มากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำภายในสังคมไทยลง และในขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันจากการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ เป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ทั้งตอนในและตามแนวจุดชายแดนหลัก (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560, หน้า 3) กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา พ.ศ. 2555 – 2558 โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งกระจายโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม ทั้งในเมืองและชนบทบนพื้นฐานที่ว่าประชาชนที่เข้มแข็งและมีความรู้คือทุนที่มีพลังในการต่อสู้กับความยากจน โดยจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับเด็ก เยาวชน ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทุกคนให้เท่าเทียมกันทั้งในเมืองและชนบท ตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเทียบเท่าพัฒนาความเป็นพลเมืองโลกที่ทันสมัย มีทักษะหลากหลาย มีความสามารถในการแข่งขันสู่ตลาดโลกโดยบูรณาการการจัดการศึกษาภายใต้ 8 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ 1) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับทุกประเภท 2) การสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรทุก

กลุ่มอย่างเสมอภาค 3) การปฏิรูปครู เพื่อยกฐานะครู และวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง 4) การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และการฝึกอาชีพให้สอดคล้องตลาดแรงงาน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ 5) การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้เกิดการศึกษาทัดเทียมกับนานาชาติ 6) การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา และบริการทางวิชาการ เพื่อสร้างนวัตกรรม และการพัฒนาประเทศ 7) การเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน และ 8) การพัฒนาประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555, หน้า 1)

การศึกษาเอกชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการจัดการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของคนในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การแก้ไขปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมืองหรือการพัฒนาในด้านต่างๆ และภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ช่วยเสริมในส่วนที่ภาครัฐดำเนินการไม่ถึง ช่วยสร้างความหลากหลายในด้านรูปแบบและวิธีการจัดการศึกษา ทำให้เกิดการศึกษารูปแบบต่างๆ ที่ภาคเอกชนช่วยเติมเต็มการเรียนรู้ให้กับเด็กและเยาวชน ดังนั้นการพัฒนาการศึกษาเอกชนจึงเป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันในเวทีโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2559, หน้า 4-5)

การบริหารงานทั้ง 4 งานในสถานศึกษานั้น เมื่อพิจารณาเทียบกับวัตถุประสงค์หลักของการบริหารจะเห็นได้ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะผู้เรียนจะมีคุณภาพต้องมีความรู้ทางวิชาการ ผู้บริหารจึงต้องเป็นผู้มีหน้าที่ในการเป็นผู้นำทางวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับคณะครู ให้คำแนะนำ ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำในการบริหารอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนดำเนินการ นิเทศ ติดตาม (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2543, หน้า 2) การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิภาพการศึกษา เป็นสิ่งควบคู่กันถ้ามีระบบการบริหารจัดการที่ดี ประสิทธิภาพการศึกษาจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนและสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เกี่ยวข้องในการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบในหลายด้าน ผู้บริหารต้องมีทักษะในการบริหารจัดการศึกษา มีความเป็นผู้นำทางวิชาการ ที่จะนำพาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งรวมถึงภาพลักษณ์ของผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ไว้ในปฏิวัติการศึกษาไทยว่า ผู้บริหารสถานศึกษายุคปฏิรูปการศึกษาจะต้องมีความเป็นผู้นำทางวิชาการ ที่เข้มแข็ง เป็นผู้จัดการที่เฉียบแหลม เป็นผู้ประสานงานชุมชนที่ดี เป็นผู้อำนวยความสะดวกที่เชี่ยวชาญและเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ดังนั้นระบบการบริหารจัดการที่ดีจึงขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของผู้บริหาร (รุ่ง แก้วแดง, 2546, หน้า 41)

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารต้องดำเนินงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีสมรรถภาพทั้งด้านความรู้ ทักษะ และมี

คุณธรรม จริยธรรม ตลอดทั้งมีจรรยาบรรณวิชาชีพการเป็นผู้นำทางวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษาควรปฏิบัติเป็นแบบอย่างของผู้ในการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำทางวิชาการ ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหมวด 4 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และมีการวางแผนนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ของสถานศึกษาอย่างชัดเจน และสะดวกต่อการนำไปเรียนรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษา (ธีระ รุญเจริญ, 2546, หน้า 69-70)ถึงแม้ว่างานบริหารวิชาการจะถือได้ว่าเป็นงานหลักและมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใดหรือจัดการศึกษาในระดับใด ช่วงชั้นไหน มาตรฐานคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จาก ผลงานด้านวิชาการ พบว่าการบริหารงานวิชาการมีปัญหาอยู่หลายอย่าง ดังสรุปรายงานผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ 1) การจัดระบบการบริหารจัดการ จัดระบบครูเข้าสอน การมอบหมายงานให้ครูผู้สอนไปทำงานด้านอื่น ๆ มากกว่างานด้านการสอน ไม่ส่งเสริมหรือสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา การจัดช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสมกับลักษณะของวิชา ตลอดจนการวัดผล ประเมินผลที่ไม่เป็นระบบ ไม่มีการตรวจสอบเครื่องมือในการวัดผลให้ได้มาตรฐาน ผู้บริหารมีบทบาทการนิเทศไม่ต่อเนื่อง และไม่เป็นที่ยอมรับของครูผู้สอน 2) ด้านครูผู้สอน ปัญหาที่พบคือ ครูผู้สอนไม่มีความรู้ ความชำนาญในวิชาที่สอน สอนหลายวิชา ไม่มีการเตรียมการสอนตามแผนการเรียนรู้ ไม่มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร การวัดผลประเมินผลไม่ได้มาตรฐาน มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนน้อย ขาดการส่งเสริมสนับสนุนในการใช้การสอนแบบต่าง ๆ ไม่ปรับเปลี่ยนวิธีสอน มีสื่อประกอบการเรียนรู้ไม่เพียงพอ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในสถานศึกษาไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ และ 3) ด้านงบประมาณ สถานศึกษามีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาครูผู้สอน การจัดซื้อหรือจัดหาทรัพยากรต่าง ๆ ในการสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ให้กับผู้เรียน (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2551, หน้า 51)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี เพื่อให้ได้ข้อมูลว่าผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนางานวิชาการในรูปแบบใดเพราะงานวิชาการเป็นระบบ และกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งระบบสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เนื่องจากผู้บริหารเป็นผู้นำยุทธวิธีหรือกลยุทธ์มาใช้เพื่อกระตุ้นปรับปรุงเร่งรัดและพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ มีประสิทธิผล ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนสู่การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และนำไปสู่พัฒนางานการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ อายุ และอำเภอที่ตั้ง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี เพื่อการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา
2. ผลการศึกษาจะเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและมาตรการในการดำเนินงานและการพัฒนางานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและครู โรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามความมุ่งหมาย ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 19 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 34,547 คน โดยกำหนดอัตราส่วนผู้ปกครองต่อนักเรียนเป็น 1:1 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2559, หน้า 4-5)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2559 เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน (finite populations) สูตรที่ใช้ในการหาขนาดตัวอย่างจึงใช้สูตรของยามาเนะ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้มีค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2553, หน้า 34) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 396 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้แก่

2.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

2.1.2 ระดับการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรี/เทียบเท่า
- 2) สูงกว่าปริญญาตรี

2.1.3 อาชีพ

- 1) ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ
- 2) ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
- 3) เกษตรกร
- 4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2.1.4 อายุ

- 1) น้อยกว่า 30 ปี
- 2) 30 – 40 ปี
- 3) มากกว่า 40 ปี

2.1.5 อำเภอที่ตั้ง

- 1) อำเภอเมือง
- 2) อำเภอโคกสำโรง
- 3) อำเภอโคกเจริญ
- 4) อำเภอชัยบาดาล
- 5) อำเภอท่าม่วง
- 6) อำเภอท่าหลวง
- 7) อำเภอบ้านหมี่
- 8) อำเภอพัฒนานิคม
- 9) อำเภอลำสนธิ
- 10) อำเภอสระโบสถ์
- 11) อำเภอหนองม่วง

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ตามขอบข่ายงานวิชาการ 7 ด้าน ประกอบด้วย

2.2.1 การพัฒนาหลักสูตร

2.2.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

2.2.3 การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน

2.2.4 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา

2.2.5 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

2.2.6 การแนะแนวการศึกษา

2.2.7 การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคาดหวัง หมายถึง ความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมุ่งหวังหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานทุกชนิดของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเพื่อพัฒนาปรับปรุง และส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียน มีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายของหลักสูตรประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนในการตัดสินใจหาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้เหมาะสม การพัฒนาแผน หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถ โดยการส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จากพฤติกรรมเดิมไปเป็นพฤติกรรมใหม่โดยการส่งเสริมให้ครูมีการจัดทำแผน และจัดกระบวนการเรียนรู้ตามสาระหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้และจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน

การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การดำเนินการต่างๆของผู้สอนเพื่อวัดระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามหลักสูตรและเพื่อใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการตลอดทั้งความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนรวมทั้งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาเต็มศักยภาพเพื่อนำมาจัดการเรียนการสอน ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและการนำผลการเรียนมาเทียบโอน

การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์ ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยี จัดหา แก้ไข ปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นสื่อการเรียนรู้อให้มีประสิทธิภาพที่ทันสมัย เพื่อจัดการเรียนการสอนเพื่อดำเนินการปรับปรุง พัฒนาสิ่งที่เป็นเครื่องมือหรือสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอน

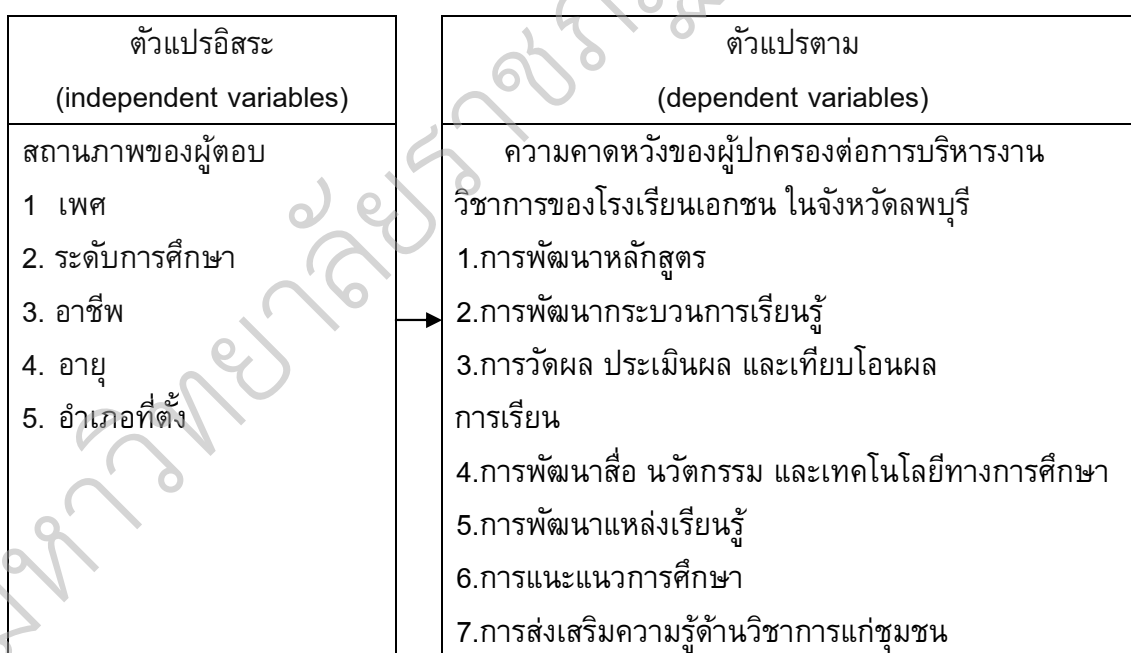
การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การปรับปรุง ซ่อมแซม แต่งเสริมหรือพัฒนาสถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างเหมาะสม

การแนะแนวการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเองโดยกลุ่มผู้เรียนที่ผ่านการฝึกฝนมาแล้วเป็นอย่างดี โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน

การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การดำเนินการสำรวจความต้องการในการส่งเสริม สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน ที่มุ่งเผยแพร่ความรู้ให้แก่กลุ่มผู้เรียน ชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี โดยการนำขอบข่ายและภาระงานวิชาการ 7 ด้านที่กำหนดโดย กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 6-7) ดังแสดงภาพดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ อายุ และอำเภอที่ตั้ง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ผู้ศึกษาดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความคาดหวัง
  - 1.1 ความหมายของความคาดหวัง
  - 1.2 ความสำคัญของความคาดหวัง
  - 1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง
2. โรงเรียนเอกชน
  - 2.1 ความหมายของโรงเรียนเอกชน
  - 2.2 ขอบข่ายของการจัดการศึกษาเอกชน
3. การบริหารงานวิชาการ
  - 3.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
  - 3.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
  - 3.3 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ
4. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา
  - 4.1 การพัฒนาหลักสูตร
  - 4.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
  - 4.3 การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
  - 4.4 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
  - 4.5 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
  - 4.6 การแนะแนวการศึกษา
  - 4.7 การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ความคาดหวัง

1. ความหมายของความคาดหวัง

รักชนก โสภพิศ (2542, หน้า 6) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของคนว่า ความคาดหวัง คือ “การทำนายเหตุการณ์ว่า จะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง การคาดหวังจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เราเคยมีประสบการณ์เดิมมาก่อน

เบญญา นิลบุตร (2545, หน้า 10) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดในการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นอย่างไร อันเป็นความปรารถนาจะให้ไปถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้

พิสิฐ มหามงคล (2546, หน้า 17-20) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง แรงจูงใจ ความเชื่อ ความรู้สึก ทศนคติและค่านิยมด้วย

วิภาดา วัฒนนามกุล (2549, หน้า 13) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ค่านิยมทั้งทางบวกและทางลบที่บุคคลมีต่อผลของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

สกวเดือน พรณสมิทธิ์ (2549, หน้า 64) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง แนวคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วแสดงออกมาโดยการพูด การเขียน และการแสดงออกดังกล่าวนั้นขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางสังคม ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบุคคลอื่นอาจไม่เห็นด้วยก็ได้ หรืออีกกล่าวหนึ่ง ความคาดหวัง คือ การแสดงออกทางทัศนคติอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงออกโต้ตอบสิ่งต่าง ๆ ในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ จึงควรพิจารณาในด้านองค์ประกอบของทัศนคติควบคู่ไปด้วย

ฟิน (Finn, 1991, pp.15-16) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง การประเมินค่าบุคคลหรือตนเองด้านจิตรู้สึกนึก และใช้ความคาดหวังนั้นมาเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมที่จะมีต่อบุคคลที่ตนคาดหวังหรือตนเองในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

เกสเซล (Getzels, 1998, pp.45-47) กล่าวว่าความคาดหวังของบุคคลย่อมแตกต่างกันไปเพราะคนเราต่างมีความคิดและความต้องการแตกต่างกัน พฤติกรรมทางสังคมของบุคคลจึงแตกต่างกันออกไปด้วย

ซัน (Son, 1988, p.21) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้า และเชื่อว่าบางสิ่งบางอย่างจะเกิดขึ้น หรือเป็นความเชื่อว่าบางสิ่งบางอย่างควรจะเกิดขึ้น หรืออาจจะเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมุ่งหวังหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง

2. ความสำคัญของความคาดหวัง

ทองทิพภา วิริยะพันธ์ (2546, หน้า 46) กล่าวว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้านความคาดหวัง ซึ่งมีความสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

1. งานที่มีความท้าทายก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับความสำเร็จของงาน เกิดความรับผิดชอบ มีความรู้สึกก้าวหน้า ได้รับการยกย่อง และเกิดความเพลิดเพลินในงานเหล่านี้ถือเป็นสิ่งจูงใจพนักงานให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2. กฎในการทำงาน แสงสว่าง เวลาหยุดพัก สิทธิของควมมีอาวุโส ค่าจ้างผลประโยชน์พิเศษและอื่น ๆ หากเป็นไปอย่างไม่เหมาะสมอาจเป็นสิ่งที่ทำให้พนักงานเกิดความไม่พอใจในการทำงานได้

3. พนักงานจะเกิดความไม่พอใจ เมื่อโอกาสที่เขาจะได้รับความรู้สึกเกี่ยวกับความสำเร็จของงานถูกขจัดออกไป ทำให้มีความรู้สึกที่ไม่ดีเกิดขึ้น และหาข้อผิดพลาดจากสภาพแวดล้อม

4. เมื่อปัจจัยด้านการจูงใจ เช่น ความก้าวหน้า ความสำเร็จ ความรับผิดชอบ และการยกย่องไม่ได้รับการตอบสนอง ผู้ปฏิบัติงานจะแสวงหาการตอบสนองความพอใจจากปัจจัยด้านการบำรุงรักษา

เสถียร เหลืองอร่าม (2549, หน้า 1) กล่าวถึงความสำคัญของความคาดหวังไว้ว่า ทุกวันนี้คนเราพยายามทำงานก็เพื่อจะสนองความคาดหวังของตน ทำงานเพื่อเงินเพราะเงินเป็นสื่อกลางของการแลกเปลี่ยนสิ่งต่างๆ ตามต้องการ แต่ถ้ามองให้ลึกกลงไปแล้วการทำงานไม่ใช่เพื่อเงินแต่อย่างเดียวเสมอไป เศรษฐีมีเงินมหาศาลก็ยังทำงานทุกอย่าง ที่ทำงานแล้วได้เงินเป็นค่าตอบแทนเพียงเล็กๆ น้อยๆ การทำงานเพื่อเงิน เป็นเพียงเหตุผลประการหนึ่งเท่านั้น ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกมากที่คนต้องการได้รับจากการทำงาน ซึ่งบางครั้งเงินไม่สามารถซื้อความต้องการบางอย่างได้

โยธิน ศันสนยุทธ (2546, หน้า 48) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้นก่อให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้ง ความคาดหวังนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความคาดหวังเนื่องจากสภาพสังคมก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความคาดหวังเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง

สรุปได้ว่า ความคาดหวังเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้นก่อให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้งและเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมที่จะมีต่อบุคคลที่ตนคาดหวังหรือตนเองในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

3. ทฤษฎีด้านความคาดหวัง

อริยา คูหา (2546, หน้า73-74) ได้กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาบนโลกใบนี้ เมื่อเติบโตขึ้นในช่วงอายุหนึ่งที่มีความต้องการ ความรู้สึกเป็นของตัวเอง หรือเมื่อมีวุฒิภาวะเจริญเติบโตขึ้นในทางความคิด ทุกคนต่างก็มีเป้าหมายให้กับตัวเองเพื่อต้องการให้เกิดความสำเร็จ และในการเดินทางที่จะไปสู่เป้าหมายนั้น ทุกคนก็จะต้องมีความคาดหวังให้กับความสำเร็จนั้น เพื่อให้ความคาดหวังนั้น อาจจะเป็นความคาดหวังให้กับตัวเองหรือเป็นความ

คาดหวังให้กับบุคคลอื่น โดยทำการคาดหวังให้บุคคลอื่นเป็นไปตามที่ตัวต้องการตามเป้าหมายที่วางไว้

พระธรรมปิฎก ป.อ. ปยุตโต (2547, หน้า 67 – 70) ในทางพุทธศาสนา กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ หรือความอยากซึ่งเรียกว่า กิเลส มีอยู่ 3 อย่าง ซึ่งสอดคล้องกับความคาดหวัง ดังนี้

1. กามตัณหา คือ ความอยากในกามคุณทั้ง 5 คือ ความอยากหรือปรารถนาในสิ่งน่ารักใคร่พอใจ ซึ่งอาจเป็น รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส มิใช่หมายถึงความต้องการทางเพศเพียงอย่างเดียวอย่างเช่นที่คนส่วนใหญ่เข้าใจกัน

2. ภวตัณหา คือ ความอยากมี อยากเป็น อยากได้

3. วิภวตัณหา คือ ความไม่อยากมี ไม่อยากเป็น ไม่อยากได้

ฟีโลวอร์ด จันทรสุกรี (2549, หน้า 12) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังตามแนวคิดของวรูม (Vroom) ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1. ความคาดหวังในความพยายามต่อการกระทำหรือการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าว่าตนเองพยายามต่อกระทำพฤติกรรมได้ตามความสามารถแล้ว โอกาสที่จะกระทำสิ่งนั้นได้สำเร็จมีมากน้อยเพียงใด เป็นการศึกษาว่าก่อนจะทำการสิ่งต่าง ๆ ว่าสามารถทำได้หรือไม่

2. ความคาดหวังในการกระทำต่อผลลัพธ์หรือผลของการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าก่อนกระทำพฤติกรรมว่าถ้าหากกระทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้ผลลัพธ์แก่ตนเองในทางที่ดีหรือไม่

3. ความคาดหวังในคุณค่าของผลลัพธ์หรือรางวัล หมายถึง คุณค่าจากผลของการกระทำที่เกิดแก่บุคคลที่แสดงพฤติกรรมนั้น

เอ็ดเวิร์ด (Edward, 1999, p.213) ให้ทรรศนะเกี่ยวกับความคาดหวังไว้ 4 ประการที่เป็นบ่อเกิดแรงจูงใจในการทำงาน กล่าวคือ

1. การคาดหวังว่าเมื่อแสดงพฤติกรรมไปแล้วจะทำการสิ่งนั้นได้หรือไม่ มีความรู้ความสามารถและมีสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกที่จะแสดงพฤติกรรมเพียงพอที่จะดำเนินได้มากเพียงใดและมีบทบาทที่สามารถแสดงความสามารถได้ดีเพียงใด

2. การคาดหวังว่าเมื่อทำงานนั้นแล้วทำได้ดีเพียงใด

3. การคาดหวังว่าเมื่อทำงานนั้นได้แล้วจะได้ผลลัพธ์อย่างที่ต้องการหรือไม่

4. การตีผลลัพธ์ที่ได้จากการกระทำ ถ้าเขาเห็นว่ากระทำแล้วมีค่า เขาก็อยากทำ แต่ถ้าไม่มีค่าเขาก็ไม่สนใจ จึงสรุปได้ว่าคนเรามีแรงจูงใจในการกระทำสิ่งใด ๆ ย่อมมีความคาดหวังตามเงื่อนไขข้างต้น เพราะหากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้วแรงจูงใจย่อมขาดหายไปด้วย เมื่อดูตามสภาพแล้วทฤษฎีเน้นเรื่องการพัฒนา โดยที่Vroom เน้นว่า มนุษย์ควรรู้จักตนเอง รู้ขีดจำกัดและความสามารถของตน

บาร์ตัล, และมาติน (Bartal, & Matin, 2001, p.21) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังตามแนวคิดของ Vroom ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1. ความคาดหวังในความพยายามต่อการกระทำหรือการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าว่าตนเองพยายามต่อกระทำพฤติกรรมได้ตามความสามารถแล้ว โอกาสที่จะกระทำสิ่งนั้นได้สำเร็จมีมากน้อยเพียงใด เป็นการศึกษาที่จะทำอะไรต่าง ๆ ว่าสามารถทำได้หรือไม่

2. ความคาดหวังในการกระทำต่อผลลัพธ์หรือผลของการปฏิบัติงาน หมายถึง การที่บุคคลคาดหวังไว้ล่วงหน้าก่อนกระทำพฤติกรรมว่าถ้าหากกระทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้ผลลัพธ์แก่ตนเองในทางที่ดีหรือไม่

3. ความคาดหวังในคุณค่าของผลลัพธ์หรือรางวัล หมายถึง คุณค่าจากผลของการกระทำที่เกิดแก่บุคคลที่แสดงพฤติกรรมนั้น

สรุปได้ว่า บุคคลจะทุ่มเทความพยายามในการทำงานหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การพิจารณาองค์ประกอบทั้งสามภายใต้สถานการณ์ที่กำหนด มนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความคาดหวังเสมอ ความคาดหวังจึงเปรียบเสมือนเป็นแรงผลักดันให้เกิดความต้องการซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์ แต่ละบุคคลก็มีความคาดหวังไม่เท่ากันในแต่ละช่วงเวลาหรือสถานการณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสภาวะที่สิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง

โรงเรียนเอกชน

1. ความหมายของโรงเรียนเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2542, หน้า 1) กล่าวว่า โรงเรียนเอกชน หมายถึง องค์กรทางการศึกษาที่มีบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาภายใต้การกำกับของรัฐ สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่กำหนดให้รัฐจะต้องส่งเสริม และสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดภารกิจของสถานศึกษาไว้ในมาตราต่าง ๆ

ประสาน หอมพูล (2546, หน้า 8) กล่าวว่า โรงเรียนเอกชน หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเพื่อบริการทางการศึกษาแก่สมาชิกในสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยงานต่อไปนี้คือ งานวิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2551, หน้า 1) กล่าวว่า โรงเรียนเอกชน หมายถึง เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนด จุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2558, หน้า 1) กล่าวว่า โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบหรือโรงเรียนนอกระบบ

สรุปได้ว่า โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาซึ่งประกอบไปด้วยงานต่อไปนี้คือ งานวิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียน งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ และงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

2. ขอบข่ายของการจัดการศึกษาเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2542, หน้า 5) ได้จำแนกรายละเอียด ลักษณะของงานในแต่ละด้านที่จะต้องปฏิบัติดังนี้ ขอบข่ายของการจัดการศึกษาเอกชนนั้น ยึดหลักในการบริหารจัดการที่ครอบคลุมงานทั้ง 6 ด้าน ซึ่งได้แก่

- 1) งานวิชาการ
- 2) งานกิจการนักเรียน
- 3) งานบริหารบุคคล
- 4) งานธุรการการเงิน
- 5) งานสัมพันธ์ชุมชน
- 6) งานกิจการนักเรียน

ซึ่งในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ปรับขอบข่ายในการจัดการศึกษาเอกชนให้ครอบคลุมภาระงาน ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เป็น 4 งานคือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป โดยอยู่บนพื้นฐานของปรัชญาหลักกรอบแนวคิด และเจตนารมณ์ดังนี้คือ ยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา ใช้แผนบูรณาการแบบองค์รวม พัฒนาชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และพัฒนาสังคมให้เข้มแข็งและมีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2551, ย่อหน้า 1) กล่าวว่า สถานศึกษาเอกชน ประกอบด้วย 5 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทสอนศาสนา เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะการสอนศาสนา
2. ประเภทศิลปะและกีฬา เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษเกี่ยวกับดนตรี ศิลปะ และกีฬา
3. ประเภทวิชาชีพ เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษเกี่ยวกับวิชาชีพเพื่อให้นักเรียนนำไปประกอบอาชีพหรือเพิ่มเติมทักษะในการประกอบอาชีพ
4. ประเภททวิศึกษา เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เสริมความรู้บางรายวิชาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. ประเภทสร้างเสริมทักษะชีวิต เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เสริมสร้างความคิด เชาวนปัญญา และทักษะอื่น

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 13-14) กล่าวว่า ประเภทของสถานศึกษาเอกชนมี 5 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทสอนศาสนา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะการสอนศาสนา

2. ประเภทศิลปะและกีฬา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาเกี่ยวกับดนตรี ศิลปะ และกีฬา

3. ประเภทวิชาชีพ เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพเพื่อให้นักเรียนนำไปประกอบอาชีพหรือเพิ่มเติมทักษะในการประกอบอาชีพ

4. ประเภททววิชา เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เสริมความรู้บางรายวิชาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. ประเภทสร้างเสริมทักษะชีวิต เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เสริมสร้างความคิด เชาวนปัญญา และทักษะอื่น

การบริหารงานวิชาการ

1. ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

นิลุบล เพ็ญคอง (2542, หน้า 20) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมวิชาการ การวัดผลประเมินผล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

เพ็ญรัชย์ ธรณี (2543, หน้า 12) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานที่เป็นงานหลักที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องรู้หลักการบริหาร ให้ความรู้ความสามารถ ตลอดจนประสานการทั้งหลายแก่ครู ให้การสนับสนุน ส่งเสริม ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนนักศึกษาให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ และบรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 2) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

กมล ภูประเสริฐ (2547, หน้า 6) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดตามภารกิจของสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 33) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร (2550, หน้า 25) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานโดยการผสมผสานทรัพยากร การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่นักเรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดทั้งการอบรมศีลธรรมจรรยา และความประพฤติของนักเรียนเพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถทางวิชาการ ความรู้รอบตัว ความรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีทักษะการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

เคสเลย์, และลูรี่ (Casley, & Lury, 1982, p.18) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาหรือโรงเรียน เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะหน้าที่ของสถานศึกษาหรือโรงเรียนทุกแห่งคือ การให้ความรู้ในด้านวิชาการแก่ผู้เรียน ผู้บริหารเป็นผู้นำทางวิชาการ มีการทำงานร่วมกับครู ให้คำแนะนำ และประสานงานให้ทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

กอร์ตัน (Gorton, 1983, pp.158-164) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข การเรียนการสอนของนักเรียนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งได้แก่ งานด้านหลักสูตร การจัดทำแผนการเรียน การจัดทำตารางการเรียนการสอน การจัดครูเข้าสอน การพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากรทางด้านวิชาการ การวัดผลและประเมินผลและการนิเทศการสอน

โบแชมป์ (Beauchamp, 1985, p.73) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี ให้เหมาะสมกับเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

แรมเซเยอร์, และคนอื่นๆ (Ramseyer, et al., 1995, pp. 18-56) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานทุกชนิดของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเพื่อพัฒนาปรับปรุง และส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียน มีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร

2. ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 33) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มุ่งเน้นการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม เจตนาดีและค่านิยมให้ผู้เรียนเป็น คนเก่ง คนดี และมีความสุขในการ ดำรงชีวิตตลอดจนเป็นผู้มีคุณค่าในสังคม

2. การบริหารงานวิชาการเป็นตัวกำหนดปริมาณงานของโรงเรียน เมื่อโรงเรียนมีงาน วิชาการมากปริมาณงานด้านอื่นๆ ย่อมมีมากตามไปด้วย

3. การบริหารงานวิชาการเป็นเครื่องกำหนดการจัดสรรทรัพยากรให้แก่โรงเรียน ไม่ว่าจะเป็น ในรูปของงบประมาณ วัสดุ ครุภัณฑ์จะจัดให้ตามสัดส่วนของปริมาณงานวิชาการ ของ โรงเรียน โรงเรียนจะได้รับการจัดสรรงบประมาณมากขึ้นขึ้นอยู่กับปริมาณงานของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณงานด้านวิชาการ

4. การบริหารงานวิชาการเป็นเครื่องตัดสินคุณภาพของโรงเรียน การพิจารณาคุณภาพของ โรงเรียนต้องอาศัยงานทางด้านวิชาการของโรงเรียน โดยพิจารณาวิธีการและ ผลผลิตของระบบงาน วิชาการ อันได้แก่ วิธีการสอนของครู การบริหารงานวิชาการ ผลสำเร็จของครู ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

5. การบริหารงานวิชาการเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหาร สถานศึกษาเนื่องจากงานวิชาการเป็นงานหลักในสถานศึกษา ที่ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องดำเนินการ กระตุ้นและส่งเสริมให้ครูร่วมมือกัน ในการปรับปรุงงานวิชาการของโรงเรียนอยู่ เสมอ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาต้องรู้จักวางแผน การติดต่อสื่อสารการประสานงาน การควบคุมบังคับบัญชา การวินิจฉัยสั่งการ การมอบหมายงานให้ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้การ ปฏิบัติงานวิชาการบรรลุ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สิริวรรณ จันทรพิมพ์ (2543, หน้า 27) กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงาน วิชาการ ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของโรงเรียน และเป็นงานหลักที่ เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งประกอบไปด้วยการพัฒนา การ ส่งเสริม การจัดการเรียนการสอน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรภายในหน่วยงาน ใน การที่จะสร้างความเจริญก้าวหน้าหรือส่งผลต่อคุณลักษณะของนักเรียนที่พึงประสงค์ตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ปรีชา บุญอนันต์ (2544, หน้า 11) กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ ว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญและเป็นหัวใจของสถานศึกษา ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการ ศึกษาทุกคนจำเป็นต้องให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็น อันดับแรก โดยมุ่งหวังให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ตาม จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และใช้เพื่อเป็นเครื่องชี้วัด ความสำเร็จให้เห็นถึงคุณภาพและ ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ

กมล ภูประเสริฐ (2547, หน้า 5) กล่าวว่า สถานศึกษาทุกระดับทุกประเภทมี ภารกิจหลักที่สำคัญอยู่ที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่คาดหวังไว้ตามระดับและประเภท

ของการศึกษานั้นๆ คุณภาพที่คาดหวังหมายถึง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จะให้เกิดแก่ผู้เรียน ได้แก่ความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ทักษะ ความสามารถ สุขภาพจิต และคุณลักษณะในด้าน บุคลิกภาพ ค่านิยมคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งคาดหวังโดยกำหนดในหลักสูตร คาดหวังโดยชุมชน และสังคม คาดหวังโดยสถานศึกษาเอง และคาดหวังโดยตัวผู้เรียนเองอีกด้วย ซึ่งเหตุผล ดังกล่าว สถานศึกษา (ผู้บริหาร ครู อาจารย์ และบุคลากรทุกฝ่าย) จึงต้องดำเนินงานให้กับ ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่คาดหวังไว้ให้ได้ การดำเนินงานให้ได้ผลดังกล่าวดังกล่าวต้องอาศัยการ ดำเนินงานที่ถูกต้อง(อาศัยหลักวิชาการศึกษา อาศัยการทำงานที่เป็นระบบ อาศัยความ ตระหนักว่าต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอ) และอาศัยความตั้งใจจริง

ซุมตักดี อินทร์รักษ์ (2547, หน้า 2) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญ มากที่สุด ผู้บริหารทุกคนควรมีความรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของ สถานศึกษาคือการให้บริการทางวิชาการ ผู้บริหารมีหน้าที่เป็นผู้นำทางวิชาการ โดยทำงาน ร่วมกับครูผู้สอนกระตุ้นเตือนให้คำแนะนำ และประสานงานให้ผู้สอนทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมี ประสิทธิภาพในด้านการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ นอกจากนี้ยังเห็นว่า งานวิชาการ ต้องให้ความสำคัญมากกว่างานด้านอื่น โดยผู้บริหารต้องรับเป็นอันดับแรก

สุประวีณ์ สุนย์ตะคุ (2548, หน้า 14) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นการจัด กิจกรรมภายในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล สูงสุดแก่ผู้เรียน ที่จะส่งผลให้มีคุณภาพอันพึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรและเป้าหมายของนโยบายหน่วยงานต้นสังกัด

เฟเบอร์ (Faber, 1970, p.213) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ ไว้ว่าการจัดการเรียนการสอนเป็นภารกิจที่สำคัญ ผู้บริหารจะต้องเตรียมการวางแผนสิ่งต่างๆไว้ เป็นอย่างดีถูกต้องเหมาะสม เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางตามแผนกำหนด ทั้งนี้การ จัดการเรียนการสอน หรืองานวิชาการ จะจัดให้เหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน ควรเปิดกว้างให้ ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ตลอดเวลา ทั้งในและนอกห้องเรียน และที่สำคัญที่สุดเพื่อให้นักเรียนเป็นคน ดีที่สังคมต้องการ

มิลเลอร์ (Miller, 1976, p.175) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของ โรงเรียน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า งานวิชาการเป็นหัวใจของสถาบันการศึกษาทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็น เป็นมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือโรงเรียน การที่จะดูว่าสถานศึกษาใดมีมาตรฐานก็มักจะเอา ผลงานทางวิชาการเป็นสำคัญ การบริหารงานวิชาการจะสัมฤทธิ์ผลเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับบทบาท ของผู้บริหารว่าจะเอาจริงกับการบริหารงานวิชาการมากน้อยเพียงใดนั่นเอง

สตูป, และจอห์นสัน (Stoops, & Johnson, 1981, p.176) กล่าวว่า การบริหารงาน วิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุด เพราะงานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียน หน้าที่โดยตรงของ โรงเรียนก็คือ การให้ความรู้ด้านวิชาการเป็นสำคัญ ส่วนงานอื่น ๆ ในโรงเรียนเป็นเพียง

ส่วนประกอบที่เป็นปัจจัยส่งเสริมงานวิชาการที่มีคุณภาพ และช่วยให้งานวิชาการดำเนินไปด้วยดีเท่านั้น

โบแชมป์ (Beauchamp, 1985, p.78) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของสถานศึกษา หน้าที่ของโรงเรียนคือ การให้ความรู้ทางวิชาการแก่นักเรียนเป็นสำคัญ แต่การที่โรงเรียนจะสามารถทำหน้าที่ด้านนี้ได้อย่างสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อผู้บริหารให้ความสำคัญแก่การบริหารงานวิชาการและเข้าใจขอบเขตของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นอย่างดี ซึ่งงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาการที่สำคัญยังมีดังนี้ งานด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน งานด้านปรับปรุงการเรียนการสอนและงานด้านการวัดผลและประเมินผล

เวลแมน (Wellman, 1988, p.14) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียนส่วนของการบริหารงานบุคคล ก็คืองานธุรการที่ดี เป็นเพียงส่วนประกอบที่เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมงานวิชาการที่มีคุณภาพ และอำนวยความสะดวกของการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนจะดีจะเลวขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา เป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหาร ครู อาจารย์ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาตัวผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่คาดหวัง หรือถือได้ว่าเป็นงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือกับทุกฝ่ายในการที่จะสร้างความก้าวหน้า อันส่งผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา

3. ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

จันทรานี สงวนนาม (2545, หน้า 150) ได้กล่าวถึงการกำหนดขอบข่ายภารกิจของการบริหารและการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยเฉพาะด้านวิชาการของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ไว้ 8 ภารกิจ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน
4. การประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา
5. การพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
8. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

กมล ภูประเสริฐ (2547, หน้า 9-14) กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. งานหลักสูตร ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางระดับประเทศ การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การจัดทำหน่วยการเรียนรู้
2. งานการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การรวบรวม วิเคราะห์ และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การกำหนด การเตรียมการ และการจัดหาสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ เครื่องใช้ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน การกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้หรือรายวิชา การจัดทำ แผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนแต่ละคน การควบคุมดูแล และส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ การร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน
3. งานการประเมินผลการเรียน ได้แก่ การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้รายวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอน การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ต้องใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การควบคุมดูแล และส่งเสริมให้มีการประเมินผลตามวิธีการ และเครื่องมือที่ได้กำหนดไว้ การจัดทำหลักฐานการศึกษาตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดไว้ การนำผลการประเมินไปใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนแต่ละคนอย่างสม่ำเสมอ การกำหนดรูปแบบระยะเวลาการรายงานผลการเรียนรู้ การรายงานผู้ปกครองระหว่างปี และการรายงานผลของสถานศึกษาต่อสาธารณะและหน่วยงานต้นสังกัด
4. งานการบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา ได้แก่ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในที่มีหลักการให้บุคลากรทุกคนร่วมกันรับผิดชอบเพื่อการนำสถานศึกษาไปสู่มาตรฐานการศึกษาร่วมกัน การกำหนดวิธีการและระยะเวลาการนิเทศภายใน การควบคุมและส่งเสริมให้มีการดำเนิน การนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ การร่วมกันแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ฯลฯ
5. งานการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ ได้แก่ การวิเคราะห์ปัญหาาร่วมกันเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา การกำหนดช่วงเวลาของการพัฒนาบุคลากรเป็นระยะๆ การควบคุมดูแลให้การดำเนินงานพัฒนาบุคลากรเป็นไปตามที่กำหนดไว้
6. งานการวิจัยและพัฒนา ได้แก่ การทำความเข้าใจและส่งเสริมให้มีการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน การร่วมกันกำหนดประเด็นปัญหาที่เป็นข้อขัดข้องหรือข้อควรพัฒนามาร่วมกันในสถานศึกษา การควบคุมดูแลและส่งเสริมการดำเนินการวิจัยที่ได้กำหนดไว้
7. งานการบริหารโครงการทางวิชาการอื่น ๆ ได้แก่ การกำหนดหัวข้อเรื่องทางวิชาการที่เป็นการสนับสนุนงานหลักทางวิชาการ การกำหนดวิธีดำเนินการและระยะเวลาที่จะดำเนินการการควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการดำเนินงานตามที่กำหนดไว้

8. งานการบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ ได้แก่ การกำหนดข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการของงานบริหารทั้งหมด การกำหนดเวลาในการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศ การควบคุมดูแลและส่งเสริมการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ การนำข้อมูลและสารสนเทศไปใช้ประกอบการดำเนินงานอื่นๆ

9. งานการบริหารการประเมินผลงานทางวิชาการของสถานศึกษา ได้แก่ การกำหนดหัวข้อประเมินผลงาน การกำหนดวิธีการและเครื่องมือในการประเมิน การควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการดำเนินการประเมิน การสรุปผลและการเขียนรายงานประจำปี

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 32) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาไว้ 12 ด้านดังนี้

1. การพัฒนาและการบริหารหลักสูตร
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
4. การค้นคว้าอิสระเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศทางการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการ
11. การประสานงานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

รุ่ง แก้วแดง (2546, หน้า 88 -105) กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. ศักยภาพสมองกับการเรียนรู้
2. สาระแห่งการเรียนรู้
3. กระบวนการเรียนรู้
4. หลักสถานศึกษา
5. สื่อเพื่อการเรียนรู้
6. การประเมินผลการเรียนรู้
7. การจัดการศึกษาในแหล่งเรียนรู้
8. การค้นคว้าอิสระในสถานศึกษา
9. กระบวนการเรียนรู้ในชุมชน

ไพศาล เสือพันธ์ (2551, หน้า 27-28) กล่าวว่าการบริหารวิชาการของสถานศึกษาขนาดเล็กมีขอบข่ายงานดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้
2. การพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา
3. การวัดผลและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของสถานศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้
6. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา
7. การจัดกิจกรรมการนิเทศเพื่อพัฒนาระบบงานวิชาการและการเรียนรู้ในสถานศึกษา
8. การดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษา และเครือข่ายภายในเขตพื้นที่การศึกษา
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือ การพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษากับองค์กรต่าง ๆ
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 6-7) กล่าวว่า กระบวนการในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ประกอบด้วย 12 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

มิลเลอร์ (Miller, 1976, p.175) กล่าวว่า ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ ประกอบด้วยสิ่งสำคัญ 4 อย่างคือ 1) การจัดโปรแกรมการเรียน 2) การปฏิบัติตามโปรแกรมการเรียน 3) การติดตามผลการเรียนการสอน และ 4) การบริการการสอน

เรดดิน (Reddin, 1980, p.46) ได้กล่าวถึงบทบาทในการส่งเสริมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. สนับสนุนให้ครูได้พัฒนากระบวนการเรียนการสอน
3. สนับสนุนให้มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้
4. ส่งเสริมให้มีระบบการวัดผล ประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

เฮอร์เช่, และบลันชาร์ด (Hersey, & Blanchard, 1984, p.68) กล่าวถึงบทบาทในการส่งเสริมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. มีส่วนร่วมในการวางแผนงานของสถานศึกษา
2. มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
3. สนับสนุนให้มีการพัฒนาสื่อเพื่อการศึกษา
4. ส่งเสริมให้มีการวัดผล ประเมินผลผู้เรียนอย่างหลากหลาย
5. ประสานกับหน่วยงานในชุมชนเพื่อขอรับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์

ทรัสตี (Trusty, 1986, p.201) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำทางวิชาการ มีต้องมีภาระงานของการบริหารงานวิชาการ 17 ประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ทางวิชาการของสถานศึกษา
2. ส่งเสริมให้ครูนำเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางวิชาการของสถานศึกษาไปปฏิบัติ
3. สร้างความเชื่อมั่นว่ากิจกรรมของสถานศึกษาและของห้องเรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา
4. สร้างความเชื่อมั่นว่าโครงการทางวิชาการของสถานศึกษาเป็นผลจากผลการวิจัยและการปฏิบัติทางการศึกษา
5. มีการวางแผนร่วมกันกับคณะครูเกี่ยวกับโครงการต่างๆ ทางวิชาการเพื่อให้บรรลุความต้องการของนักเรียน
6. ส่งเสริมให้ครูนำโครงการทางวิชาการไปปฏิบัติ
7. ปฏิบัติงานร่วมกับคณะครูในการประเมินผลโครงการทางวิชาการของโรงเรียน
8. ติดต่อสื่อสารกับครู และนักเรียนด้วยความคาดหวังที่สูงในด้านมาตรฐานทางวิชาการ
9. ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมทางสังคมของนักเรียน
10. ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างเขาวนปัญญาของนักเรียน

11. มีการจัดสรรเวลาเพื่องานวิชาการร่วมกับครูไว้อย่างชัดเจน
12. ให้ความร่วมมือกับนักเรียนในการกำหนดระเบียบเพื่อแก้ไขปัญหาด้านวินัย
ของนักเรียน
13. ร่วมมือกับนักเรียนให้มีการนำระเบียบ กฎเกณฑ์มาแก้ไขปัญหาด้านวินัย
14. ร่วมมือกับคณะครูให้มีการนำระเบียบ กฎเกณฑ์ที่สร้างขึ้นมาใช้ในการ
แก้ปัญหาด้านวินัยของนักเรียน

15. มีการประชุมพิเศษคณะครูเกี่ยวกับโครงการของสถานศึกษา
  16. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูอย่างยุติธรรม
  17. ช่วยเหลือครูในการพัฒนาระบบงานเพื่อให้มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
- มินูดิน (Minudin, 1987, p.2403-A) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนประกอบด้วยหน้าที่หลัก 6 ประการ ดังนี้

1. การประเมินผลโครงการของโรงเรียน
2. สนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการศึกษาและมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น
3. กำหนดวัตถุประสงค์ของโรงเรียนอย่างชัดเจน
4. ควบคุมโครงการและกิจกรรมอื่น ๆ ทั้งหมดของโรงเรียน
5. สอนในบางระดับชั้น
6. รู้และเข้าใจกฎข้อบังคับในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ

สรุปได้แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเป็นมีจุดหมาย คือ ผู้เรียน ควรยึดหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่วนการบริหารงานบุคคล คือ ครู ต้องใช้หลักในการกระจายอำนาจให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบร่วมกัน ลดหลั่นกันไปตามหน้าที่แต่ละคน โดยผู้บริหารต้องใช้วิธีประชาธิปไตยในการดำเนินการ ผู้บริหารคอยกระตุ้นให้ครูมีความกระตือรือร้น ขยันขันแข็งสอนอย่างมีทักษะกระบวนการเพื่อส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สนใจค้นหาความรู้อยู่เสมอ ซึ่งผู้บริหารจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีกับบุคลากรทางการศึกษาซึ่งจะทำให้องค์กรมีการพัฒนา เจริญก้าวหน้า โดยผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 6-7) จำนวน 7 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
5. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
6. การแนะแนวการศึกษา
7. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร

1.1 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

กนกวรรณ โดแย้ม (2547, หน้า 35) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การพัฒนาแผน หรือแนวทาง หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมทั้งลำดับขั้นของประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสม จะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ รู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในชุมชน สังคมและโลกอย่างมีความสุข

กมล ภูประเสริฐ (2547, หน้า 8) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การนำเอาหลักสูตรแกนกลางและสาระหลักสูตรมารวมกันจัดทำโดยให้มีความสมบูรณ์ในเรื่องของ มาตรฐานช่วงชั้น มาตรฐานรายปี/รายภาค สาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค เวลาเรียน หน่วยกิต คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ฉันท ชาติทอง (2550, หน้า 1) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การสร้างหลักสูตรขึ้นมาเพื่อปรับปรุงหลักสูตรที่เพิ่มขึ้นมาแล้วให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงของกาลเวลาและสังคม

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550, หน้า 4) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนในการตัดสินใจหาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้นเพื่อให้เหมาะกับผู้เรียนและสถานศึกษาโดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 19) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา การจัดทำสาระของหลักสูตร สถานศึกษาการออกแบบการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การกำหนดรูปแบบวิธีการและเกณฑ์การตัดสิน การจัดผลประเมินผลและเอกสารหลักฐานการศึกษา รวมถึงการเรียบเรียงเป็นหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

เซเลอร์, และ อเล็กซานเดอร์ (Saylor, & Alexander, 1981, p.7) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือการทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานอยู่เลย และการพัฒนาหลักสูตรจะรวมไปถึงการผลิตเอกสารต่าง ๆ สำหรับผู้เรียน

ทาบ (Taba, 1982, p.9) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่มุ่งส่งเสริม พัฒนาให้หลักสูตรมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งประกอบด้วย การเตรียมการวางแผนใช้ทรัพยากรที่มีซึ่งได้แก่บุคคล วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณอย่างชาญฉลาด และการ

ปฏิบัติการเพื่อให้สามารถใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรได้ รวมถึงการประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขด้วย โดยอาศัยบุคลากรทุกฝ่ายทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้เรียน และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ

โบแชมป์ (Beauchamp, 1985, p.89) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง เป็นการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ในสถานศึกษาให้เกิดความเหมาะสมหรือสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นแก่ผู้เรียน จนผู้เรียนสามารถพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละคนโดยจำเป็นต้องมีหลักการในการพัฒนาหลักสูตร ที่จัดทำอย่างเป็นกระบวนการ คือ มีขั้นตอนในการดำเนินงานที่ถูกต้องตามวิธีการ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรที่ชำนาญการจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ดอล (Doll, 1996, p.14) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนได้รับจากการดูแลของสถานศึกษา หรือหลักสูตร คือการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของผู้เรียน จากการดูแลของสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนในการตัดสินใจหาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้เหมาะสม การพัฒนาแผน หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถ โดยการส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด

1.2 ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร

อมรา เล็กเจิงสินธุ์ (2540, หน้า 19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรว่า การพัฒนาหลักสูตรจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านกระบวนการเรียนรู้ ได้รู้จักคิด วิเคราะห์ และมีความรอบรู้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก นอกจากนี้หลักสูตรเป็นเครื่องมือสำคัญในการที่จะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมาย และเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าการจัดการศึกษาของแต่ละประเทศเน้นหนักไปทางใด

ธำรง บัวศรี (2542, หน้า 9) กล่าวว่า ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรไว้ 7 ประการดังนี้

1. เป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอดเจตนารมณ์ หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาของชาติลงสู่การปฏิบัติ
2. นำเอาความมุ่งหมาย และนโยบายการศึกษาไปแปลงเป็นการกระทำขั้นพื้นฐานในโรงเรียน หรือสถานศึกษา
3. หลักสูตรเป็นหัวใจของสถานศึกษา เพราะถ้าปราศจากหลักสูตรแล้ว การศึกษาย่อมดำเนินไปไม่ได้
4. เป็นการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อให้แน่ใจว่าเยาวชนในแต่ละวัย แต่ระดับการศึกษา ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมกัน
5. เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนว่า จะได้รับการศึกษาตามที่มุ่งหวังไว้

6. เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์แก่ผู้เรียน และก็เป็นสิ่งที่หวังได้ว่าผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์แตกต่างกัน

7. เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นแนวทางในการจัดมวลประสบการณ์แก่ผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545, หน้า 116) กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแหล่งของการแสวงหาความรู้ จึงต้องมีหลักสูตรของตนเอง คือหลักสูตรสถานศึกษาประกอบด้วยการเรียนรู้ทั้งมวลและประสบการณ์อื่น ๆ ที่สถานศึกษาวางแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจะต้องจัดทำสาระการเรียนรู้ทั้งรายวิชาที่เป็นพื้นฐานและรายวิชาที่ต้องการเรียนเพิ่มเติมเป็นรายปีหรือรายภาค จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกรายภาคและกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

ทวน เทียงเจริญ (2546, หน้า 19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรเป็นหัวใจของการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือที่ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ตลอดจนพัฒนาส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพที่ดี เหมาะสมและเป็นไปตามจุดหมายของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 38) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษา ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรและการเรียนการสอนจะทำให้การจัดการศึกษาดำเนินไปด้วยดีทั้งแก่ตัวผู้เรียน และช่วยให้ครูได้มีทิศทางและสิ่งกำหนดในการสอน ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรมี 3 ประการ ดังนี้

1. งานด้านหลักสูตรและการสอน ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้
2. งานด้านหลักสูตร ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล
3. หลักสูตร เปรียบเหมือนแบบแปลนการจัดการเรียนการสอนการพัฒนา

หลักสูตรบอกไว้ว่า วัตถุประสงค์ที่ต้องการมีอะไรบ้าง จะใช้อะไรเป็นวัสดุและอุปกรณ์ จะสอนอย่างไร จัดเตรียมการสอนอย่างไรบ้าง เพื่อช่วยในด้านการเรียนการสอน หลักสูตรจึงมีความสำคัญ เป็นแผนประสบการณ์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ทักษะ ความประพฤติดี

ทาบ (Taba, 1982, p.10) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องชี้แนวทางหรือเป็นบทบาทบัญญัติของรัฐในการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปปฏิบัติ อีกทั้งยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา และควบคุมการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา

โอลิวา (Oliva, 1992, p.8) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญ เพราะเป็นเครื่องชี้แนวทางหรือเป็นบทบาทบัญญัติของรัฐในการจัดการศึกษา

เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่หลักสูตรกำหนดไว้

โซเวลล์ (Sowell, 1996, p.5) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญยิ่งในฐานะที่เป็นเอกสารที่กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาทุกฝ่ายต้องยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ เพื่อพัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพตามที่พึงประสงค์ให้แก่สังคมและประเทศชาติ

สรุปได้ว่า หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษา สามารถพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่หลักสูตรกำหนดไว้

1.3 องค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตร

ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ (2548, หน้า 26) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย 9 ประการ ดังนี้

1. ต้องมีความเข้าใจหลักสูตรอย่างแจ่มแจ้ง และต้องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับการเรียนการสอนและวัสดุประกอบอื่น ๆ
2. ต้องเป็นผู้นำในการนำหลักสูตรมาใช้
3. ต้องเป็นผู้เสริมขวัญและกำลังใจแก่ครูและผู้ปฏิบัติงาน
4. ต้องจัดการด้านบริการใช้หลักสูตรแก่บุคลากรในสถานศึกษา
5. ต้องจัดประชุมเพื่อวางแผน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกาจัดดำเนินการ
6. ต้องประสานงานการดำเนินการใช้หลักสูตร
7. ติดตามผลการปฏิบัติงานและนิเทศ
8. ประชาสัมพันธ์
9. ส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กนกวรรณ โดแย้ม (2547, หน้า 35) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย 6 ประการ ดังนี้

1. จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษา
2. เป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยร่วมประสานกับบุคลากรทุกฝ่าย เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ตลอดจนสาระตามหลักสูตรสถานศึกษา
3. ประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา
4. สนับสนุนให้บุคลากรทุกฝ่ายของสถานศึกษามีความรู้และความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
5. มีการนิเทศภายใน เพื่อนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

6. จัดให้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อปรับปรุง พัฒนาสาระของหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและท้องถิ่น

หรรษา นิลวิเชียร (2548, หน้า 3) กล่าวถึงองค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตร ว่าบทบาทสำคัญในการปฏิบัติการด้านหลักสูตร 3 ประการคือ วางแผน และทำงานกับนักเรียนทุกคน ศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล และแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับหลักสูตรกับครูคนอื่น ๆ การที่จะช่วยให้ครูเข้ามามีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาหลักสูตรมากขึ้น ผู้บริหารจำเป็นต้องให้ครูได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็น เช่น ทักษะการคิด ทักษะด้านการวางแผน และทักษะการตัดสินใจ

สนธิรัก เทพเรณู (2551, หน้า 1-2) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

1. ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา
2. ด้านการดำเนินการจัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา
3. กำหนดแผนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 17) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย 9 ประการ ดังนี้

1. อบรมครูให้มีความรู้ ความเข้าใจหลักสูตรและวิธีการใช้หลักสูตรให้สัมฤทธิ์ผลรวมประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้ปกครองและนักเรียนได้ทราบ เพื่อจะช่วยเหลือส่งเสริมให้การใช้หลักสูตรเกิดผลดียิ่งขึ้น

2. จัดทำแผนการเรียนการสอนตารางสอน เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างราบรื่นจัดครูเข้าสอนตามความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และมอบหมายให้มีครูอีกจำนวนหนึ่งเป็นครูฝ่ายบริหารหลักสูตร เช่น ครูโสตทัศนศึกษา ครูบรรณารักษ์ ครูแนะแนว

3. จัดเตรียมสถานที่ที่จะใช้ประกอบการเรียนการสอน เช่น ห้องสมุด ห้องวิชาการต่าง ๆ สนามกีฬา แปลงเกษตร และอื่น ๆ

4. หาวิธีการส่งเสริมความรู้แก่ครูด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น ประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นส่งครูไปดูงานสังเกตการสอนในสถานศึกษาอื่น จัดหนังสือและแนะนำหนังสือให้อ่าน วิจารณ์วารสารวิชาการ แต่ก่อนอื่นผู้บริหารสถานศึกษาต้องแสดงตนให้ประจักษ์ว่า เป็นผู้ผู้นำในการแสวงหาความรู้อยู่เสมอ

5. ประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นส่งครูไปดูงานสังเกตการสอนในสถานศึกษาอื่น จัดหนังสือและแนะนำหนังสือในการแสวงหาความรู้อยู่เสมอ

6. ประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ ภายนอก รวมทั้งประชาสัมพันธ์กิจการต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้ผู้ปกครองทราบ เพื่อจะได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมการใช้หลักสูตรให้เกิดผลดี

7. พยายามสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ครู เพื่อประสิทธิภาพของงาน เช่น มอบหมายงานให้รับผิดชอบตามความเหมาะสมและทั่วหน้ากัน วางตนเสมอต้นเสมอปลาย ให้เกียรติแก่ครู แสวงตนเป็นผู้ปกป้องผลประโยชน์ของครู พิจารณาความดีความชอบด้วยความเป็นธรรม โดยดูคุณภาพของผลงานมิได้ดูแต่เพียงหน้า หรือใช้ความพอใจส่วนตัวเป็นที่ตั้ง

8. พยายามส่งเสริมสนับสนุนให้กิจกรรมหลักสูตรมีขึ้นอย่างเหมาะสม เช่น จัดตั้งชุมนุมวิชาการต่าง ๆ ชุมนุมกีฬา ชุมนุมยุวกลีกร ชุมนุมประเพณีท้องถิ่น

9. พยายามจัดหาวัสดุและส่งเสริมอำนวยความสะดวกให้ครูทำอุปกรณ์การสอน หรือใช้สิ่งที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 6-7) กล่าวว่า ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. การออกแบบหลักสูตร (curriculum design) หมายถึง การกำหนดลักษณะรูปแบบของหลักสูตรให้สอดคล้องกับแผนงานการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรเป็นไปตามเป้าหมายที่วางแผนไว้ มีการรวบรวมข้อมูลที่มีผลต่อการจัดหลักสูตร จัดหารูปแบบการจัดหลักสูตรที่หลากหลาย การทดสอบว่ารูปแบบใดเป็นรูปแบบที่ดีที่สุดที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย

2. การสร้างหลักสูตร (curriculum construction) หมายถึง การจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยที่ยังไม่เคยมีหลักสูตรนั้นมาก่อน หรือไม่เคยมีหลักสูตรเดิมเป็นรากฐานมาก่อน และต้องดำเนินการอย่างเป็นทางการและเป็นขั้นตอน

3. การวางแผน หรือการร่างหลักสูตร (curriculum planning) หมายถึง การวางแผนงานการจัดทำหลักสูตร โดยกำหนดเป้าหมายว่าหลักสูตรที่จะจัดทำนั้น ทำเพื่อใคร จะพัฒนาบุคคลไปในทิศทางใด ใช้ระยะเวลาการดำเนินการเท่าใด มีกระบวนการพัฒนาบุคคลเหล่านั้นอย่างไร เป็นการรวมกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรเท่านั้น ไม่รวมถึงการผลิต เอกสารสำหรับผู้เรียน

4. การจัดหลักสูตร (curriculum organization) หมายถึง การลงมือจัดทำหลักสูตรตามรูปแบบที่ได้เลือกไว้แล้ว โดยดำเนินการตามขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งรวมถึงการจัดเนื้อหาและประสบการณ์สำหรับผู้เรียนด้วย

5. การจัดการหลักสูตร (curriculum management) หมายถึง การบริหารจัดการงานเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปตามทิศทางที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. การวิเคราะห์หลักสูตร (curriculum analysis) หมายถึง การตรวจสอบหลักสูตร โดยแยกวิเคราะห์แต่ละองค์ประกอบของหลักสูตร เพื่อดูให้แน่ใจว่าแต่ละส่วนของหลักสูตรครบถ้วน เหมาะสมหรือไม่ เป็นการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร หรืออาจเป็นการตรวจสอบหลักสูตร เพื่อการเตรียมการสอน และการประเมินผลการเรียน

7. การปรับปรุงหลักสูตร (curriculum improvement) หมายถึง การดำเนินงานจัดทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการเหมือนกับการพัฒนาหลักสูตร แต่จะแตกต่างกันตรงที่การปรับปรุงหลักสูตร จะมุ่งไปที่เป้าหมายของหลักสูตรมากกว่ากระบวนการของการจัดทำหลักสูตร

8. การปรับหลักสูตร (curriculum adaption) หมายถึง การนำหลักสูตรไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ชุมชน สถานศึกษา และผู้เรียน

9. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร (curriculum change) หมายถึง การแก้ไขหลักสูตรเดิมให้มีสภาพที่แตกต่างจากหลักสูตรเก่าที่มีอยู่แล้ว เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างส่วนใหญ่ของหลักสูตร จะกระทำเมื่อหลักสูตรนั้นใช้มาเป็นเวลานาน และไม่สามารถสนองความต้องการของสังคมในขณะนั้นได้

รัตนา ดวงแก้ว (2555, หน้า 31-32) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

1. การวางแผนหลักสูตร เป็นบทบาทที่ผู้บริหารจะต้องดำเนินการกำหนดรายละเอียดและการจัดลำดับความสำคัญของการสอนและการเรียนรู้ พร้อมทั้งระบุข้อกำหนดต่างๆ ที่เป็นพื้นฐาน ประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนไว้ล่วงหน้า เพื่อให้หลักสูตรในภาพรวมมีความต่อเนื่องสอดคล้องสัมพันธ์กันตลอดหลักสูตร อันจะทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความมั่นใจว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2. การนิเทศ กำกับ ติดตามหลักสูตร เป็นกลไกสำคัญยิ่งของผู้นำทางวิชาการในการบริหารและจัดการหลักสูตรให้ประสบความสำเร็จ พร้อมทั้งช่วยส่งเสริมให้ครูสามารถนำตนเองในการพัฒนาหลักสูตรและยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนในฐานะเป็นครูมืออาชีพ

3. การประเมินหลักสูตรเป็นบทบาทสำคัญที่ผู้บริหารต้องดำเนินการตั้งแต่การเก็บรวบรวมและศึกษาข้อมูล รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบหลักสูตรและตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าและการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงนับได้ว่าการประเมินหลักสูตรของผู้บริหารเป็นกระบวนการที่นำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร

อนสไตน์, และฮันกินส์ (Ornstein, & Hunkins, 1998, pp.124-125) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย 10 ประการ ดังนี้

1. ศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรก่อนเริ่มดำเนินการเพื่อช่วยให้บุคลากรเขตพื้นที่เกิดความมั่นใจในความพร้อมของการดำเนินการ

2. ประเมินปัญหาความต้องการจำเป็น ซึ่งส่วนมากจะมุ่งไปสู่รายบุคคลอาจจะเป็นตัวผู้เรียนและบางครั้งก็เป็นครู ไม่บ่อยนักที่จะประเมินความต้องการจำเป็นของโรงเรียน

3. ระบุปัญหาและความต้องการจำเป็น พร้อมทั้งกำหนดขอบเขตลักษณะที่เชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในกระบวนการวางแผนไม่จำเป็นจะต้องระบุปัญหาและความต้องการจำเป็นทุกอย่าง เพราะจะมีปรากฏในขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม

4. ทบทวนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งจะทำให้ปัญหาและความต้องการจำเป็นปรากฏเป็นรูปเป็นร่างชัดเจนขึ้น

5. ประกาศข้อเสนอแผนหลักสูตรที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและการประเมิน ในขั้นนี้เป็นการพิจารณาปัญหาและความต้องการจำเป็นสำคัญและวิธีการที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาด้วยการพิจารณาจุดมุ่งหมายทั่วไปและเป้าหมายที่เหมาะสมกับโรงเรียน

6. เตรียมออกแบบด้วยการเลือกตัวแบบซึ่งมีหลายวิธี ในขั้นนี้ต้องทบทวนสื่อวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการสอน รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะไว้ด้วย

7. จัดระบบการทำงานในการสร้างหลักสูตรและนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม

8. นิเทศติดตามกระบวนการวางแผนและการนำไปใช้ เพื่อให้การวางแผนดำเนินไปอย่างราบรื่น กระบวนการวางแผนจะต้องได้รับการบริหารและการนิเทศควบคู่กันไป นโยบายการนิเทศอาจจะควบคุมจากส่วนกลางหรือเขตพื้นที่ แต่ตามปกติแล้วควรจะดำเนินการโดยผู้นำหลักสูตรในระดับโรงเรียน

9. ใช้ประโยชน์จากผลผลิตของการวางแผน หากครูทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผน ซึ่งจะทำให้ครูเกิดการยอมรับ และรู้สึกสบายใจในการทำงานกับโครงการหลักสูตรใหม่

10. นำวิธีการประเมินไปประยุกต์ใช้ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามแผน และตรวจสอบประสิทธิผลว่าผลที่ได้รับสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เป้าหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่

โอลิวา (Oliva, 1992, pp.28 – 41) ได้เสนอองค์ประกอบของหลักสูตร ไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมี นักพัฒนาหลักสูตรจะต้องยอมรับว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องปกติ และจะต้องเตรียมตัวเองให้พร้อมที่จะปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ

2. หลักสูตรเป็นผลผลิตของแต่ละช่วงเวลา หลักสูตรตอบสนองต่อสังคม และหลักสูตรจะถูกเปลี่ยนแปลงไปตามสังคม ความเชื่อของปรัชญา หลักทางจิตวิทยา องค์ความรู้ใหม่ ๆ ภาวะผู้นำทางการศึกษาในแต่ละยุค วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ

3. การเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรที่เกิดขึ้นในช่วงแรก จะมีส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นขนานหรือเกิดขึ้นซ้อนกันกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่เกิดขึ้นในช่วงต่อมา ซึ่งหมายความว่า

การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร จะไม่เป็นการเริ่มต้น และจบลงทันทีทันใด แต่ความเปลี่ยนแปลงนั้นต้องใช้เวลา และดำเนินต่อไปในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่เกิดขึ้น

4. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคล การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่ประสบความสำเร็จนั้นจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ นักพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง การเปลี่ยนแปลงผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

5. การพัฒนาหลักสูตรเป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรโดยทั่วไป ควรจะมีกลุ่มคนทุกฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรซึ่งมีผลกระทบต่อคนจำนวนมาก

6. การพัฒนาหลักสูตร เป็นกระบวนการของการตัดสินใจ นักพัฒนาหลักสูตรต้องมี การตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกรายวิชา เนื้อหาวิชา ควรเลือกวิธีการ การตัดสินใจในสิ่งที่มีความคิดเห็นต่างกัน และการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร

7. การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการต่อเนื่อง นักพัฒนาหลักสูตรต้องทำงานตลอดเวลา ทั้งนี้เพราะหลักสูตรจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงตามสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

8. การพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิผลจำเป็นต้องมีการพิจารณาอย่างครอบคลุม โดยนำส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรมาพิจารณา

9. การพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพต้องมีการดำเนินการไปตามกระบวนการอย่างมีระบบ ซึ่งจะส่งผลดีมากกว่าการลองผิดลองถูก

10. การพัฒนาหลักสูตรจะเริ่มจากหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วในขณะนั้น โดยการตรวจสอบและประเมินดูว่ามีส่วนใดเป็นส่วนดี มีส่วนใดเป็นปัญหาที่จำเป็นต้องแก้ไข หรือตัดทิ้งไป ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า งานการพัฒนาหลักสูตรไม่ได้เริ่มจากศูนย์หรือเริ่มจากความว่างเปล่า

เฮนสัน (Henson, 2001, p.172) กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีมีคุณภาพนั้น นักพัฒนาหลักสูตรต้องพิจารณาถึง การจัดกรอบโครงสร้างหลักสูตรทั้งแนวดิ่งและแนวนอนให้มีความกลมกลืน เหมาะสมและต่อเนื่อง ซึ่งหมายถึงว่านักออกแบบหลักสูตรต้องจัดหลักสูตรในระดับชั้นเดียวกัน และหลักสูตรระดับชั้นปีที่สูงขึ้นให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันเป็นโครงสร้างหลักสูตร ที่เรียกว่า กรอบโครงสร้างหลักสูตร (curriculum framework)

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร เป็นบทบาทที่ผู้บริหารจะต้องดำเนินการกำหนดรายละเอียดและการจัดลำดับความสำคัญของการสอนและการเรียนรู้ พร้อมทั้งระบุข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐาน ประสพการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนไว้ล่วงหน้า เพื่อให้หลักสูตรในภาพรวมมีความต่อเนื่องสอดคล้องสัมพันธ์กันตลอดหลักสูตร อันจะทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความมั่นใจว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล สามารถวัดได้จาก 1) โรงเรียนได้วางแผนในการจัดทำหลักสูตรเพื่อสอนนักเรียนให้เหมาะสมกับสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการ 2) โรงเรียนมีการตรวจสอบความเหมาะสมรายวิชาอย่างต่อเนื่อง 3) รายวิชาในหลักสูตรที่จัดการ

เรียนการสอนได้รับมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ 4) พัฒนาเนื้อหาในรายวิชาของหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่นักเรียนนำไปใช้ประโยชน์ได้ และ 5) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถในการจัดทำหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

2.1 ความหมายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ทิตนา แชมมณี (2545, หน้า 12) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินงาน การใช้วิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้บุคคลเกิดการพัฒนาการเรียนรู้

กีกก้อง ตัวงชนะ (2549, หน้า 8) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดเนื้อหาและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน การจัดกิจกรรมฝึกทักษะและกระบวนการคิด การจัดการ การประยุกต์ ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการปฏิบัติงานจริง การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้รักการอ่าน การใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ให้สมดุลกัน การปลูกฝังค่านิยมที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเนื้อหาสาระกิจกรรม การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การจัดให้มีการนิเทศ ในกลุ่มสาระต่างๆ เน้นการนิเทศแบบมีส่วนร่วม ช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร และการพัฒนาครูเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้

สนิท ไทยกล้า (2549, หน้า 8) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การปรับปรุงคุณภาพครูและนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยการจัดกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการ ด้านต่างๆ ของนักเรียน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีขั้นตอนการดำเนินงานตามลำดับอย่างต่อเนื่องเหมาะสมกับสภาพแตกต่างกัน ของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551, หน้า 9) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรมระหว่างสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 6) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมให้ครูมีการจัดทำแผน และจัดกระบวนการเรียนรู้ตามสาระหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

บลูม (Bloom, 1982, p.21) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การเกิดการเรียนรู้ในแต่ละครั้งที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง

ฮิลการ์ด, และบราวน์ (Hilgard, & Bower, 1985, p.217) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อันเป็นผลจากการฝึกและประสบการณ์

ดริสคอลล์ (Driscoll, 1997, p.231) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ถาวร พฤติกรรมที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จากพฤติกรรมเดิมไปเป็นพฤติกรรมใหม่โดยการส่งเสริมให้ครูมีการจัดทำแผนและจัดกระบวนการเรียนรู้ตามสาระหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้และจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน

2.2 ความสำคัญของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ณรงค์ กาญจนานนท์ (2546, หน้า 29) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในโรงเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนอีกด้วย ผู้บริหารที่มุ่งมั่นให้นักเรียนเป็นทั้งดีคนเก่ง จึงจำเป็นที่จะต้องมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ในโรงเรียนเป็นประการสำคัญ ซึ่งนอกจากจะส่งผลต่อตัวนักเรียนแล้ว ยังมีผลต่อการบริหารโรงเรียนด้วย การจัดการเรียนรู้ที่ดี จะช่วยให้เกิดความรู้สึกเป็นสุขในการทำงานร่วมกัน ลดปัญหาความขัดแย้งในการทำงาน ทำให้การบริหารเกิดการคล่องตัว โรงเรียนจะสามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

ศุภสิทธิ์ ชิดท้วม (2549, หน้า 13) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักสูตร อาจารย์ ผู้เข้ารับการศึกษา รวมถึงการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนควรมีความรู้ ความเข้าใจ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายหลักการ และแนวการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เข้ารับการศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือเป็นคนดี มีความสามารถ (คนเก่ง) และมีความสุข ดังนั้น ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้จึงมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

บุศริน ประเสริฐรัฐ (2551, หน้า 70-71) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ถึงเวลาที่ต้องปฏิรูปวัฒนธรรมการเรียนรู้ของคนไทยทั้งชาติด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังนี้

1. เพื่อพัฒนาคุณภาพของคนไทย การปฏิรูปวัฒนธรรมการเรียนรู้ใหม่จะช่วยให้คนไทยให้เป็นคนที่มีความรู้คู่คุณธรรมตระหนักในคุณค่าของตนเอง ผู้อื่นและสรรพสิ่งทั้งหลาย

2. เพื่อเพิ่มพูนความเข้มแข็งของสังคมไทย เมื่อสมาชิกของสังคมได้รับการพัฒนาความตระหนัก และมีจิตสำนึกร่วมกันในการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหาของส่วนรวม คนทุกชุมชนย่อมจะมีส่วนร่วม ถักทอความคิดร่วมจิตกันทำงานอย่างไม่เห็นแก่ตัว

3. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคโลกาภิวัตน์ การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องให้สอดคล้องกับยุคโลกาภิวัตน์

4. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และสังคมไทยในการปฏิรูปการเรียนรู้จะเปิดให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

5. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมาย

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551, หน้า 10) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ว่า ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จากพฤติกรรมเดิมไป เป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร เป็นผลที่ได้จากประสบการณ์ ผลจากการตอบสนองตาม ธรรมชาติที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ เป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งความรู้ ความรู้สึก และทักษะ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 6) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ว่า เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้และจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ผีกทักษะ กระบวนการคิด การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรม ทั้งนี้โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 3) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ว่า ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งความรู้ ความรู้สึก และทักษะที่ได้จากการเรียนรู้ในทางที่ดียิ่งขึ้น

ซูเบอร์ (Zuber, 1991, p.231) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ไว้ว่า กระบวนการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีแบบแผนและเป็นโครงสร้างอันเป็นที่รวมของความรู้ต่าง ๆ อย่างมีศิลปะ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาในฐานวิชาความรู้แขนงต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าในยุคปัจจุบัน

สรุปได้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนต่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ทำให้กระบวนการในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ของครูส่งผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนของนักเรียน จะมากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครู

2.3 องค์ประกอบของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ทิตนา แคมมณี (2545, หน้า 12) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วย 8 ประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้ของครูอย่างจริงจังในรูปแบบที่หลากหลายอย่างเพียงพอ และต่อเนื่อง

2. เปิดโอกาสให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา กระตุ้นให้ครูช่วยกันคิด ร่วมกันวางแผน กำหนดเป้าหมาย วางแผนปฏิบัติการ กิจกรรมและโครงการ ต่าง ๆ

3. ใช้แนวคิดการพัฒนาทั้งโรงเรียนในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้

4. แสวงหาแนวคิดหลักการในการที่จะนำมาใช้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ แนวคิดนั้นควรเป็นแนวคิดที่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและช่วยกันหาแนวทางที่หลากหลายในการปฏิบัติตามแนวคิดนั้น

5. ให้ความสำคัญกับการเตรียมการสอนของครู

6. จัดการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตรอย่างสม่ำเสมอเพราะเป็นกลไกและ เครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

7. ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมของครูต่อผู้เรียน และควรแสวงหาวิธีการแก่ครู ในการที่จะตระหนักถึงความสำคัญต่อการเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน

8. ร่วมกันศึกษาปัญหา และความต้องการ

ซุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2547, หน้า 5) ได้กำหนดขอบข่ายการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ไว้ดังนี้ สถานศึกษาต้องส่งเสริมการสอนให้ครู เพื่อให้เกิดการพัฒนาการ เรียนรู้ ดังนี้

1. จัดทำแผนการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ

2. จัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของ ผู้เรียน

3. ผูกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์

4. การประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหา

5. การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและปฏิบัติจริง

6. การส่งเสริมให้รักการอ่าน การใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ให้ สมดุลกัน

7. การปลูกฝังค่านิยมที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตาม เนื้อหาสาระ กิจกรรม

8. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกระบวนการ เรียนรู้

9. นำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนมามีส่วนร่วมในการ จัดการเรียนการสอน

10. จัดให้มีการนิเทศในกลุ่มสาระต่างๆ โดยเน้นการนิเทศแบบร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร เช่น เพื่อนช่วยเพื่อน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันตามความเหมาะสม

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 7) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระ และหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานความรู้ต่างๆ ให้สมดุลกัน

3. จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่าง ๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูเพื่อกระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 1-2) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

1. งานพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้

1.1 ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์นโยบายด้านการศึกษา ด้านการเรียนการสอนและการเรียนรู้ คุณลักษณะของเด็กไทย ปรัชญา ทฤษฎี แนวคิด เพื่อวางแผนการเรียนการสอนและการเรียนรู้

1.2 ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาต้นแบบการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ที่เสริมสร้างองค์ความรู้ และทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียน

1.3 พัฒนา รูปแบบ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ให้เหมาะสมในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ให้นักเรียนได้พัฒนาเต็ม ตามศักยภาพ

1.4 ศึกษา วิจัยรูปแบบเพื่อเสริมสร้างวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องตามความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.5 ผลิต รวบรวม เผยแพร่ให้มีการนำรูปแบบ เทคนิควิธีใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับยุคสมัย ตลอดจนนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ให้แก่สถานศึกษา และ เขตพื้นที่การศึกษานำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนผ่านช่องทางต่างๆ

1.6 ติดตาม กำกับ ประเมินผลการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

2. งานพัฒนาระบบเครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนและการเรียนรู้

2.1 พัฒนาระบบเครือข่ายส่งเสริมการเรียนการสอนและการเรียนรู้

2.2 เป็น ศูนย์ให้บริการข้อมูลสารสนเทศ รูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับยุคสมัย ตลอดจนนวัตกรรมการเรียนรู้

2.3 เชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูล สร้างความร่วมมือในการพัฒนาการเรียนการสอนและการเรียนรู้ ระหว่างหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ

3. งานพัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

3.1 เสริม สร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ด้านการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ให้มีการนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน เติบโตตามศักยภาพ โดยประสานการดำเนินงานร่วมกันทั้งภาครัฐและเอกชน

3.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ร่วมกันทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษาระดับประเทศและระหว่างประเทศ

3.3 ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับ

ทิศนา แคมมณี (2553, หน้า 12) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วย 8 ประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้ของครูอย่างจริงจังในรูปแบบที่หลากหลายอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง

2. เปิดโอกาสให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา กระตุ้นให้ครูช่วยกันคิดร่วมกันวางแผน กำหนดเป้าหมาย วางแผนปฏิบัติการ กิจกรรมและโครงการ ต่าง ๆ

3. ใช้แนวคิดการพัฒนาทั้งโรงเรียนในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้

4. แสวงหาแนวคิดหลักการในการที่จะนำมาใช้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ แนวคิดนั้นควรเป็นแนวคิดที่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและช่วยกันหาแนวทางที่หลากหลายในการปฏิบัติตามแนวคิดนั้น

5. ให้ความสำคัญกับการเตรียมการสอนของครู

6. จัดการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตรอย่างสม่ำเสมอเพราะเป็นกลไกและเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

7. ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมของครูต่อผู้เรียน และควรแสวงหาวิธีการแก่ครูในการที่จะตระหนักถึงความสำคัญต่อการเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน

8. ร่วมกันศึกษาปัญหา และความต้องการ

จอยส์, และเวลล์ (Joyce, & Weil, 1996, p.70) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สิ่งหนึ่งที่ได้ผลคือการส่งเสริมให้ครูมีประสบการณ์ในการเรียนรู้จากการทำโครงการของตนเองอย่างแข็งขัน และวิเคราะห์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับตนเองอย่าง

ต่อเนื่อง จะช่วยให้เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับตนเองดีขึ้นและเข้าใจวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยเข้าไปอยู่ในกระบวนการเรียนรู้เช่นเดียวกับที่ครูเองเคยประสบมาแล้ว เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นและให้คำแนะนำวิธีการไปทดลองใช้กับตนเองได้อย่างเหมาะสมในขณะที่ผู้เรียนประสบปัญหาต่าง ๆ ในขณะเดียวกันก็เป็นต้นแบบสำหรับนักเรียนในการศึกษาและนำวิธีการไปทดลองใช้กับตนเอง โดยครูสังเกตความก้าวหน้ากับผู้เรียนและให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

ดริสคอลล์ (Driscoll, 1997, p.231) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

1. ขั้นตอนของกิจกรรม (syntax) ในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนจะมีขั้นตอนที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ เช่น จากตัวอย่างการเรียนรู้ "การเรียกคำว่าแม่" จะมี 5 ขั้นตอน และเราจะพบ เสมอว่าการเรียนรู้ในแต่ละประเภทจะกำหนดขั้นตอนของการเรียนรู้ไว้ด้วย เช่น กระบวนการ เรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์มีขั้นตอน เริ่มจากการกำหนดปัญหา การตั้งสมมุติฐาน การรวบรวม ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลจากข้อมูล

2. การกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน (social system) หรือ การ กำหนดบทบาทในแต่ละขั้นตอนว่า ผู้เรียนต้องทำอะไร ผู้สอนต้องทำอะไร ดังเช่น การเรียนรู้การ เรียกคำว่าแม่นั้น บทบาทของแม่คือเป็นตัวแบบด้วยการพูดเป็นแบบอย่าง แล้วให้ลูกพูดตาม และเมื่อลูกพูดได้ถูกต้อง แม่มีบทบาทในการให้การเสริมแรง เป็นต้น

3. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (supporting system) ในการจัดกิจกรรมแต่ละขั้นตอนอาจ จำต้องใช้สื่อหรือจัดสภาพแวดล้อมเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้

เฮนรี (Henry, 1997, p.342) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

1. ให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างผู้เรียนแต่ละคน

2. ให้ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ คิดแก้ปัญหา

3. ให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน

สรุปได้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จากพฤติกรรมเดิมไปเป็นพฤติกรรมใหม่โดยการส่งเสริมให้ครูมีการจัดทำแผนและจัดกระบวนการเรียนรู้ตามสาระหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้และจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน สามารถวัดได้จาก 1) จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ 2) จัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน 3) ผูกทักษะ กระบวนการคิด การเผชิญสถานการณ์ 4) ใช้วิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้บุคคลเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และ 5)

ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ กิจกรรม

3. การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน

3.1 ความหมายของการวัดผล ประเมินผล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 165) กล่าวว่า การวัด ประเมินผล หมายถึง จุดมุ่งหมายของการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัด และการประเมินผล ซึ่งเป็นกิจกรรมเพื่อให้ทราบผลการเรียนการสอนนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

อนุศักดิ์ สมิตสันต์ (2545, หน้า 239-241) กล่าวว่า การวัดผล ประเมินผล การศึกษา หมายถึง การวัดและประเมินผลมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันและมีลักษณะรายละเอียดที่แตกต่างกัน กล่าวคือการวัดเป็นการบอกเชิงปริมาณ หรือการตีค่าเป็นตัวเลขตาม กฎเกณฑ์ ส่วนการประเมิน หมายถึง กระบวนการพิจารณา ตัดสินคุณค่าของวัตถุ คน สิ่งของ หรือการดำเนินงานว่าบรรลุความสำเร็จมากน้อยเพียง เก่งหรือไม่เก่ง ดีหรือไม่ดี โดยอาศัย ข้อมูลที่ได้มาจากการวัดเป็นหลักสำคัญ

สุวิมล ว่องวาณิช (2546, หน้า 170-171) กล่าวว่า การวัดผล ประเมินผล หมายถึง กระบวนการตีความหรือตัดสินคุณค่าของสารสนเทศที่รวบรวมมาได้ โดยสารสนเทศ ที่รวบรวมมาได้จากการประเมินนั้น

สิริพัชร์ เจษฎาวโรจน์ (2550, หน้า 95) กล่าวว่า การวัดผล ประเมินผล หมายถึง การประเมินระดับชั้นเรียน คือ มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และ ค่านิยมอันพึงประสงค์ อันเป็นผลเนื่องจากการจัดกิจกรรม การเรียนรู้หรือไม่/เพียงใด

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 22) กล่าวว่า การวัด การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่ แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

ปริญญา บุญเลิศล้ำ (2551, หน้า 5) กล่าวว่า การวัดผล ประเมินผล หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียน เกี่ยวกับวิธีการวัดผลการศึกษา และวิธีการประเมินผลตลอดจนการ ดำเนินการต่าง ๆ ของผู้สอน เพื่อวัดระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553, หน้า 2) กล่าวว่า การวัด ประเมินผล หมายถึง กระบวนการตัดสิน คุณค่าของสิ่งของ หรือการกระทำใดๆ โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน

กู๊ด (Good, 1973, p.7) กล่าวว่า การวัด ประเมินผล หมายถึง กระบวนการค้นหาหรือจำนวนของบางสิ่งบางอย่าง โดยใช้มาตรฐานของการประเมิน รวมทั้งการตัดสินใจโดยอาศัยเกณฑ์ภายในและหรือเกณฑ์ภายนอก

เชส (Chase, 1978, p.7) กล่าวว่า การวัด ประเมินผล หมายถึง การนำจำนวนที่ได้จากการนับมาเทียบกับเกณฑ์ เพื่อตัดสินคุณค่าของจำนวนนั้น

บราวน์ (Brown, 1983, p.14) กล่าวว่า การวัด ประเมินผล หมายถึง การตีความในเชิงปฏิบัติการของบุคคลโดยตีค่าราคาในสิ่งนั้น เพื่อตอบคำถามว่าดีแค่ไหน

เมเรนส์, และเลแมน (Mehrens, & Lehman, 1984, p.5) กล่าวว่า การวัด ประเมินผล หมายถึง การตัดสินความสอดคล้องกันระหว่างการปฏิบัติกับวัตถุประสงค์ การตัดสินโดยผู้เชี่ยวชาญหรือกระบวนการที่คนคนหนึ่งตัดสินความพึงพอใจหรือคุณค่าของบางสิ่งบางอย่าง

วอร์ทิง, และ แซนเดอร์ (Worthen, & Sanders, 1984, p.21) กล่าวว่า การวัด ประเมินผล หมายถึง การชี้บ่งถึงคุณค่าหรือประสิทธิภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การประเมินผลจะต้องรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินคุณค่าหรือประสิทธิภาพของแผนงาน/โครงการผลผลิตหรือผลงานที่เกิดขึ้น วิธีดำเนินการ วัดคุณภาพประสงค์

สรุปได้ว่า การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ ของผู้สอนเพื่อวัดระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามหลักสูตรและเพื่อใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการตลอดทั้งความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนรวมทั้งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาเต็มศักยภาพเพื่อนำมาจัดการเรียนการสอน ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3.2 ความหมายของการเทียบโอนผลการเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 2) กล่าวว่า การเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การนำผลการเรียน ผลการเรียนรู้ ที่เป็นความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ของผู้เรียนมาเทียบโอนเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาต่อเนื่อง

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 7) กล่าวว่า การเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การนำผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของผู้เรียนที่เกิดจากการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย หรือผลการเรียนรู้จากการศึกษานอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ

สรุปได้ว่า การเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การนำผลการเรียน ผลการเรียนรู้ ที่เป็นความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ของผู้เรียนที่เกิดจากการศึกษาในระบบการศึกษานอก

ระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย หรือผลการเรียนรู้จากการศึกษานอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพมาเทียบโอนเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาต่อเนื่อง

3.3 ความสำคัญของการวัดผล ประเมินผล

ทิศนา แชมมณี (2545, หน้า 12-13) ได้กล่าวถึงบทบาทสำคัญของการวัดและประเมินผลว่า การวัดผลและประเมินผลการศึกษาเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอนตลอดเวลา ซึ่งจุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผลนั้นไม่ใช่เฉพาะการนำผลการวัดไปตัดสินได้-ตก หรือใครควรจะได้เกรดอะไรเท่าไร แต่ควรนำผลการวัดและประเมินนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาไว้ 6 ลักษณะ ดังนี้

1. เพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพของนักเรียน
2. เพื่อจัดตำแหน่ง
3. เพื่อวินิจฉัย
4. เพื่อเปรียบเทียบ
5. เพื่อพยากรณ์
6. เพื่อประเมินผล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 200) ได้กล่าวถึงบทบาทสำคัญของการวัดและประเมินผลการศึกษาว่า การวัดผลและประเมินผลการศึกษา เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียน การสอนตลอดเวลา ซึ่งจุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผลนั้นไม่ใช่เฉพาะการนำผลการวัด ไปตัดสินได้-ตก หรือใครควรจะได้เกรดอะไรเท่าไร แต่ควรนำผลการวัดและประเมินนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาไว้ 6 ลักษณะ ดังนี้

1. เพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพของนักเรียน
2. เพื่อจัดตำแหน่ง
3. เพื่อวินิจฉัย
4. เพื่อเปรียบเทียบ
5. เพื่อพยากรณ์
6. เพื่อประเมินผล

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2546, หน้า 20-22) กล่าวถึงความสำคัญของการวัดผลและประเมินผลว่า ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการ 9 ประการ ดังนี้

1. สร้างแรงจูงใจในการเรียน
2. ตรวจสอบความรู้พื้นฐาน
3. ปรับปรุงการเรียนการสอน
4. วินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนการสอนของผู้เรียนและการสอนของครู
5. ตัดสินผลการเรียน

6. จัดตำแหน่งหรือจัดประเภท
7. เปรียบเทียบระดับพัฒนาการ
8. พยากรณ์หรือทำนาย
9. ประเมินค่า

สิริพัชร ใจษาวิโรจน์ (2550, หน้า 95) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำ เพื่อจะได้ทราบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนั้นๆ ประสบผลสำเร็จหรือไม่เพียงใด ไม่ว่าจะจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบใด เพียงแต่ว่าครูผู้สอนจะจัดวิธีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการใด หรือใช้เครื่องมือแบบใดเท่านั้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 7) กล่าวถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการศึกษาไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. การวัดและประเมินผลเป็นการติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง การวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพจะให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรงสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการสอนที่มีประสิทธิภาพ

2. การวัดและประเมินผลเป็นเครื่องมือผลักดันหรือกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนและส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

3. การวัดและประเมินผลเป็นเครื่องมือนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสามารถและการพัฒนาการเรียนรู้อของตนเองอย่างต่อเนื่องและมีคุณธรรม

เมอร์เรน, และเลชแมน (Mehrens, & Lehman, 1984, p.10) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อครู ช่วยให้ทราบพฤติกรรมของนักเรียน ปรับปรุงกระบวนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ประกอบการตัดสินใจของครู เป็นต้น

2. ประโยชน์ต่อนักเรียน ช่วยกระตุ้นเป็นข้อมูลย้อนกลับให้การเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพ

3. ประโยชน์ต่อการแนะแนวในด้านต่างๆ ให้แก่นักเรียนและครู

4. ประโยชน์ต่อการบริหารเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการวัดผล ประเมินผล ทำให้ผู้เรียนได้ทราบจุดบกพร่องของตนเองจากระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ช่วยกระตุ้นเป็นข้อมูลย้อนกลับให้การเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ทราบพฤติกรรมของนักเรียน ปรับปรุงกระบวนการสอนให้ และทำให้ผู้สอนทราบถึงจุดบกพร่องในการจัดการเรียนการสอนแล้วนำมาปรับปรุงพัฒนา แก้ไข ให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

3.4 ความสำคัญของการเทียบโอนผลการเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 2) กล่าวถึงความสำคัญของการเทียบโอน ดังนี้

1. เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงผลการเรียนและหลักสูตร
2. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
3. เพื่อให้เกิดการเพิ่มพูนคุณวุฒิทางการศึกษา
4. เพื่อเปิดโอกาสและทางเลือกในการศึกษาต่อ
5. เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการศึกษาต่อ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 7) กล่าวว่า ความสำคัญของการเทียบโอน เป็นเปิดโอกาสให้มีการเทียบโอนผลการเรียนในรูปแบบการจัดการศึกษาเดียวกันหรือต่าง รูปแบบของหลักสูตรของสถานศึกษาที่มีความหลากหลายมากขึ้น

สรุปได้ว่า การเทียบโอนผลการเรียนเปิดโอกาสให้มีการเทียบโอนผลการเรียน ในรูปแบบการจัดการศึกษาเดียวกันอย่างต่อเนื่องในแนวทางที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

3.5 องค์ประกอบของการวัดผล ประเมินผล

กมล ภูประเสริฐ (2547, หน้า 54-55) กล่าวว่า องค์ประกอบของการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนประกอบด้วย 5 ประการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์และกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้รายวิชาที่เป็นการประเมินตามสภาพจริง
2. การเตรียมการเรื่องการประเมินผลการเรียน เริ่มจากการวิเคราะห์มาตรฐาน การเรียนรู้รายภาค รายปีของหน่วยการเรียนรู้รายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการร่วม กิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน เพื่อกำหนดวิธีการ เครื่องมือ และแบบฟอร์มแนวปฏิบัติในการ ประเมินทั้งในขณะปฏิบัติในการเรียนการสอน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนรายภาคเรียน หรือรายปี
3. การแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนการสอน
4. การร่วมกันแก้ปัญหาการเรียนการสอนและประเมินผลการเรียนการสอน
5. การรายงานผลการเรียนของผู้เรียนให้ผู้ปกครอง และรายงานผลของ สถานศึกษาโดยรวมให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบ

สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์ (2550, หน้า 95) กล่าวว่า องค์ประกอบของการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนประกอบนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบ จัดการศึกษา จะต้องจัดทำหลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติ ในการวัดและประเมินผลการเรียนของ สถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติ ร่วมกัน และเป็นไปในมาตรฐาน เดียวกัน สถานศึกษาต้องมีผลการเรียนรู้จากการวัดและประเมิน ทั้งในระดับชั้นเรียนระดับ สถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติตลอดจนการ ประเมินภายนอก

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 30) กล่าวว่า องค์ประกอบของการวัดผล ประเมินผล ประกอบด้วย 6 ประการ ดังนี้

1. เป็นผู้รับผิดชอบการประเมินผลการเรียนของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม
2. การวัดผลและประเมินผลการเรียนต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
3. การประเมินผลการเรียนต้องประกอบด้วย การประเมินเพื่อปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนการจัดการเรียนการสอน การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน
4. การประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน ต้องมีการสร้างเครื่องมือและจัดทำแผนการปฏิบัติการดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลาย
5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลประเมินและมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบติดตามและประเมินผลเพื่อพัฒนาแผนข้อมูลที่ต้องการ
6. ให้สถานศึกษาจัดทำเอกสารหลักฐานประเมินผลการเรียน รายงานผลการเรียนและเป็นหลักฐานแสดงวุฒิและผลการเรียน

เอกรินทร์ สีมหาศาล(2546, หน้า 71) ได้กล่าวถึงแนวทางในการการวัดและประเมินผลการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานของประเทศ มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทยและความเป็นสากล รวมทั้งมีความสามารถในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของแต่ละบุคคล หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยหลักสูตรแกนกลางของประเทศ ซึ่งเป็นกรอบทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำไปใช้ในการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย รวมทั้งจัดการศึกษาสำหรับทุกกลุ่ม โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียนและเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษาแต่ละแห่ง ต้องจัดทำรายละเอียดขึ้น โดยนำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางไปพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สำหรับจัดการศึกษาในสถานศึกษาของตน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติและพลโลก จากเอกสารสรุปแนวทางการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดกรอบของการวัดผลและการประเมินผลการเรียน ไว้ดังนี้

1. การดำเนินการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน

เป็นการประเมินผลการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนในระหว่างเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อพิจารณาผู้เรียนเป็นรายบุคคลว่ามีความก้าวหน้าด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนต่างๆ มากน้อยเพียงไร ซึ่งเป็นข้อมูลสะท้อนความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน และประสิทธิภาพ ในการจัดการศึกษาให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งผู้เรียน ผู้สอน สถานศึกษาและ ผู้ปกครอง นำไปพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังและปรับปรุงการจัดการ กิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป การวัดผลและประเมินผลระดับชั้นเรียน จะต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้ เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการ เรียนรู้และให้ทราบถึงความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน โดยวิเคราะห์จากร่องรอยหลักฐานที่ เป็นผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การทำแบบฝึกหัด การทดสอบระหว่างเรียน ผลงานตามที่ มอบหมาย โครงการ แบบบันทึกการสังเกต การสัมภาษณ์ การสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียน แบบบันทึกการเรียนและประเมินผลของผู้เรียน เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูล เกี่ยวกับผู้เรียนมากที่สุด จะได้พิจารณาตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนได้ ตรงกับระดับความก้าวหน้าและพัฒนาการตาม ความเป็นจริงมากที่สุด

2. ดำเนินการประเมินผลระดับสถานศึกษา

เป็นการประเมินผลการเรียนและพัฒนาการของผู้เรียนเมื่อสิ้นภาคเรียน สิ้นปี การศึกษา หรือสิ้นสุดช่วงชั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียนว่า เกิดผลการ เรียนรู้ตามที่คาดหวังหรือไม่ และมีผลสัมฤทธิ์ระดับใด จะได้นำผลไปใช้เป็นข้อมูลในการ ปรับปรุงผู้เรียนให้มีคุณภาพตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อ พิจารณาตัดสินผล การเรียนแต่ละรายวิชาและตัดสินการเลื่อนช่วงชั้นในการประเมินผลระดับ สถานศึกษานั้น สถานศึกษาแต่ละแห่งต้องออกแบบการประเมินให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้ปกครองและสาธารณชนมั่นใจได้ว่า ผลการประเมินนั้นสะท้อนถึงความสามารถที่เป็น จริงของผู้เรียน ซึ่งควรดำเนินการอย่างรัดกุม ดังนี้

2.1 การทดสอบ เป็นการสอบรวบยอด เพื่อประเมินความรู้ความสามารถ ครอบคลุมสาระและการปฏิบัติตามที่ได้จัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนไปแล้ว จะได้อบรมถึงพัฒนาการ ของผู้เรียนตามมาตรฐานและนำผลการทดสอบที่ได้มาประเมิน เพื่อตัดสินผลการเรียนต่อไป

2.2 การสรุปผล เป็นการนำผลจากการวัดและประเมินระดับชั้นเรียนมาใช้ ประกอบการพิจารณา และดำเนินการประเมินผลสรุปรวม เพื่อตัดสินระดับผลการเรียนของ ผู้เรียนให้เที่ยงตรง

2.3 ดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพ ทางการศึกษาของผู้เรียนทุกคนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระดับชาติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาข้อมูลที่เป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของชาติในภาพรวมกระทรวงศึกษาธิการจะ

กำหนดให้มีการประเมินในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ตามความจำเป็นเป็นรายปีไป ข้อมูลจากการประเมินจะนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน คุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และคุณภาพการศึกษาของชาติได้ สถานศึกษาจะต้องจัดให้ผู้เรียนได้เข้ารับการประเมินผลระดับชาติและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการประเมินอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลคุณภาพทางการศึกษาที่แท้จริงของผู้เรียน ของสถานศึกษา และของประเทศชาติ

2.4 ดำเนินการตัดสินผลการเรียนให้ผู้เรียนผ่านช่วงชั้นและจบหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานการดำเนินการตัดสินผลการเรียนเพื่อผ่านช่วงชั้น และจบหลักสูตรให้ดำเนินการดังนี้

2.4.1 ตัดสินให้ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผ่านช่วงชั้นที่ 1 และให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผ่านช่วงชั้นที่ 2

2.4.2 ตัดสินให้ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จบการศึกษาระดับภาคบังคับ

2.4.3 ตัดสินให้ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จบการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน

สุทธีวรรณ ตันติรจนาวงศ์ (2547, หน้า 6) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ประกอบด้วย 9 ประการ ดังนี้

1. กำหนดนโยบายในการวัดและประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา/องค์การทางการศึกษาทุกระดับ เช่น กำหนดมาตรฐานตัวชี้วัดการจัดการศึกษาปฐมวัย การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2. ร่วมวางแผนและออกแบบการประเมิน การกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมิน การสร้างเครื่องมือวัดที่มีคุณภาพ การเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมิน การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงานการประเมิน

3. จัดทำคู่มือเกี่ยวกับแนวคิด รูปแบบและแนวการปฏิบัติในการวัดและประเมินการจัดการศึกษา

4. พัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา/องค์การทางการศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินโดยจัดให้ครู บุคลากรได้ศึกษาเอกสาร และ งานวิจัยเกี่ยวกับการวัดและประเมินการจัดการศึกษา เช่น การประเมินหลักสูตร การประเมินโครงการ การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประเมินคุณลักษณะผู้เรียนฯ การจัดให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรมสัมมนา หรือฝึกปฏิบัติตามความต้องการของครูและบุคลากร รวมทั้งแลกเปลี่ยนประสบการณ์การจัดการเรียนรู้อยู่ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

5. สนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากรอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาครูและบุคลากรของสถานศึกษา/องค์การทางการศึกษา ในการวัดและการประเมินการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

6. สนับสนุนการจัดทำระบบสารสนเทศที่ดีที่ได้จากการวัดและประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา/องค์การทางการศึกษา เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการประเมินความก้าวหน้าหรือประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษา/องค์การทางการศึกษา

7. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีวัฒนธรรมการประเมินในสถานศึกษา/องค์การทางการศึกษาโดยเน้นหลักการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง ให้ทุกฝ่ายมีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง และเสริมแรงทางบวกต่อฝ่าย หรือบุคคลที่สามารถดำเนินงานได้ตามมาตรฐานการดำเนินงานที่กำหนดไว้

8. จัดให้มีระบบกำกับติดตามที่ดีในการวัดและประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา/องค์การทางการศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียน

9. สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการวัดและประเมินที่มีประสิทธิภาพของสถานศึกษา/องค์การทางการศึกษา กับชุมชน และ ท้องถิ่น หน่วยงานภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น ศูนย์เครือข่ายเครื่องมือในการวัดและประเมินผู้เรียน เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 7) กล่าวว่า องค์ประกอบของการวัดผลประเมินผล ประกอบด้วย 5 ประการ ดังนี้

1. จัดให้มีการกำหนดระเบียบ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา

2. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สารการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินสภาพจริง จากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน

4. จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

5. ส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

กมล ภูประเสริฐ, สุจิตรา ศรีนวล, และ ลำดวน เรือนริน (2555, หน้า 5-6) ได้กล่าวถึงแนวทางการดำเนินงานด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา การบริหาร และการจัดการในด้านการเตรียมการก่อนการวัดและประเมินผลการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยการบริหารและจัดการในเรื่องต่อไปนี้

1. การเตรียมการด้านปัจจัยการวัดและประเมินผลทางการศึกษา ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระเบียบเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางการศึกษา เอกสารทางวิชาการ

เกี่ยวกับ การวัดและประเมินผลเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้า การรวบรวมตัวอย่างเครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล การเตรียมบุคลากรที่จะมอบหมายให้ทำหน้าที่และพัฒนาบุคลากรนั้นๆ ให้ มีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ และการสร้างเครื่องมือและวิธีการวัดและประเมินผล

2. การวางแผนการวัดและประเมินผลทางการศึกษา ได้แก่ จุดมุ่งหมายและเป้าหมายของงานการวัดและประเมินผลทางการศึกษา งาน หรือโครงการที่จะปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายและเป้าหมาย ปฏิทินการปฏิบัติงานการวัดและประเมินผลตลอดปีการศึกษา ตลอดจนการวางแผนเกี่ยวกับการประเมินผลงานการวัดและประเมินผลการศึกษา การวางแผนนี้จะครอบคลุมงานในการเตรียมการก่อนการวัดและประเมินผลการศึกษาด้วย

3. การบริหารและการจัดการในด้านการดำเนินงานการวัดและประเมินผล ซึ่งประกอบด้วยการบริหารและการจัดการในเรื่องต่อไปนี้

3.1 การดำเนินงานการวัดและประเมินผลการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถ หรือคุณลักษณะของนักเรียนอันเป็นผลจากการเรียน ได้แก่ การกำกับดูแล หรือการติดตามงานและการนิเทศงานการวัดและประเมินผลการศึกษาให้ดำเนินไปตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดใช้ในแผนงาน หรือโครงการ ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้เหมาะสมในแต่ละขั้นตอน เพื่อให้ได้ผลการวัดและประเมินผลที่จะนำไปวิเคราะห์รายงานและดำเนินการในเรื่องอื่นๆ ดังต่อไปนี้

3.2 การวิเคราะห์ผลและการรายงานผลการวัดและประเมินผลการศึกษา ได้แก่ การติดตามและนิเทศงานการนำผลการวัดและประเมินมาวิเคราะห์เพื่อทราบระดับผลสัมฤทธิ์ และคุณลักษณะของนักเรียนแต่ละคน แต่ละวิชา หรือกลุ่มประสบการณ์ แต่ละห้อง แต่ละชั้น และการจัดทำรายงานผลเพื่อได้ทราบเพื่อการดำเนินงานต่อไป

3.3 การนำผลการวัดและการประเมินผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนานักเรียน การเรียนการสอน งานโครงการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และงานบริหารเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป ได้แก่ การติดตามและนิเทศและการปฏิบัติในการซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนอ่อน การส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ การปรับปรุงการเรียนการสอนในรายวิชา หรือกลุ่มประสบการณ์ ที่มีจุดอ่อน การจัดกิจกรรมแนะแนว การปรับปรุงอื่นๆ ส่งเสริมด้านคุณภาพ เช่น งานห้องสมุดโรงเรียน ตลอดจนการปรับปรุงการบริหารงานด้านต่างๆ ของโรงเรียนหรือระดับเหนือโรงเรียนเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้นต่อไป

3.4 การบริหารและการจัดการในด้านการประเมินและพัฒนาการวัดและประเมินผลการศึกษา ได้แก่ การพิจารณาตรวจสอบการดำเนินการและผลการดำเนินการวัดและประเมินผลการศึกษาว่ามีสิ่งใดควรปรับปรุงแก้ไขส่วนใด เพื่อที่จะทำให้งานวัดและประเมินผลการศึกษา มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และให้ผลการวัดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานักเรียนและ

พัฒนางานด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษาได้ งานการวัดและประเมินผล การศึกษา ก็เป็นเช่นเดียวกับงานอื่นๆ ที่ควรมีการประเมินและปรับปรุงอยู่เสมอ

โบแชมป์ (Beauchamp, 1985, p.87) กล่าวว่า องค์ประกอบของการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

1. ให้ครูผู้สอนพัฒนารูปแบบการประเมินผลโดยการพิจารณา ทั้งด้านคุณภาพ เนื้อหาสาระ และเทคนิคการจัดทำชุดบทเรียนนั้น
2. ให้ครูผู้สอนประเมินผลโดยเน้นการรับรู้คุณค่าเป็นสำคัญ
3. ให้ครูผู้สอนประเมินผลโดยการตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

3.6 องค์ประกอบของการเทียบโอนผลการเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2547, หน้า 30) กล่าวว่า องค์ประกอบของการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน คือ ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่าง สถานศึกษาและใช้วิธีการติดตามประเมินผลที่หลากหลายตามสภาพจริงและนำข้อมูลย้อนกลับมาใช้พัฒนางานให้เกิดประโยชน์

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 14-17) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเทียบโอนผลการเรียน ดังนี้

1. การเทียบโอนผลการเรียนให้พิจารณาจากรูปแบบการจัดการศึกษา ลักษณะการจัดหลักสูตร และสาระการเรียนรู้ ซึ่งมีความแตกต่างหลากหลาย โดยเทียบเคียงกับ หลักเกณฑ์และวิธีการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่รับเทียบโอน

2. ช่วงเวลาในการเทียบโอนผลการเรียน ดำเนินการได้ 2 กรณี ดังนี้
  - กรณีที่ 1 การเทียบโอนผลการเรียนที่เกิดขึ้นจากสภาพการณ์ต่างๆ ได้แก่ การย้ายสถานศึกษา การเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา การย้ายหลักสูตร การละทิ้งการศึกษาและขอกลับเข้าศึกษาต่อ การศึกษาจากต่างประเทศและขอเข้าศึกษาต่อในประเทศ ให้ดำเนินการในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนแรกหรือต้นภาคเรียนแรกที่สถานศึกษาที่รับผู้ขอเทียบโอนเป็นนักเรียน/นักศึกษาเพื่อการวางแผนการเรียน ทั้งนี้สถานศึกษาควรดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนให้แล้วเสร็จภายใน 1 ภาคเรียน ถ้ามีเหตุจำเป็นผู้ขอเทียบโอนไม่สามารถขอเทียบโอนได้ภายใน ช่วงเวลาที่กำหนดให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษา

- กรณีที่ 2 การเทียบโอนความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้ อื่นๆ เช่น สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระ สถาบันทางศาสนา สถาบันฝึกอบรม อาชีพ บ้านเรือน ให้ดำเนินการต้นภาคเรียนหรือก่อนเปิดภาคเรียน โดยสถานศึกษาที่รับเทียบโอนกำหนดรายวิชา/หมวดวิชา จำนวนหน่วยกิต / หน่วยการเรียนรู้ ที่จะรับเทียบโอนตามความเหมาะสม รวมทั้งกรณีของผู้ที่กำลังเรียนและประสงค์จะไปศึกษาจากแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าสถานศึกษา ก่อน

3. การกำหนดอายุของผลการเรียนที่ขอรับโอน ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะรับโอน โดยพิจารณาบนพื้นฐานของธรรมชาติวิชา ความทันสมัย ทันทต่อเหตุการณ์ และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน

4. การพิจารณาให้ผลการเรียนในรายวิชา / หมวดวิชาที่ได้จากการเทียบโอน ผลการเรียนให้ผลการเรียนตามหลักฐานเดิมที่ปรากฏ หรือให้ผลการเรียนใหม่ที่ได้จากการประเมินด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย

5. นักเรียน / นักศึกษาที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียนต้องศึกษาต่อเนื่องในสถานศึกษาที่รับเทียบโอนอย่างน้อย 1 ภาคเรียน

6. การจบหลักสูตรของผู้ขอเทียบโอนผลการเรียน การให้หน่วยกิต / หน่วยการเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์การจบหลักสูตรของสถานศึกษาที่รับเทียบโอนกำหนด

7. การเทียบโอนผลการเรียนสำหรับนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเยาวชน / วัฒนธรรมในต่างประเทศเป็นเวลา 1 ปีการศึกษา ให้ถือปฏิบัติตามแนวทางการเทียบชั้นการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกำหนดไว้แล้ว

8. การเทียบโอนผลการเรียนเข้าสู่หลักสูตรเดิมของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ถือปฏิบัติตามแนวทางการเทียบโอนผลการเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีระเบียบ / คำสั่งกำหนดไว้แล้ว

9. สถานศึกษาเป็นผู้จัดทำเอกสาร / หลักฐานการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเทียบโอนผลการเรียนโดยบันทึกผลการเทียบโอนไว้เป็นหลักฐาน และออกใบแจ้งผลการเทียบโอนให้แก่ผู้ยื่นความจำนงและจัดเก็บเอกสาร / หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเทียบโอน พร้อมทั้งจัดทำทะเบียนผู้ขอเทียบโอนผลการเรียนไว้เพื่อการอ้างอิง สถานศึกษาสามารถบันทึกข้อมูลการเทียบโอนไว้ในช่องหมายเหตุโดยมีต้องกรอกผลการเรียนเดิมในระเบียบแสดงผลการเรียน และแนบเอกสารแสดงผลการเรียนจากแหล่งการเรียนรู้เดิมที่นำมาขอเทียบโอนไว้ด้วยกัน

10. ผู้ที่ประสงค์จะขอเทียบโอนผลการเรียนจะต้องสมัครเข้าเป็นนักเรียน / นักศึกษาของสถานศึกษาที่รับเทียบโอนผลการเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2547)

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 7) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเทียบโอนผลการเรียน ดังนี้ จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

สรุปได้ว่า การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน เป็นกระบวนการในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน โดยอาศัยข้อมูลที่ได้มาจากการวัดเป็นหลัก สามารถวัดได้จาก 1) การตัดสินผลการเรียนของนักเรียนมีหลักเกณฑ์ชัดเจนและมีความโปร่งใสในการให้คะแนน 2) ครูผู้สอนจัดทำกรอบวัดผลเด็กนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีมาตรฐาน 3) สร้างเครื่องมือและจัดทำ

แผนการปฏิบัติการดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลาย 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลประเมิน และ 5) จัดทำเอกสารหลักฐานประเมินผลการเรียน

4. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

4.1 ความหมายของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

เริงชัย จงพิพัฒนสุข (2546, หน้า 207) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การปรับปรุงสิ่งที่เป็นพาหนะหรือสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

กนกวรรณ โตแย้ม (2547, หน้า 7) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูพัฒนาสื่อ ผลิต และเลือกใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการศึกษาการจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้แก่ผู้สอนและผู้เรียนอย่างเพียงพอ

เจริญ งามดี (2547, หน้า 12) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การศึกษา วิเคราะห์ ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการผลิตและจัดหาสื่อต่าง ๆ เพื่อจัดการเรียนการสอน และพัฒนางานวิชาการ

ณัฐพล คำหารพล (2549, หน้า 9) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการบริหารงานวิชาการ ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อและ นวัตกรรมการเรียนการสอน จัดหาสื่อเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนางานด้านวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 8) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การทำให้สิ่งที่นำความรู้ไปสู่ผู้เรียนในลักษณะสื่อสิ่งพิมพ์ และไม่ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ที่ผู้สอนสามารถส่งสู่ผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้

กู๊ด (Good, 1973, p.13) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การนำวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้งานด้านต่างๆ เพื่อปรับปรุงระบบนั้นๆ

ไมล์ส (Miles, 1983, p.635) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การดำเนินการเพื่อทำให้เกิดสิ่งที่เกิดขึ้นมาใหม่ อาจเป็นความคิด พฤติกรรม หรือสังคมใหม่ๆ หรืออาจเป็นการรับรู้ใหม่ของใหม่และแบบอย่างใหม่ ในนวัตกรรม

หนึ่งและยังรวมไปถึงการค้นพบและการคิดประดิษฐ์ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย ที่เกิดขึ้นก็อาจจัดได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆได้

มอร์ตัน (Morton, 1983, p.821) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การปรับปรุงของเก่าให้ใหม่ขึ้นและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ตลอดจนหน่วยงานหรือองค์กรนั้น นวัตกรรมไม่ใช่การจัดหรือล้มล้างสิ่งเก่าให้หมด

ไวเนอร์, และไมล์เนอร์ (Weidner, & Maier, 1985, p.58) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ฐานองค์ความรู้ เป็นแหล่งค้นคว้าความรู้ของการศึกษาทุกระบบ
2. ฐานเครื่องมือทางวิชาการ ช่วยเผยแพร่ความรู้ให้นักเรียน ประชาชน
3. ฐานทรัพยากรสนับสนุนการเรียนเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกการเรียนรู้อื่นๆ เช่น ข้อเสนอแนะ/ข่าวสาร บุคคล วัสดุ เทคนิค และอาคารสถานที่
4. ฐานเครื่องมือพัฒนาบุคลากร
5. ฐานเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้อื่นๆ เช่น จัดหาเครื่องมือกระตุ้นการเรียนรู้อื่นๆ สร้างชุมชนวิชาการนำหลักสูตร ซึ่งตั้งพื้นฐานที่เข้าใจเป็นต้น
6. ฐานสนับสนุนการสอน เช่น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในรูปแบบของการปฏิบัติ

กาเย (Gagne, 1986, p.21) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตลอดจนการสร้าง จัดหา แก้ไข ปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นสื่อการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพที่ทันสมัย เช่น การสืบค้นข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ในอินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าที่มีคุณภาพ และเกิดประสิทธิภาพที่สูงที่สุดต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพทันสมัยอีกทั้งยังมีการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อการบริหารวิชาการ

ร็อบเบอร์, และเอ็ดเวิร์ด (Roblyer, & Edwards, 2000, p.2) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การจัดระเบียบองค์ความรู้ด้วยการประดิษฐ์ภาพหรือสัญลักษณ์เพื่อบันทึกและถ่ายทอดความรู้

สรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การศึกษา วิเคราะห์ ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยี จัดหา แก้ไข ปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นสื่อการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพที่ทันสมัย เพื่อจัดการเรียนการสอนเพื่อดำเนินการปรับปรุงพัฒนา สิ่งที่เป็นเครื่องมือหรือสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอน

4.2 ความสำคัญของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540, หน้า 187) กล่าวถึง ความสำคัญของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาว่า สื่อการสอน เปรียบเสมือนมือที่สามของครูเพราะครูสามารถนำไปเป็นเครื่องทุ่นแรงช่วยเสริมการสอนได้น่าสนใจและลดพลังงานการที่ครูต้องพูดอธิบายให้น้อยลงได้ เป็นการประหยัดเวลาในการสอนลง สื่อการสอนจะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ช่วยสร้างความเข้าใจให้ชัดเจนขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วตลอดจนจำได้นาน

กิดานันท์ มลิทอง (2545, หน้า 88) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาว่า สื่อการเรียนการสอนสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งกับ ผู้เรียนว่า

1. เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนที่ยุกยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง
2. สื่อจะช่วยกระตุ้นและการสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุก และไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน
3. การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชานั้น
4. ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและกับผู้สอน
5. ช่วยสร้างเสริมลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านั้น
6. ช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจัดให้มีการใช้สื่อในการศึกษารายบุคคล และสื่อมีประโยชน์แก่ผู้สอน

อนุศักดิ์ สมิตสันต์ (2545, หน้า 179-180) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษามีความสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. ทำให้สิ่งที่เข้าใจยาก ให้เข้าใจง่ายขึ้น
2. เป็นการสร้างแรงจูงใจ และเร้าความสนใจ
3. ช่วยเสริมสร้างความคิด และการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียน
4. สามารถเอาชนะข้อจำกัดต่างๆ เกี่ยวกับเวลา ระยะทาง และขนาดได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 8) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ได้บรรลุ ตามจุดหมายของหลักสูตร สื่อเป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้ ความคิด เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน

อาร์บัคเคิล (Arbuckle, 1987, p.178) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาไว้ว่า การศึกษาเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษย์ การจัดการศึกษามีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในแต่ละยุคแต่ละสมัยและเกิดเป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างต่อเนื่องในปัจจุบันการจัดการศึกษาทุกระบบต่างๆ ให้ความสำคัญของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศคมนาคม เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่นการนำคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในการศึกษาหาความรู้ ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ กราฟิก เครื่องฉาย เครื่องเสียง ภาพยนตร์ วีดีโอ โทรทัศน์เพื่อการศึกษา วิทยุกระจายเสียง โทรศัพท์ ดาวเทียม สิ่งพิมพ์ต่างๆ เป็นต้น ซึ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่เหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้การจัดการศึกษาทุกระบบและการเรียนรู้ของมนุษย์บรรลุผลตามอุดมการณ์ได้ตลอดชีวิต

สรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษามีความจำเป็นต่อสภาพสังคมในปัจจุบัน เพราะว่าการก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นต้องมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาเครื่องมือ

4.3 องค์ประกอบของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

ปฏุตล นันทวงศ์ (2545, หน้า 71) ได้กล่าวถึง ขอบข่ายการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. จัดทำและจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้
2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้ สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนและสำหรับเสริมความรู้ของผู้สอน
4. ศึกษาวิธีการเลือกและการใช้สื่อการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพเหมาะสม หลากหลายและสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ธรรมชาติ ของสาระการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
5. ศึกษาวิเคราะห์และประเมินคุณภาพมาตรฐานสื่อการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ
6. จัดทำหรือจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้า แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างสถานศึกษา ชุมชน และสังคมอื่น
7. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545, หน้า 32) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบด้วย 5 ประการ ดังนี้

1. จัดหาและบริการวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนแก่ครู อย่างเพียงพอครบถ้วนกลุ่มประสบการณ์ มีการสำรวจความต้องการ วางแผนเพื่อจัดหาบริการ และจัดทำรายงานผลการดำเนินการอย่างเป็นระบบ
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูรู้จักทำ รู้จักใช้ และรู้จักเก็บบำรุงรักษาสื่อการเรียนให้ตรงกับเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการสอน
3. จัดให้มีศูนย์สื่อหรือศูนย์วิชาการของโรงเรียน เพื่อเป็นแหล่งผลิตและบริการสื่อแก่ครูผู้สอน
4. ส่งเสริมให้ครูรู้จักคิดค้น สร้างสรรค์สื่อ วิธีการใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การสร้างผลงานวิชาการ
5. แสวงหาแหล่งวิทยาการที่เป็นสื่อการสอนในชุมชนหรือท้องถิ่น เช่น บุคลากร สถานที่ประกอบการ

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2546, หน้า 8) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบด้วย 7 ประการ ดังนี้

1. เป็นสิ่งใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วน อาจเป็นของเก่าที่ใช้ไม่ได้ผลในอดีต แต่นำมาปรับปรุงเสียใหม่ หรือเป็นของปัจจุบันที่เราทำการปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. มีการนำเอาวิธีการจัดระบบ (systems approach) มาใช้ โดยพิจารณาองค์ประกอบ ส่วนที่เป็นสิ่งป้อนเข้า กระบวนการและผลลัพธ์
3. มีการพิสูจน์ด้วยการวิจัยหรืออยู่ระหว่างการวิจัยว่า นวัตกรรมนั้นจะช่วยแก้ปัญหาหรือช่วยให้งานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น
4. ยังไม่เป็นส่วนหนึ่งของระบบงานในปัจจุบัน
5. มีการพัฒนาตามขั้นตอน คือ คิดค้น ทดลอง และนำมาใช้
6. สิ่งที่เป็นนวัตกรรมของทีหนึ่งอาจไม่เป็นนวัตกรรมในที่อื่น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับภาวะการใช้นวัตกรรม นั้น ๆ
7. มีการนำมาใช้จริงในวงการณ์นั้น ๆ

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2547, หน้า 5) ได้กำหนดขอบข่ายการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ดังนี้ ศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา โดยส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน จัดหาสื่อเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการประสานความร่วมมือในการผลิตสื่อ จัดหา พัฒนาและการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนางานด้านวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ๆ บุคคล ครอบครัว องค์กร

หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา มีการประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 8) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบด้วย 5 ประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิเคราะห์ความจำเป็นในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
2. ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน
3. จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ
4. ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาและการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
5. ติดตามและประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ศิริวรรณ เสมอวงษ์ (2554, หน้า 105) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบด้วย 5 ประการ ดังนี้

1. จัดให้มีการร่วมกันกำหนดนโยบาย วางแผนในเรื่องการจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ของสถานศึกษา
2. พัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนรู้และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พร้อมทั้งให้มีการจัดตั้งเครือข่ายทางวิชาการ ชมรมวิชาการเพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา
3. พัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ให้ข้อเท็จจริงเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้น
4. พัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษาให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา และชุมชน
5. นิเทศ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการจัดหา ผลิต ใช้และพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา

ไวเนอร์, และไมล์เนอร์ (Weidner, & Maier, 1985, p.61) ได้กำหนดขอบข่ายการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาไว้ 5 ประการ

1. ศึกษาวิเคราะห์ ความจำเป็นการใช้สื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน และการบริหารงานวิชาการ
2. ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อ พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน
3. จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ

4. ประสานความร่วมมือกับชุมชนในการผลิต จัดหาสื่อ นวัตกรรม

5. การประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อีริกสัน (Erickson, 1986, pp.10-12) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบด้วย 5 ประการ ดังนี้

1. การบริหารสื่อการสอนที่ดี ต้องอยู่ในความรับผิดชอบของผู้นำที่มีความรู้ ความชำนาญและสามารถปฏิบัติงานร่วมกับบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านหลักสูตรได้เป็นอย่างดี ตลอดจนได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณ กำลังคน

2. สื่อต่าง ๆ ควรนำไปใช้ได้โดยตรงกับความต้องการของครู ผู้สอน ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้คณะครูได้มีส่วนในการคัดเลือก จัดซื้อ ผู้บริหารต้องกำหนดวิธีการ นำสื่อการสอนไปใช้อย่างเหมาะสม ในขณะเดียวกันผู้บริหารจะต้องคอยดูแลให้คำแนะนำแก่ครู เมื่อเกิดปัญหาการใช้สื่อการสอน

3. สื่อต่าง ๆ ครูต้องสามารถนำไปใช้ได้โดยมีความยากลำบากมากน้อยที่สุด นั่น คือ สื่อที่มีคุณภาพดี มีคนช่วยเหลือ ผู้บริหารทำได้โดยจัดตั้งศูนย์เป็นสื่อกลาง มีเจ้าหน้าที่ ผู้มีความรู้ทางด้านนี้โดยเฉพาะประจำอยู่ ควรมีการตรวจสอบภาพเพื่อซ่อมแซมอยู่เสมอถ้าจำเป็น ควรเปลี่ยนหรือจัดซื้อมาแทน

4. ควรจัดหาสื่อไว้หลายชนิดเพื่อสนองความต้องการของครู ทั้งนี้วัสดุ สิ้นเปลือง เช่น กระดาษ สี สื่อวิทยาศาสตร์ ลูกโลก แผนที่ หรือหนังสือ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ โรงเรียนควรจัดหาไว้ให้พร้อมเพื่อสนองความต้องการของครู ผู้บริหารควรจัดประชุมปรึกษากับ ครูเกี่ยวกับการจัดซื้อสื่อการสอน กำหนดโครงการทำสื่อการสอน โครงการทดลองสื่อใหม่ ๆ ตลอดจนเกี่ยวกับการจัดซื้อสื่อการสอน

5. โครงการจัดทำสื่อการสอนของโรงเรียน ควรจะได้ส่งเสริมและพัฒนาครู ประจำไปด้วยเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการวางแผน ซึ่งเป็นการส่งเสริมบรรยากาศการ ปฏิบัติงานของครูให้ดียิ่งขึ้นตามวิธีปฏิบัติงานในระบบประชาธิปไตย ผู้บริหารควรสำรวจ ความสามารถของครู ในขณะเดียวกันผู้บริหารงานจะต้องประสานกับผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับหลักสูตร

อาร์บัคเคิล (Arbuckle, 1987, p.180) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบด้วย 7 ประการ ดังนี้

1. ร่วมกับบุคลากรในการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ เพื่อหาการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม

2. ส่งเสริมให้บุคลากรวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา

3. ส่งเสริมให้บุคลากรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

4. ส่งเสริมให้บุคลากรผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม

5. กำกับ ติดตามการพัฒนาสื่อและนวัตกรรม

6. จัดประชุมบุคลากรเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาหลังการดำเนินการ

7. นำผลการวิเคราะห์มาพัฒนา ปรับปรุง และแก้ไข

โคลี, แครดเลอร์, และเอ็นเจล (Coley, Cradler, & Engel, 1996, p.1)

กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้

1. เป็นความคิดและกระบวนการกระทำใหม่ทั้งหมดหรือปรับปรุงดัดแปลงจากที่เคยมีมาก่อนแล้ว

2. ความคิดหรือการกระทำนั้นมีการพิสูจน์ด้วยการวิจัยและช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

3. มีการนำวิธีระบบมาใช้อย่างชัดเจนโดยพิจารณาองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วน คือ ข้อมูล กระบวนการ และผลลัพธ์

4. ยังไม่เป็นส่วนหนึ่งของระบบงานในปัจจุบัน

สรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การปรับปรุง พัฒนา สิ่งที่เป็นเครื่องมือหรือสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติ ตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอน สามารถวัดได้จาก 1) จัดหาวัสดุและสื่อการเรียนการสอน อย่างเพียงพอ 2) สืบหาความต้องการ เพื่อจัดหาสื่อได้เหมาะสมกับการดำเนินงานและการจัดการเรียนการสอน 3) ส่งเสริมให้ครูสามารถสร้างสื่อ นวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน 4) แนะนำครูในการเก็บรักษาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีให้มีอายุการใช้งานนานยิ่งขึ้น และ 5) มีการติดตามการใช้สื่อของครูอย่างสม่ำเสมอ

5. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้

5.1 ความหมายของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

ปัญญา แก้วกีร (2545, หน้า 32) กล่าวว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การปรับปรุง ซ่อมแซม แต่งเติมหรือพัฒนา สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน

กนกวรรณ โตะแย้ม (2547, หน้า 7) กล่าวว่า การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียนใฝ่รู้ แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

เจริญ งามดี (2547, หน้า 12) กล่าวว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การสำรวจแหล่งเรียนรู้ การจัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้การจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการส่งเสริมสนับสนุนให้ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา

ณัฐพล คำหารพล (2549, หน้า 9) กล่าวว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การสำรวจ ปรับปรุง และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นในเขตพื้นที่การศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาใกล้เคียง

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 6-7) กล่าวว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การซ่อมแซมแหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศและประสบการณ์ที่สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน แสวงหาความรู้และเรียนด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวาง และต่อเนื่อง

เกลเคิน (Grehlken, 1994, p.338) กล่าวว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การพัฒนาแหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ แหล่งเรียนรู้ทางวิทยาการ และประสบการณ์ที่สนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้และเรียนด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องจากแหล่งต่าง ๆ

เบิร์ค (Burke, 1994, p.196) กล่าวว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การดูปรับปรุงหรือซ่อมแซมแหล่งเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ อาคาร สถานที่ สวนหย่อม หรือสวนสาธารณะทั้งในและนอกโรงเรียนให้สามารถใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การปรับปรุง ซ่อมแซม แต่งเติม หรือพัฒนา สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างเหมาะสม

5.2 ความสำคัญของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

ศิริกาญจนา โกสุมภ์, และดารณี คำวังนัง (2545, หน้า 18) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ว่า แหล่งเรียนรู้คือสภาพแวดล้อมทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเป็นแหล่งที่จะทำให้ผู้สอนสามารถออกแบบการเรียนรู้ให้ผู้ฝึกปฏิบัติ หรือได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อน ระหว่างครูกับนักเรียนระหว่างวิทยากรประจำแหล่งเรียนรู้กับครูนักเรียน รวมทั้งที่เป็นแหล่งผู้เรียนอาจอาศัยการสืบค้นของตนเองเพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ผู้สอนจึงสามารถใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเต็มที่

ปัญญา แก้วกีฎ (2545, หน้า 32) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้จะช่วยเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สูงขึ้น สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขได้บนพื้นฐานของความเป็นไทยและความเป็นสากลเป็นการเรียนรู้คู่ขนานระหว่างความรู้สากลกับความรู้ท้องถิ่น เพราะท้องถิ่นเป็นระบบความรู้ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านมิติสัมพันธ์การสั่งสมและถ่ายทอดผ่านรุ่นสู่รุ่น ส่วนใหญ่เป็นชิ้นงาน เครื่องดนตรี เครื่องใช้ ผ้าไหม ผ้าฝ้าย การละเล่น ของเล่น และความรู้ที่อยู่ในตัวของบุคคลที่เป็น ข้อควรปฏิบัติ บทสวด ภาษาเขียน นิทาน คำกลอน บทเพลง ตำราของนักปราชญ์ชาวบ้าน

ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกับธรรมชาติ และเทคโนโลยีพื้นฐาน สอดคล้องกับสังคมการดำรงชีวิตของผู้เรียน ถือเป็นการเรียนรู้แบบคู่ขนานระหว่างความรู้ท้องถิ่นสู่สากล

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 43-48) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อที่หลากหลาย
2. ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง โดยใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นจากแหล่งเรียนรู้
3. กระตุ้นมุ่งเน้นลึกในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งผลักดันให้ผู้เรียนแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น สามารถสร้างผลผลิตในการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูงขึ้น
4. เสริมสร้างการเรียนรู้จนเกิดทักษะการแสวงหาข้อมูลที่มีประสิทธิภาพโดยอาศัยการสร้างความตระหนักเชิงมนทัศน์เกี่ยวกับธรรมชาติและ ความแตกต่างของข้อมูล
5. แหล่งการเรียนรู้เสริมสร้างการพัฒนาการคิด
6. เปลี่ยนเจตคติของครูและผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาวิชาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
7. พัฒนาทักษะการวิจัยและความเชื่อมั่นในตนเองในการค้นหาข้อมูล
8. เพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านวิชาการ

อินดริยันโต (Indriyanto, 1993, p.341) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ว่า การศึกษาในระดับประถมศึกษาในประเทศอินโดนีเซียว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลระหว่างบ้านและแหล่งเรียนรู้ในชุมชน คือผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพราะผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ทำให้การเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มีผลการเรียนที่สูงขึ้น เมื่อเทียบกับแหล่งชุมชนใดก็ตาม มักได้รับความร่วมมือจากบ้านและแหล่งชุมชนน้อย ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก็ย่อมมีแนวโน้มต่ำลงด้วย

เกลเคิน (Grehlken, 1994, p.339) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ไว้ดังนี้ แหล่งเรียนรู้มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะ และความสามารถต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถเป็นผู้เรียนรู้อย่างมีอิสระเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพอย่างเต็มกำลังความสามารถ

แมคอัลลิสเตอร์ (McAllister, 1994, p.168) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้งการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนด้วย ผู้บริหารโรงเรียนที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้และมีศักยภาพจึงจำเป็นที่จะต้องมุ่งพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนเป็นประการสำคัญซึ่งนอกจากจะส่งผลต่อผู้เรียนแล้ว ยังมีผลต่อการบริหารบุคคลในโรงเรียนด้วย แหล่งเรียนรู้ที่ดีจะช่วยกล่อมเกลาความรู้สึกของบุคคลให้มีความรู้ที่ดีต่อกัน ซึ่งความรู้สึกที่ดีต่อกันจะช่วยสร้างความเข้าใจ

กัน เห็นอกเห็นใจกัน เอื้ออาทรกัน จะช่วยให้เกิดความรู้สึกเป็นสุขในการทำงานร่วมกัน ลดปัญหาความขัดแย้งในการทำงาน ทำให้การบริหารเกิดการคล่องตัว โรงเรียนสามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สรุปได้ว่า การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้จะช่วยเชื่อมโยงเรื่องราวในท้องถิ่นสู่การเรียนรู้สากล พัฒนาคุณลักษณะและความคิดเห็นความเข้าใจในคุณค่า และทัศนคติ ค่านิยม ใฝ่เรียนรู้ใฝ่เรียน รักการเรียนรู้ มีทักษะแสวงหาความรู้ สามารถจัดการความรู้ ซึ่งมีความสำคัญและมีความหมายอย่างมากสำหรับผู้เรียน มีความหลากหลายที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน ตามความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความพร้อมที่จะนำไปศึกษา ค้นคว้าด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ตามหลักการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.3 องค์ประกอบของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

ประเวศ วะสี (2545, หน้า 3) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

1. การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง และค้นพบสิ่งใหม่ ๆ
2. การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ในทุกสถาบันในชุมชน มีส่วนร่วมในการถ่ายทอดภูมิปัญญา และเปลี่ยนเรียนรู้ เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างความเข้มแข็งแห่งปัญญา
3. การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ของชุมชน เป็นการสร้างชีวิตสาธารณะ ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นปัญหา และร่วมหาทางเลือกโดยการพิจารณาของทุกส่วน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 36) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้

1. สืบค้นแหล่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ในเขตพื้นที่การศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาใกล้เคียง
2. จัดทำเอกสารเผยแพร่แก่ครู สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาในบริเวณใกล้เคียง
3. จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้และประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในการจัดตั้งส่งเสริมพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน
4. ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น

จามจุรี จำเมือง, และคนอื่น ๆ (2549, หน้า 76) กล่าวถึง ขอบข่ายการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. สืบค้นแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นในเขตพื้นที่การศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาใกล้เคียง

2. จัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ให้แก่ครู สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษาในการจัดตั้ง ส่งเสริม พัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน

3. ทั้งในและนอกโรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 8) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้

1. การสำรวจแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ในเขตพื้นที่การศึกษาและเขตใกล้เคียง

2. การจัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งการเรียนรู้

3. การจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้และประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอื่น หน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษา

4. การส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้

รังสรรค์ เลื่อมสำราญ (2555, หน้า 1) กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. จัดให้มีการร่วมกันกำหนดนโยบาย วางแผนในเรื่องการจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ของโรงเรียน

2. ส่งเสริม สนับสนุน ให้ข้อเสนอแนะแก่บุคลากรภายในโรงเรียนในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนรู้

3. ส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการพัฒนาและใช้สื่อต่างๆ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสื่อที่ให้ข้อเท็จจริงเพื่อการสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ

4. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาห้องสมุดของโรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนและชุมชน

5. นิเทศ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการจัดหาผลิต ใช้ และพัฒนาสื่อการเรียนรู้

แมคอัลลิสเตอร์ (McAllister, 1994, p.179) กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 7 ประการ ดังนี้

1. ให้มีการสำรวจแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

2. ให้ครูมีการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนโดยขอความร่วมมือ

3. ให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

4. สนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้

5. จัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ให้ชุมชน

6. กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

7. ให้ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการใช้แหล่งเรียนรู้ร่วมกัน

สรุปได้ว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การปรับปรุง ซ่อมแซม แต่งเติม หรือพัฒนา สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสวงหา ความรู้ได้อย่างเหมาะสม สามารถวัดได้จาก 1) พัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 2) สำรวจ แหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น 3) ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอื่น หน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษา 4) การส่งเสริมให้ครู ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และ 5) กำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

6. การแนะแนวการศึกษา

6.1 ความหมายของการแนะแนวการศึกษา

สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2546, หน้า 5) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง เป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนสามารถที่จะวิเคราะห์ตนเองได้ รู้จักและเข้าใจ ตนเอง เข้าใจคนอื่นในสังคม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยดี

พนม ลีมอารีย์ (2548, หน้า 3) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง การชี้แนะ การชี้ช่องทางให้ การบอกแนวทางให้ เพื่อแนวทางให้ เพื่อช่วยให้ที่มีปัญหาตัดสินใจได้ แต่มิใช่ การแนะนำ เพราะเพราะแนะนำนั้นผู้ให้ความช่วยเหลือจะทำหน้าที่เป็นผู้เลือก หรือทำหน้าที่ เป็นผู้ตัดสินใจให้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 8) กล่าวว่า การแนะแนวการศึกษา หมายถึง การจัดระบบแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน

นุชลี อุปกัย (2553, หน้า 4) กล่าวว่า การแนะแนวการศึกษา หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้รู้จักตนเองและรู้จักโลกกว้างที่เผชิญชีวิตอยู่ เพื่อช่วยให้บุคคล รู้จักป้องกันและแก้ไขปัญหา

กูด (Good, 1973, p.69) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง การช่วยเหลือที่เป็นระบบนอกเหนือไปจากการสอน ตามปกติที่ให้นักเรียนหรือบุคคลอื่น เพื่อช่วยให้บุคคล เหล่านั้นสำรวจตนเอง และเกิดแนวทางการปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

แชปลิน (Chaplin, 1975, p. 225) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือแต่ละบุคคล ให้ค้นพบความพอใจสูงสุดในการศึกษา และการประกอบ อาชีพ

เชอร์เซอร์, และสโตน (Shertzer, & Stone, 1981, p.40) กล่าวว่า การแนะ แนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือแต่ละบุคคลให้เข้าใจตนเองและโลกของเขา

พีเตอร์, และฟาเวล (Peter, & Farwell, 1986, pp.11-12) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง การบริการอย่างหนึ่งสำหรับนักเรียนแต่ละคน

สติเว่น (Stewart, 1996, p.3) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการให้การช่วยเหลือบุคคล โดยการใช้ข้อมูลและช่วยกระตุ้นให้บุคคลสามารถพิจารณาตัดสินใจเลือกอนาคตของตนเองได้อย่างฉลาดและเหมาะสม

สรุปได้ว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการที่ช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเองโดยกลุ่มบุคคลที่ผ่านการฝึกฝนมาแล้วเป็นอย่างดี โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน

6.2 ความสำคัญของการแนะแนวการศึกษา

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2545, หน้า 11-12) กล่าวถึงความสำคัญของการแนะแนวไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักเรียน การแนะแนวช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องรู้ถึงข้อบกพร่องและความสามารถพิเศษของตน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเรื่องราวต่าง ๆ

2. ประโยชน์ต่อครู อาจารย์ และโรงเรียน บริการต่าง ๆ ในงานแนะแนวจะช่วยให้ครูอาจารย์เข้าใจนักเรียนได้ดีทุกด้าน สามารถปรับปรุงการเรียนการสอนและการปกครองให้เหมาะสมสามารถจัดแบ่งนักเรียนออกตามความสามารถ

3. ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง การแนะแนวช่วยให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจเด็กของตนเองดีขึ้นเข้าใจถึงแนวทางและโอกาสในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถชี้แนะแนวทางแก่เด็กของตนได้ดีขึ้น

พนม ลิมอารีย์ (2548, หน้า 5-6) ให้ความเห็นว่า ปัจจุบันการแนะแนวได้เข้ามามีบทบาทในการศึกษามากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก การแนะแนวมีจุดมุ่งหมายและหลักการที่สอดคล้องหรือเหมือนกันกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การช่วยให้เยาวชนของชาติเป็นผู้ที่คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น โดยเน้นให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาในทุก ๆ ด้าน มุ่งสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กล่าวถึงการแนะแนวว่า เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้เชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อ และการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 9) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการแนะแนวการศึกษาไว้ 11 ประการ ดังนี้

1. นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้อย่างถูกวิธี

2. นักเรียนสามารถเรียนไปตามความถนัดของตนเอง
3. กระตุ้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการศึกษา
4. โรงเรียนสามารถจัดวิชาเรียนได้สนองความต้องการของนักเรียน
5. ป้องกันปัญหาต่าง ๆ โดยการวางแผนเอาไว้ล่วงหน้า
6. นักเรียนรู้จักคิด
7. นักเรียนสามารถเลือกอาชีพไปตามความถนัดของตน
8. นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
9. นักเรียนได้มีการพัฒนาการไปอย่างถูกหลักวิธี
10. นักเรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน
11. นักเรียนรู้จักและเข้าใจสภาพแวดล้อม

กูด (Good, 1973, p.71) กล่าวถึงความสำคัญของการแนะแนวการศึกษาไว้ว่า การแนะแนวเพื่อการศึกษาเป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูประจำชั้น ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

พีเตอร์, และฟาเวล (Peter, & Farwell, 1986, pp.11-12) กล่าวถึงความสำคัญของการแนะแนวการศึกษาไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ความสนใจพิเศษ ความถนัดและความชำนาญของตนเอง
2. โอกาสในการประกอบอาชีพ
3. ความต้องการการทำงานที่มีชื่อเสียงเกียรติยศ
4. ความสำคัญของอาชีพการศึกษา ในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
5. คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
6. โอกาสของความเจริญก้าวหน้าทางด้านส่วนตัว และสังคม

จากความสำคัญของการแนะแนวการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า การแนะแนวการศึกษาเป็นการดำเนินการเพื่อให้ตัวผู้เรียน สามารถพัฒนาตนเองไปสู่เส้นทางที่ดีที่ตนเองสามารถเลือกได้ โดยการให้ความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้าง

6.3 องค์ประกอบของการแนะแนวการศึกษา

ประทุม แป้นสุวรรณ (2545, หน้า 262-263) กล่าวว่า องค์ประกอบของการแนะแนวการศึกษา ประกอบด้วย 8 ประการ ดังนี้

1. เป็นผู้นำในการริเริ่มงานแนะแนว เสนอนโยบาย ชักชวนให้บุคลากรอื่น ๆ มีความสนใจ สนับสนุน และเข้าร่วมดำเนินงานแนะแนวด้วยความเต็มใจ
2. เลือกสรรบุคคลที่มีความสนใจ เข้าใจ มีความรู้ และมีบุคลิกภาพเหมาะสมในการดำเนินงาน โดยแต่งตั้งในรูปคณะกรรมการแนะแนว
3. จัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือ เกี่ยวกับเค้าโครงการดำเนินงานแนะแนว ให้มีความรู้ ความเข้าใจตรงกัน ตลอดจนตั้งวัตถุประสงค์การดำเนินงาน และการประเมินผล

4. แบ่งความรับผิดชอบในการดำเนินงานตามความรู้ ความถนัด ความสนใจ
ในแต่ละบุคคล

5. จัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินการ เช่น จัดหาสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์

6. จัดตารางเวลาให้สำหรับดำเนินกิจการแนะแนวโดยเฉพาะ เช่น วัน
ปฐมนิเทศ กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

7. ประชาสัมพันธ์โครงการแนะแนวให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ได้ทราบและ
ชักชวนให้มาใช้บริการ

8. เสริมแรงให้ตัวบุคลากรที่ทำหน้าที่ทำงานแนะแนว เช่น ให้ความเอาใจใส่
ไต่ถามถึงปัญหา พร้อมทั้งช่วยเหลือแนะ แก้ไข ส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการอบรมและศึกษาต่อ

ธีรยุทธ์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา (2546, หน้า 66-67) กล่าวว่า องค์ประกอบของ
การแนะแนวการศึกษาว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีหน้าที่อำนาจการให้กิจการและโครงการ
ต่างๆ ของโรงเรียนดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุวัตถุประสงค์ พร้อมทั้งเสนอ
องค์ประกอบของการแนะแนวการศึกษาไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ในฐานะผู้ส่งเสริมสนับสนุน ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูใน
โรงเรียน ได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานแนะแนว ซึ่งอาจทำได้โดยการจัดอบรมครู ส่งไป
ศึกษาต่อ จัดหาเอกสาร วารสาร ข่าวสารมาให้ครูอ่าน สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่
งบประมาณเจ้าหน้าที่บุคลากรให้เพียงพอเพียง ตลอดจนให้กำลังใจและนโยบายอย่างเด่นชัด
มั่นคงสิ่งสำคัญคือ ให้ความสำคัญของงานแนะแนวว่า งานแนะแนวมิใช่งานฝาก แต่เป็นส่วน
หนึ่งของงานการเรียนการสอน ที่ต้องปฏิบัติควบคู่กันไปด้วย

2. ในฐานะผู้ประสานงาน ผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่ติดต่อประสานงานกับ
บุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้าใจอันดี ซึ่งจะก่อให้เกิดความร่วมมือที่ดี ติดต่อกับ
ผู้ปกครองประชาสัมพันธ์ให้เข้าใจถึงโครงการแนะแนวที่จัดขึ้นในโรงเรียน

3. ในฐานะที่ปรึกษา ผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการแนะแนว
จนสามารถให้คำปรึกษา แนะนำในเชิงวิชาการแก่ครูแนะแนว หรือบุคคลอื่น ที่เกี่ยวข้องกับ
โครงการแนะแนวในโรงเรียน นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้ามา
ปรึกษาหารือได้บ้างในบางโอกาส เพราะนักเรียนบางคนอยากพบผู้บริหารโดยตรง ซึ่งจะทำให้
ผู้บริหารทราบปัญหาของนักเรียนด้วย

4. ในฐานะผู้ติดตามและประเมินผล ผู้บริหารจะต้องคอยติดตามและ
ประเมินผลการจัดบริการแนะแนวเป็นระยะๆว่า โครงการแนะแนวที่จัดในโรงเรียนมีปัญหา และ
อุปสรรคอย่างไรบ้าง กิจกรรมใดที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของนักเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 9) กล่าวว่า องค์ประกอบของการแนะแนว
การศึกษา ประกอบด้วย 6 ประการ ดังนี้

1. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดอบรมครูเกี่ยวกับการบริการแนะแนว

2. แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายแนะแนวเพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่
3. จัดทำปฏิทินการแนะแนว
4. ดำเนินการแนะแนวการศึกษา
5. ติดตามผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนวการศึกษา
6. ประสานความร่วมมือ และเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ด้านการแนะแนวการศึกษาหรือเครือข่ายแนะแนวภายในเขตพื้นที่การศึกษา

กูด (Good, 1973, p.73) กล่าวว่า องค์ประกอบของการแนะแนวการศึกษา ประกอบด้วย 6 ประการ ดังนี้

1. ร่วมกับบุคลากรในการวางแผนพัฒนางานแนะแนว
2. กำหนดบุคลากรเพื่อมอบหมายภาระงานที่ชัดเจน
3. ประสานงานกับชุมชนในการพัฒนาระบบงานแนะแนวร่วมกัน
4. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมแนะแนวทางการศึกษา
5. กำหนดบุคลากรในการกำกับติดตามประเมินผลงานแนะแนว
6. รายงานผลการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

พีเตอร์, และฟาเวล (Peter, & Farwell, 1986, pp.11-12) กล่าวว่า องค์ประกอบของการแนะแนวการศึกษา ประกอบด้วย 9 ประการ ดังนี้

1. การพัฒนาบุคคลอย่างมีระบบ
2. เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. การแนะแนวจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย
4. การแนะแนวเป็นกระบวนการต่อเนื่อง
5. มนุษย์มีความสามารถในการพัฒนาตนเอง
6. เน้นการป้องกันปัญหา แก้ไขปัญหา และการส่งเสริมพัฒนาการ
7. อาจารย์แนะแนวต้องได้รับการฝึกอบรมทางด้าน การแนะแนว
8. การช่วยให้นักเรียนนำตนเอง เข้าใจตนเอง และรับผิดชอบตนเอง ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

9. ถ้านักเรียนพัฒนาถึงขีดสูงสุด ย่อมทำให้สังคมเจริญก้าวหน้าควบคู่กันไป
เลสเตอร์ (Lester, 2006, p.5) กล่าวว่า องค์ประกอบของการแนะแนวการศึกษา ประกอบด้วย 5 ประการ ดังนี้

1. ศึกษาสภาพ ปัญหาเกี่ยวกับงานแนะแนว
2. ประชุมบุคลากรเพื่อร่วมกันวางแผน
3. กำหนดผู้รับผิดชอบการแนะแนว
4. ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. กำกับ ติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินงานแนะแนว

สรุปได้ว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการที่ช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเองโดยกลุ่มบุคคลที่ผ่านการฝึกฝนมาแล้วเป็นอย่างดี โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน สามารถวัดได้จาก 1) ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดอบรมครูเกี่ยวกับการบริการแนะแนว 2) ติดตามผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนว การศึกษา 3) ส่งเสริมให้มีกิจกรรมแนะแนวทางการศึกษา 4) กำหนดบุคลากรในการกำกับ ติดตามประเมินผลงานแนะแนว และ 5) เชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอน

7. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

7.1 ความหมายของการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

กัลยา พลีรักษ์ (2546, หน้า 13) กล่าวว่า การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การส่งเสริมให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่อยู่ในชุมชนได้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจและร่วมบริหารในการทำงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งทางวิชาการเพื่อประโยชน์ร่วมกันของชุมชน

กนกวรรณ โตแย้ม (2547, หน้า 7) กล่าวว่า การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนสามารถเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการโดยความร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันทางสังคม

เจริญ งามดี (2547, หน้า 14) กล่าวว่า การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การศึกษา สำรวจความต้องการและสนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน

ณัฐพล คำหารพล (2549, หน้า 10) กล่าวว่า การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การศึกษา สำรวจความต้องการการส่งเสริม สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน จัดให้ความรู้ สร้างความคิดและเทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 10) กล่าวว่า การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการแก่ชุมชน ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนได้จัดการอบรมทางวิชาการเพื่อพัฒนาความเจริญขององคมนตรีในชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

อเมนู เทคา (Amenu Tekaa, 1988, p.159) กล่าวว่า การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการของโรงเรียนที่มุ่งส่งเสริมความรู้ และพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชน

เซ็ง (Cheng, 1996, p.79) กล่าวว่า การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การดำเนินงานหรือการบริหารจัดการโดยโรงเรียนหรือหน่วยงานทางการศึกษา ที่มุ่ง

เผยแพร่ความรู้ให้แก่กลุ่มบุคคล ชุมชน ซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาและร่วมกันพัฒนาส่งเสริมการจัดการศึกษาในชุมชน

สรุปได้ว่า การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การดำเนินการสำรวจความต้องการในการส่งเสริม สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน ที่มุ่งเผยแพร่ความรู้ให้แก่กลุ่มบุคคล ชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

7.2 ความสำคัญของการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

ณัฐพล คำหารพล (2549, หน้า 10) กล่าวถึงความสำคัญของการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนไว้ว่า เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน

อเมนู (Amenu, 1988, p.162) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนไว้ว่า การศึกษามีแนวโน้มที่จะสำเร็จในชุมชนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนจะมีความสอดคล้องกับวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ๆ และเมื่อประชาชนมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในการจัดการศึกษาจะทำให้การศึกษาประสบความสำเร็จได้

เซ็ง (Cheng, 1996, p.81) กล่าวถึงความสำคัญของการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนว่าการส่งเสริมความรู้แก่คนในชุมชนจะช่วยให้คนในชุมชนได้รับการพัฒนาได้เรียนรู้วิทยาการต่าง ๆ ที่ก้าวหน้า อีกทั้งยังเป็นกำลังหลักสำคัญในการช่วยเหลือโรงเรียนที่จะพัฒนาบุตรหลานของตนในชุมชนให้มีความรู้ ความสามารถ

จากความสำคัญของการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนสรุปได้ว่า การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนมีประโยชน์ทำให้บุคคลในชุมชนเกิดความเข้มแข็ง และพร้อมที่จะพัฒนาสถานศึกษาได้ต่อไป

7.3 องค์ประกอบในการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

ณัฐพล คำหารพล (2549, หน้า 10) กล่าวว่า สถาบันการศึกษาคือสถาบันแห่งหนึ่งของชุมชนที่มีบทบาทสำคัญในการนำการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ชุมชน เป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน เป็นศูนย์พัฒนาชุมชน ส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรม เป็นสถานฝึกงานอาชีพ ตลอดจนเป็นศูนย์การดำเนินงานของทางราชการทำนองเดียวกับชุมชนที่มีบทบาทและความสำคัญต่อสถาบันการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 10) กล่าวว่า องค์ประกอบในการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้

1. จัดให้ครูได้ศึกษาและสำรวจความต้องการของชุมชนเกี่ยวกับข้อมูลทางวิชาการ
2. จัดหาวิทยากรอบรมให้ความรู้แก่ชุมชน
3. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการ
4. ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ชุมชน

พิชัย เสงี่ยมจิตต์ (2552, หน้า 289) กล่าวว่า องค์ประกอบในการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้

1. การศึกษา สำรวจความต้องการ สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน
2. จัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิด และเทคนิค ทักษะ ทางวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน
3. ส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการ
4. ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างบุคคล ครอบครัวยุทธ ชุมชนท้องถิ่น

เบเคอรา (Becerra, 1984, p.70) ได้กำหนดบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการของคนในชุมชน
2. ร่วมกับบุคลากรจัดทำแผนงานพัฒนาชุมชนโดยเชิญผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม
3. ประสานกับชุมชนในการระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาการศึกษาของชุมชน
4. ประชาสัมพันธ์ถึงแผนงาน แนวทางในการพัฒนาชุมชน
5. กำกับติดตามให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่ตั้งไว้
6. สำรวจความคิดเห็นของชุมชนหลังดำเนินงานเสร็จสิ้น

สรุปได้ว่าการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง สำรวจความต้องการการส่งเสริม สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชนจัดให้ความรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน สามารถวัดได้จาก 1) จัดให้ครูได้ศึกษาและสำรวจความต้องการของชุมชน 2) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการ 3) ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสพการณ์ระหว่างบุคคล ชุมชน 4) ร่วมกับบุคลากรจัดทำแผนงานพัฒนาชุมชนโดยเชิญผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม และ 5) ประชาสัมพันธ์ถึงแผนงาน แนวทางในการพัฒนาชุมชน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

พรสวรรค์ จงสุมาลย์ (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนต่อการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษานอกระบบ : กรณีศึกษาโรงเรียนกวดวิชาตรีประเสริฐ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม สอดคล้องกับการเรียนรู้ที่ต้องการเสริมพิเศษทุกวิชา 2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมพิเศษที่ส่งเสริมการเรียนรู้

มีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียน 3) การวัดผลในการทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เป็นประโยชน์เหมาะสมกับการช่วยเหลือและพัฒนาให้นักเรียน ให้ดีขึ้น และ 4) บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนมีความเหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนต่อการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียน เอกชนที่จัดการศึกษานอกระบบ : กรณีศึกษาโรงเรียนกวดวิชาศรีประเสริฐ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ตามสถานภาพอายุ อาชีพ ที่ตั้ง โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เสาวนีย์ เพชรทรัพย์ (2549, บทความย่อ) ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวราชบุรีธานี เขต 1 ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ 1) การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้ปฏิบัติ การสอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวราชบุรีธานี เขต1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านระดับมาก ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวัดผล การประเมินผล การประกันคุณภาพการศึกษา การบริหารหลักสูตรส่วนการนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวราชบุรีธานี เขต 1 ตามสถานภาพตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดาร์ตัน พิมพ์อุบล (2550,บทความย่อ) การศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและครูวิชาการ โดยรวมและทุกรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร การนิเทศภายใน และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรวรรณ จันทร์ผา (2551 ,บทความย่อ)ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนระดับช่วงชั้นที่ 1-2 ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษานครปฐม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการบริหารงานวิชาการระดับช่วงชั้นที่ 1-2 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และระดับคุณภาพของผู้เรียนระดับช่วงชั้นที่ 1-2 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับดี 2) การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน คือ การบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

ขุนชัย ทวยเวียง (2551 ,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามความคิดเห็นของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการบริหารวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ รองลงมาได้แก่ การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือการส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการบุคคล ครอบครัว หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียน ตามตำแหน่งหน้าที่ โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียน ตามประสบการณ์การทำงานในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนตามขนาดของโรงเรียนโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณรงค์ศักดิ์ หงส์คำ (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุภราชธานี เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุภราชธานี เขต 5 โดยภาพรวมและรายด้าน มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ รองลงมาคือด้านการวัดผล และประเมินผลการศึกษาและด้านการบริหารหลักสูตร และ 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุภราชธานี เขต 5 พบว่า 2.1) ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุภราชธานี เขต 5 โดยภาพรวมและด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการนิเทศการศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วน

ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) ข้าราชการครูที่มีเพศ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัญชลี ศรีเพชร (2552, บทคัดย่อ) การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในเขตอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในเขตอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ในภาพรวม 5ด้าน ได้แก่ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินพัฒนาการ ด้านการนิเทศภายใน มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและปัญหาการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และ 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในเขตอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า 2.1) สภาพการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาที่มีสังกัดต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 2) ปัญหาการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาที่มีสังกัดต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

จินตะหรา ศรีเมือง (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาของโรงเรียนในเครือข่าย สหวิทยาเขตตอนนุบาลจังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้บริหารหัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือได้แก่ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อิงร่องลงมา ด้านการแนะแนวการศึกษา และด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน 2) ผู้บริหารหัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอน ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสภาพตำแหน่ง ระหว่างครูผู้สอน กับหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ระหว่างครูผู้สอน กับผู้บริหารและระหว่างหัวหน้าฝ่ายวิชาการกับผู้บริหารแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 5) ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน ที่ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 6) ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน และที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

สาริต รัตนสารี (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา บริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา บริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการ จัดการเรียนรู้ และด้านการแนะแนวในสถานศึกษา 2) ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของ ผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การสอน อายุ และ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมคิด มานะคิด (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในทัศนะของครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ผลการวิเคราะห์การ บริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ในทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาปราจีนบุรี โดยภาพรวมปฏิบัติในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า มีความ คิดเห็นต่อการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสูงสุด คือ ด้านจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ในระดับมาก และมีความคิดเห็นการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ต่ำสุด คือ ด้านนิเทศการเรียนการสอน ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนที่โรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ครูที่ปฏิบัติการ สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสูงสุด คือ ด้านจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ในระดับมากและมีความคิดเห็นต่อ การบริหารงานด้านวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียนต่ำสุด คือ ด้านนิเทศการเรียนการสอนในระดับมาก ครูที่ปฏิบัติการสอนที่ โรงเรียนขนาดกลาง มีความคิดเห็นการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โดย ภาพรวม ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนมีความคิดเห็นการ บริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสูงสุด คือ ด้านหลักสูตร ในระดับมากและมีความ คิดเห็น การบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนต่ำสุด คือ ด้านนิเทศการเรียนการสอน ในระดับมากครูที่ปฏิบัติการสอนที่โรงเรียนขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นการบริหารงานด้าน วิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวม ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ครูที่ ปฏิบัติการสอนมีความคิดเห็นการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสูงสุด คือ ด้าน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในระดับมาก และมีความคิดเห็นการบริหารงานด้านวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียนต่ำสุด คือด้านนิเทศการเรียนการสอน ในระดับมาก การเปรียบเทียบทัศนะของ

ครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามเพศ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิการศึกษา และขนาดโรงเรียน พบว่า ครูมีความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามเพศ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้น วุฒิการศึกษา และขนาดของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

คาร์เพนเทอร์, และฟิชแมน (Carpenter, & Fleishman, 1987, pp.91-97) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนต่อในระดับวิทยาลัยของเด็กวัยรุ่นนออสเตรเลียที่จบเกรด 12 พบว่าระดับการศึกษาของบิดามีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ เพราะการได้รับการศึกษาของบิดาเป็นบทบาทที่จะให้บิดาแนะแนวให้กับบุตรทราบแนวทางการศึกษาได้

มินูดิน (Minudin, 1987, abstract) ได้ศึกษาบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในรัฐซาวาร์ มาเลเซีย พบว่า ส่วนใหญ่ผู้บริหารมีหน้าที่เป็นหลักในการประเมินโครงการของโรงเรียน สนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการศึกษา และประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น กำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนควบคุมโครงการและกิจกรรมอื่นๆทั้งหมดของโรงเรียนรู้และเข้าใจกฎข้อบังคับในวิชาเรียนรายวิชาต่างๆ

ยูเนสโก (UNESCO, 1988, p.66) ได้วิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรของบางประเทศในทวีปเอเชีย ได้แก่กัมพูชา บังคลาเทศ อินเดีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และศรีลังกา ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการขาดการประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารระดับต่างๆ ไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและขาดการติดตามการใช้หลักสูตรของครู นอกจากนี้หลักสูตรยังขาดประสิทธิภาพ ขาดแคลนเอกสารหลักสูตร ตำราเรียนไม่ทันสมัย ขาดแคลนหนังสืออ่านประกอบประการสุดท้ายคือ ศูนย์พัฒนาหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดีในการนำหลักสูตรไปใช้

เบคเกอร์ (Becker, 1991, abstract) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการนั้น ครูใหญ่มีปัญหาในเรื่องการจัดบุคลากรในงานต่างๆ มากที่สุด และมีปัญหาการนิเทศการศึกษา รองลงไปและมีปัญหาน้อยที่สุดเกี่ยวกับการวัดผลการศึกษา

จอยซ์ (Joyce, 1992, p.56) ได้วิจัยหาเหตุผลของผู้ปกครองที่เลือกโรงเรียนชั้นประถมศึกษาของรัฐระหว่างสองรัฐ โดยกลุ่มผู้ปกครองของโรงเรียนแอสตันบิลเลส อยู่ในรัฐโอไฮโอ และเซนบอร์น อยู่ในรัฐแมนนิสโซต้า (Stenbville Public School in Ohio and ST.Paul Public School in Minnesota) เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่ผู้ปกครองเลือกให้บุตรหลานเข้าเรียน สรุปความเห็นในการเลือกโรงเรียนที่เหมือนกันมาก มี 8 ข้อ คือ 1) คุณภาพครู 2) ระเบียบของโรงเรียน 3) วินัยของโรงเรียน 4) หลักสูตรพิเศษ 5) จริยธรรมของครู 6) การ

ประเมินความสามารถของครู 7) ความรับผิดชอบของโรงเรียน และ 8) มีแนวการสอนหลากหลาย สำหรับเหตุผลที่มีความสำคัญน้อยที่สุดของผู้ปกครอง คือ รายได้ครอบครัวและพื้นฐานทางคุณธรรมความเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริหาร และการจัดองค์การในโรงเรียน มี 8 ข้อ คือ 1) เป็นระบบ 2) กระจายอำนาจ 3) มีความอิสระแบบเอกชน 4) ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตามที่ต้องการ 5) มีลักษณะเป็นผู้นำ 6) มีอิทธิพลต่อการแข่งขันสูง 7) มีความสัมพันธ์ชุมชนดี และ 8) มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม ผลการวิจัยนอกสาเหตุผลดังกล่าว ยังสรุปความต้องการของบุคลากรในโรงเรียนที่มีความเข้มแข็งในวินัยของหลักสูตรโดยไม่สับสน ด้านอาคารสถานที่เป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของผู้ปกครองได้มาก ต้องการสภาพบรรยากาศที่ดีแสดงผลการทดสอบชัดเจน การเดินทางสะดวก และชื่อเสียงของโรงเรียน ความคิดเห็นของผู้ปกครองจะเป็นประโยชน์ต่อการวัดการศึกษา ของรัฐและเอกชนที่พึงพอใจของผู้ปกครอง และยินดีจะช่วยเหลือร่วมมือกับทางโรงเรียนอย่างเต็มที่

ฮิลล์, และปาร์ค (Hill, & Park, 2000, pp.1-5) ได้ศึกษาถึงความต้องการของผู้ปกครองสำหรับเด็กในประเทศสกอตแลนด์ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียนสำหรับบุตรของตน พบว่าปัจจัยที่สำคัญ คือ อาคารสถานที่ ความปลอดภัย สถานที่เล่น และ ความมีชื่อเสียงของโรงเรียน นอกจากนี้ยังพบว่ารายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเลือกโรงเรียน

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญในการบริหารงานในสถานศึกษา เนื่องจากเป็นความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เป็นสื่อที่แสดงให้เห็นถึงการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ที่สามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนตามความคาดหวังของผู้ปกครองได้อย่างมีคุณภาพ.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงการบริหารงานด้านวิชาการในสถานศึกษาให้เกิดคุณภาพ จึงได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวนนักเรียน 34,547 คน โดยกำหนดอัตราส่วนผู้ปกครองต่อนักเรียนเป็น 1:1 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2559, หน้า 4-5)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2559 โดยมีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากประชากรมีจำนวนแน่นอน (finite population) จึงใช้สูตรของยามาเน (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน 0.05 ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (สุวรีย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2553, หน้า 34) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 396 คน

2.2 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) โดยใช้อำเภอในจังหวัดลพบุรีเป็นชั้นภูมิ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรายละเอียดตามตารางที่ 1

2.3 กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม ทำการสุ่มอย่างง่ายในแต่ละอำเภอในจังหวัดลพบุรี (simple random sampling) ตามสัดส่วนของประชากร

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างแบ่งตามอำเภอ	ประชากร (N)	กลุ่มตัวอย่าง (n)
1. อำเภอเมือง	8,582	98
2. อำเภอโคกสำโรง	4,520	52
3. อำเภอโคกเจริญ	1,750	20
4. อำเภอชัยบาดาล	3,204	37
5. อำเภอท่าม่วง	3,025	35
6. อำเภอท่าหลวง	1,650	19
7. อำเภอบ้านหมี่	3,480	40
8. อำเภอพัฒนานิคม	3,580	41
9. อำเภอลำสนธิ	1,015	11
10. อำเภอสระโบสถ์	1,284	15
11. อำเภอหนองม่วง	2,457	28
	34,547	396

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้จัดทำเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (questionnaire) โดยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา นำมาประกอบในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (check list)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ซึ่งประกอบด้วย ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 6) การแนะแนวการศึกษา และ 7) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน มีลักษณะเป็นตัวเลขมาตราส่วนประมาณค่า (numerical rating scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดระดับดังนี้

5 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับมาก

3 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 6) การแนะแนวการศึกษา และ 7) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

2. วิเคราะห์ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

3. สร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดเป็นประเด็นให้ครอบคลุมขอบเขตที่กำหนดในกรอบแนวคิด เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย ตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างเพื่อพิจารณาปรับปรุงให้สอดคล้องและเหมาะสมกับขอบเขตที่กำหนด

2. การตรวจความเที่ยงตรง (validity) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระได้ทำการตรวจสอบเบื้องต้น และมีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ (subject matter specialists) จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (validity) ครอบคลุมความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อเท่ากับ 0.80-1.00

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความเที่ยงตรงมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองใช้กับผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (reliability)

4. ตรวจสอบหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient method) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1971, p.160) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.940

5. นำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไข เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นและจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เพื่อแนะนำตัวผู้ศึกษาในการติดต่อหน่วยงานที่เก็บข้อมูล
2. ส่งแบบสอบถามที่ใส่รหัสกำกับแล้วไปถึงผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน โดยผู้วิจัยจัดส่งด้วยตนเอง
3. ผู้ศึกษาติดตามรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 396 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จึงได้ดำเนินการนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้อง ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

2.1 หาความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) ของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 หาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ประกอบด้วย 12 ด้าน และแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ย ตามเกณฑ์ ดังนี้ (กานดา พูลลาภทวี, 2539, หน้า 210)

4.50 – 5.00 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับน้อยที่สุด

2.3 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี เมื่อจำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบที (t-test)

2.4 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี เมื่อจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และอำเภอที่ตั้ง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) โดยใช้การทดสอบเอฟ (F-test) เมื่อมีนัยสำคัญทางสถิติจึงเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีแอลเอสดี (LSD) ของฟิชเชอร์ (Fisher)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เป็นตัวแทนของประชากร โดยใช้สูตรของ ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (สุวรรีย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2553, หน้า 34)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนประชากร
	e	แทน	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

2. การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อวัดความเที่ยงตรง (validity) (สุวรรีย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2553, หน้า 90)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาหรือลักษณะพฤติกรรม
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น(alpha coefficient method) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1971, p.160)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	S_i^1	แทน	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

4. การหาค่าร้อยละ (percentage) (สุวรรีย์ ศิริโภคาศิริมย์, 2553, หน้า 90)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

5. การหาค่าเฉลี่ย (mean) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2542, หน้า 227)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

6. การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2542, หน้า 281)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละข้อ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

7. สูตรทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (สุวรรีย์ ศิริโภคาศิริมย์, 2553, หน้า 95)

$$1) \quad F = \frac{S_1^2}{S_2^2}, \quad \begin{aligned} df_1 &= n_1 - 1 \\ df_2 &= n_2 - 1 \end{aligned}$$

S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่ามาก
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าน้อย

ถ้าทดสอบแล้วมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$)

$$2) \quad t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}, df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}\right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1}\right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2}\right]^2}{n_2 - 1}}$$

ถ้าทดสอบแล้วไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\sigma_1^2 = \sigma_2^2$)

$$3) \quad t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right]}}, df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	สถิติทดสอบที (t-test)
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนหน่วยในกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนหน่วยในกลุ่มที่ 2

8. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance)

(กานดา พูลลาภทวี, 2539, หน้า 228-230)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

F แทน ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F-test)

MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (mean of sum squares \ between groups)

MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม (mean of sum squares within groups)

9. การทดสอบรายคู่ด้วยการทดสอบแอลเอสดี (LSD) ของ ฟิชเชอร์ (Fisher's) (สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2553, หน้า 299)

$$LSD = \left(t_{\frac{\alpha}{2}, v} \right) \sqrt{\frac{2MS_w}{n}}$$

เมื่อ LSD แทน ค่าสถิติทดสอบรายคู่

$\left(t_{\frac{\alpha}{2}, v} \right)$ แทน ค่าจากตาราง t โดย $v = N - k$

MS_w แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน

n แทน จำนวนกลุ่มค่าเฉลี่ย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ผู้ศึกษาได้ใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
n	แทน	จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที (t-test)
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F-test)
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
SS	แทน	ผลรวมของกำลังสองของค่าเบี่ยงเบน (sum of squares)
MS	แทน	ผลเฉลี่ยกำลังสอง (mean of squares)
$*p \leq .05$	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 396 คน ซึ่งสามารถแบ่งผลการศึกษาได้เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)

ตอนที่ 2 ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (mean : $\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) และแปลความหมาย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี โดยใช้การทดสอบที (t-test) สำหรับตัวแปรที่มี 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ทางเดียว (one-way ANOVA) โดยใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test) สำหรับตัวแปรที่มี

มากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างของนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีแอลเอสดี (LSD) ของฟิชเชอร์ (Fisher's)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 396 คน แสดงรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละจำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	จำนวน (n = 396)	ร้อยละ
1. เพศ		
1) ชาย	174	43.90
2) หญิง	222	56.10
2. ระดับการศึกษา		
1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	102	25.80
2) ปริญญาตรี	223	57.10
3) สูงกว่าปริญญาตรี	68	17.10
3. อาชีพ		
1) ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	111	28.30
2) ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	116	29.30
3) เกษตรกร	133	33.60
4) อื่นๆ (ไปรตระบุ)	35	8.80
4. อายุ		
1) น้อยกว่า 30 ปี	62	15.70
2) 30 – 40 ปี	119	30.00
3) 40 ปีขึ้นไป	215	54.30
4. อำเภอที่ตั้ง		
1) อำเภอเมือง	98	24.70
2) อำเภอโคกสำโรง	52	13.10
3) อำเภอโคกเจริญ	20	5.10

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (n = 396)	ร้อยละ
4) อำเภอชัยบาดาล	37	9.30
5) อำเภอท่าม่วง	35	8.80
6) อำเภอท่าหลวง	19	4.80
7) อำเภอบ้านหมี่	40	10.10
8) อำเภอพัฒนานิคม	41	10.40
9) อำเภอลำสนธิ	15	3.80
10) อำเภอสระโบสถ์	28	7.10
11) อำเภอหนองม่วง	11	2.80

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 56.10 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 57.10 อาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 33.60 อายุ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 54.30 อำเภอที่ตั้งคืออำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 24.70

ตอนที่ 2 ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 6) การแนะแนวการศึกษา และ 7) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ แปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังตาราง 3-10

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาหลักสูตร

	ด้านการพัฒนาหลักสูตร	ระดับความคาดหวัง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	โรงเรียนได้วางแผนในการจัดทำหลักสูตรเพื่อสอนนักเรียนให้เหมาะสมกับสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการ	3.93	0.78	มาก
2	โรงเรียนมีการตรวจสอบความเหมาะสมรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	3.89	0.84	มาก
3	รายวิชาในหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนได้รับมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ	3.91	0.87	มาก
4	มีการพัฒนาเนื้อหาในรายวิชาของหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่นักเรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	4.18	0.91	มาก
5	ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.13	0.83	มาก
ภาพรวม		4.01	0.71	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาหลักสูตร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) มีการพัฒนาเนื้อหาในรายวิชาของหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่นักเรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.91) 2) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.83) และ 3) โรงเรียนได้วางแผนในการจัดทำหลักสูตรเพื่อสอนนักเรียนให้เหมาะสมกับสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ มีโรงเรียนมีการตรวจสอบความเหมาะสมรายวิชาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.84)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ

	ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ	ระดับความคาดหวัง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	จัดบรรยากาศและสิ่งแวดลอม แหล่งเรียนรู้อในโรงเรียนที่ส่งเสริมต่อการจัดระบบการเรียนรู้อ	4.59	0.66	มากที่สุด
2	มีการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมสอดคลองในรายวิชาที่สอนกับความต้องการของผู้เรียน	3.92	0.90	มาก
3	มีการฝึกทักษะ กระบวนการคิดและการเผชิญสถานการณ์ของผู้เรียนให้เหมาะสมกับช่วงวัย	3.60	0.97	มาก
4	ครูใช่วิธีการตางๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ	3.68	0.98	มาก
5	ปลูกฝงคุณธรรม ค่านิยมที่ติงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงคของนักเรียนที่สอดคลองกับเนื้อหาสาระกิจกรรมการเรียนรู้อ	3.93	0.89	มาก
ภาพรวม		3.95	0.66	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และในระดับมาก 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหานอย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) จัดบรรยากาศและสิ่งแวดลอม แหล่งเรียนรู้อในโรงเรียนที่ส่งเสริมต่อการจัดระบบการเรียนรู้อ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.66) 2) ปลูกฝงคุณธรรม ค่านิยมที่ติงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงคของนักเรียนที่สอดคลองกับเนื้อหาสาระกิจกรรมการเรียนรู้อ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.89) และ 3) มีการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมสอดคลองในรายวิชาที่สอนกับความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.90) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ครูใช่วิธีการตางๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.98)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน

ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน	ระดับความคาดหวัง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1 การตัดสินใจผลการเรียนของนักเรียนมีหลักเกณฑ์ชัดเจนและมีความโปร่งใสในการให้คะแนน	3.89	0.88	มาก
2 ครูผู้สอนจัดทำการสอบวัดผลเด็กนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีมาตรฐาน	3.89	0.89	มาก
3 สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลและจัดทำแผนการปฏิบัติการดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลาย	4.15	0.84	มาก
4 เปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลประเมินของนักเรียน	4.45	0.76	มาก
5 จัดทำเอกสารหลักฐานประเมินผลการเรียนของนักเรียนตามรูปแบบมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ	4.19	1.01	มาก
ภาพรวม	4.11	0.62	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) เปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลประเมินของนักเรียน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.76) 2) จัดทำเอกสารหลักฐานประเมินผลการเรียนของนักเรียนตามรูปแบบมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 1.01) และ 3) สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลและจัดทำแผนการปฏิบัติการดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ครูผู้สอนจัดทำการสอบวัดผลเด็กนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีมาตรฐาน ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.89)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	ระดับความคาดหวัง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1 มีการจัดหาวัสดุและสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอในการจัดการเรียนการสอน	4.27	0.79	มาก
2 สำรวจความต้องการของนักเรียนเพื่อจัดหาสื่อ ให้เหมาะสมกับการดำเนินงานและการจัดการเรียนการสอน	4.03	0.95	มาก
3 ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูสามารถสร้างสื่อ นวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วยตัวเอง	3.96	0.92	มาก
4 ให้ความรู้และเทคนิคครูในการเก็บรักษาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีให้มีอายุการใช้งานนานยิ่งขึ้น	4.49	0.75	มาก
5 มีการติดตามการใช้สื่อและนวัตกรรมของครูอย่างสม่ำเสมอ	3.99	1.04	มาก
ภาพรวม	4.15	0.67	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) ให้ความรู้และเทคนิคครูในการเก็บรักษาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีให้มีอายุการใช้งานนานยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.75) 2) มีการจัดหาวัสดุและสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.79) และ 3) สำรวจความต้องการของนักเรียนเพื่อจัดหาสื่อ ให้เหมาะสมกับการดำเนินงานและการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.95) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูสามารถสร้างสื่อ นวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วยตัวเอง ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.92)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

	ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	ระดับความคาดหวัง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.31	0.86	มาก
2	สำรวจแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น	4.20	0.88	มาก
3	มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอื่นและ หน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษาในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ต่างๆ	4.19	0.86	มาก
4	การส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการ จัดกระบวนการเรียนรู้	4.40	0.86	มาก
5	กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน อย่างต่อเนื่อง	4.03	0.89	มาก
ภาพรวม		4.23	0.68	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) การส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.86) 2) มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.86) และ 3) สำรวจแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.89)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการแนะแนวการศึกษา

	ด้านการแนะแนวการศึกษา	ระดับความคาดหวัง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดอบรมครูเกี่ยวกับการบริการ แนะแนวเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้ครู	3.86	1.06	มาก
2	มีการติดตามผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนว การศึกษา	3.94	1.00	มาก
3	ส่งเสริมให้มีกิจกรรมแนะแนวทางการศึกษากับนักเรียนเป็น ประจำและต่อเนื่อง	3.97	0.93	มาก
4	กำหนดบุคลากรในการกำกับติดตามประเมินผลงานแนะแนว อย่างเป็นระบบ	4.08	0.93	มาก
5	มีการเชื่อมโยงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการ เรียนการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาผู้เรียน	4.02	0.92	มาก
ภาพรวม		3.97	0.67	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการแนะแนวการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) กำหนดบุคลากรในการกำกับติดตามประเมินผลงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.93) 2) มีการเชื่อมโยงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาผู้เรียน ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.92) และ 3) ส่งเสริมให้มีกิจกรรมแนะแนวทางการศึกษากับนักเรียนเป็นประจำและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.93) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดอบรมครูเกี่ยวกับการบริการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้ครู ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 1.06)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

	ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน	ระดับความคาดหวัง		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	จัดให้ครูได้ศึกษาและสำรวจความต้องการในการพัฒนาของคนในชุมชน	3.99	0.85	มาก
2	ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน	3.58	0.95	มาก
3	ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างบุคคลชุมชน และโรงเรียน	3.76	0.89	มาก
4	ร่วมกับบุคลากรจัดทำแผนงานพัฒนาชุมชนโดยเชิญผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม	4.06	0.83	มาก
5	ประชาสัมพันธ์ถึงแผนงาน แนวทางในการพัฒนาชุมชนให้คนในชุมชนได้รับทราบ	4.05	0.81	มาก
ภาพรวม		3.88	0.69	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) ร่วมกับบุคลากรจัดทำแผนงานพัฒนาชุมชนโดยเชิญผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.83) 2) ประชาสัมพันธ์ถึงแผนงาน แนวทางในการพัฒนาชุมชนให้คนในชุมชนได้รับทราบ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.81) และ 3) จัดให้ครูได้ศึกษาและสำรวจความต้องการในการพัฒนาของคนในชุมชน ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.95)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ภาพรวม

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการ	ระดับความคาดหวัง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.01	0.71	มาก
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.95	0.66	มาก
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	4.11	0.62	มาก
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.15	0.67	มาก
5. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	4.23	0.68	มาก
6. ด้านการแนะแนวการศึกษา	3.97	0.67	มาก
7. ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน	3.88	0.69	มาก
ภาพรวม	4.04	0.56	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.05$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน และอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.68) 2) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{X}= 4.15$, S.D. = 0.67) 3) ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{X}= 4.11$, S.D. = 0.62) 4) ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X}= 4.01$, S.D. = 0.71) 5) ด้านการแนะแนวการศึกษา ($\bar{X}= 3.97$, S.D. = 0.67) 6) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X}= 3.95$, S.D. = 0.66) และ 7) ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ($\bar{X}= 3.88$, S.D. = 0.69)

ตอนที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี

เปรียบเทียบโดยใช้การทดสอบที (t-test) สำหรับตัวแปร 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) โดยใช้สถิติทดสอบ (F-test) สำหรับตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีแอลเอสดี (LSD) ของฟิชเชอร์ (Fisher's) ดังนี้

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามเพศ

ความคาดหวังของผู้ปกครอง ต่อการบริหารงานวิชาการ	เพศ				t	p
	ชาย (n=174)		หญิง (n=222)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.00	0.74	4.01	0.68	0.12	.908
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.97	0.68	3.93	0.64	0.52	.600
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบ โอนผลการเรียน	4.10	0.65	4.13	0.59	0.60	.547
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา	4.08	0.73	4.20	0.62	4.63	.105
5. ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	4.19	0.72	4.25	0.64	0.88	.379
6. ด้านการแนะแนวการศึกษา	4.00	0.70	4.00	0.64	0.13	.896
7. ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการ แก่ชุมชน	3.91	0.74	3.87	0.64	0.52	.602
ภาพรวม	4.03	0.63	4.06	0.51	0.38	.704

$p > .05$

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีเพศ
แตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและ
รายด้าน

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคาดหวังของ ผู้ปกครอง ต่อการบริหารงาน วิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านการพัฒนา หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	0.18	2	0.09	0.18	.836
	ภายในกลุ่ม	196.52	393	0.50		
	รวม	196.69	395			
2. ด้านการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.08	2	0.54	1.24	.292
	ภายในกลุ่ม	171.53	393	0.44		
	รวม	172.61	395			
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบ โอนผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.47	2	0.24	0.62	.538
	ภายในกลุ่ม	149.35	393	0.38		
	รวม	149.82	395			
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ทางการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.07	2	0.04	0.08	.921
	ภายในกลุ่ม	177.89	393	0.45		
	รวม	177.97	395			
5. ด้านการพัฒนาแหล่ง เรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	0.09	2	0.04	0.10	.909
	ภายในกลุ่ม	180.33	393	0.46		
	รวม	180.42	395			
6. ด้านการแนะแนว การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.11	2	0.06	0.12	.884
	ภายในกลุ่ม	175.63	393	0.45		
	รวม	175.74	395			
7. ด้านการส่งเสริมความรู้ ด้านวิชาการแก่ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	1.39	2	0.70	1.48	.228
	ภายในกลุ่ม	184.11	393	0.47		
	รวม	185.50	395			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.19	2	0.09	0.29	.747
	ภายในกลุ่ม	125.86	393	0.32		
	รวม	126.04	395			

$p > .05$

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งภาพรวมและรายด้าน

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามอาชีพ

ความคาดหวังของ ผู้ปกครอง ต่อการบริหารงาน วิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านการพัฒนา หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.16	2	0.72	1.45	.227
	ภายในกลุ่ม	194.53	392	0.50		
	รวม	196.69	395			
2. ด้านการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.48	2	0.49	1.13	.338
	ภายในกลุ่ม	171.13	392	0.44		
	รวม	172.61	395			
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบ โอนผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2.00	2	0.67	1.76	.154
	ภายในกลุ่ม	147.83	392	0.38		
	รวม	149.82	395			
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ทางการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.98	2	0.66	1.47	.222
	ภายในกลุ่ม	175.98	392	0.45		
	รวม	177.97	395			
5. ด้านการพัฒนาแหล่ง เรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	2.19	2	0.73	1.61	.187
	ภายในกลุ่ม	178.23	392	0.46		
	รวม	180.42	395			
6. ด้านการแนะแนว การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.98	2	0.33	0.73	.532
	ภายในกลุ่ม	174.76	392	0.45		
	รวม	175.74	395			

ตาราง 13 (ต่อ)

ความคาดหวังของ							
ผู้ปกครอง	แหล่งความ	SS	df	MS	F	p	
ต่อการบริหารงาน	แปรปรวน						
วิชาการ							
7. ด้านการส่งเสริมความรู้ ด้านวิชาการแก่ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	1.77	2	0.59	1.26	.288	
	ภายในกลุ่ม	183.73	392	0.47			
	รวม	185.50	395				
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.37	2	0.46	1.43	.233	
	ภายในกลุ่ม	124.68	392	0.32			
	รวม	126.04	395				

$p > .05$

จากตาราง 13 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามอายุ

ความคาดหวังของ							
ผู้ปกครอง	แหล่งความ	SS	df	MS	F	p	
ต่อการบริหารงาน	แปรปรวน						
วิชาการ							
1. ด้านการพัฒนา หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3.06	2	1.53	3.11	.046*	
	ภายในกลุ่ม	193.63	393	0.49			
	รวม	196.69	395				

ตาราง 14 (ต่อ)

ความคาดหวังของ ผู้ปกครอง ต่อการบริหารงาน วิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
2. ด้านการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	5.09	2	2.55	5.98	.003*
	ภายในกลุ่ม	167.51	393	0.43		
	รวม	172.61	395			
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบ โอนผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.29	2	0.64	1.71	.183
	ภายในกลุ่ม	148.53	393	0.38		
	รวม	149.82	395			
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ทางการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.41	2	0.20	0.45	.637
	ภายในกลุ่ม	177.56	393	0.45		
	รวม	177.97	395			
5. ด้านการพัฒนาแหล่ง เรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	0.34	2	0.17	0.37	.694
	ภายในกลุ่ม	180.08	393	0.46		
	รวม	180.42	395			
6. ด้านการแนะแนว การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.50	2	0.75	1.69	.186
	ภายในกลุ่ม	174.24	393	0.44		
	รวม	175.74	395			
7. ด้านการส่งเสริมความรู้ ด้านวิชาการแก่ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	1.09	2	0.54	1.16	.315
	ภายในกลุ่ม	184.41	393	0.47		
	รวม	185.50	395			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.36	2	0.68	2.15	.118
	ภายในกลุ่ม	124.68	393	0.32		
	รวม	126.04	395			

$p > .05$

จากตาราง 14 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณา

เป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามอายุ จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีแอลเอสดี (LSD) ของฟิชเชอร์ (Fisher's) แสดงไว้ในตาราง 15-16

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	40 ปีขึ้นไป
		4.21	4.00	3.95
น้อยกว่า 30 ปี	4.21	-	0.21	0.26*
30 – 40 ปี	4.00		-	0.05
40 ปีขึ้นไป	3.95			-

$p > .05$

จากตาราง 15 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน 1 คู่ คือ อายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคาดหวังแตกต่างจากอายุ 40 ปีขึ้นไป

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	น้อยกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	40 ปีขึ้นไป
		4.20	3.95	3.87
น้อยกว่า 30 ปี	4.20	-	0.25*	0.33*
30 – 40 ปี	3.95		-	0.08
40 ปีขึ้นไป	3.87			-

$p > .05$

จากตาราง 16 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน 2 คู่ คือ 1) อายุต่ำกว่า 30

ปี มีความคาดหวังแตกต่างจากอายุ 30 – 40 ปี และ 2) อายุน้อยกว่า 30 ปี มีความคาดหวังแตกต่างจากอายุ 40 ปีขึ้นไป

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามอำเภอที่ตั้ง

ความคาดหวังของ ผู้ปกครอง ต่อการบริหารงาน วิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านการพัฒนา หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	10.77	9	1.20	2.45	.010*
	ภายในกลุ่ม	183.28	395	0.49		
	รวม	194.06	384			
2. ด้านการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	7.18	9	0.80	1.84	.060
	ภายในกลุ่ม	162.70	395	0.43		
	รวม	169.88	384			
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบ โอนผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	10.12	9	1.12	3.06	.002*
	ภายในกลุ่ม	137.76	395	0.37		
	รวม	147.88	384			
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ทางการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	7.62	9	0.85	1.88	.054
	ภายในกลุ่ม	168.89	395	0.45		
	รวม	176.50	384			
5. ด้านการพัฒนาแหล่ง เรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	6.72	9	0.75	1.65	.100
	ภายในกลุ่ม	169.88	395	0.45		
	รวม	176.60	384			
6. ด้านการแนะแนว การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	6.31	9	0.70	1.65	.100
	ภายในกลุ่ม	159.38	395	0.43		
	รวม	165.69	384			
7. ด้านการส่งเสริมความรู้ ด้านวิชาการแก่ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3.72	9	0.41	0.87	.552
	ภายในกลุ่ม	177.97	395	0.48		
	รวม	181.69	384			

ตาราง 17 (ต่อ)

ความคาดหวังของ ผู้ปกครอง ต่อการบริหารงาน วิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.73	9	0.54	1.69	.090
	ภายในกลุ่ม	119.21	395	0.32		
	รวม	124.04	384			

$p > .05$

จากตาราง 17 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอำเภอที่ตั้งแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างของความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามอำเภอที่ตั้ง จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีแอลเอสดี (LSD) ของฟิชเชอร์ (Fisher's) แสดงไว้ในตาราง 18-19

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกตามอำเภอที่ตั้ง

ความคาดหวังของ ผู้ปกครอง ต่อการบริหารงาน วิชาการ	$\bar{X}$	อำเภอเมือง	อำเภอโคกสำโรง	อำเภอโคกเจริญ	อำเภอชัยบาดาล	อำเภอท่าม่วง	อำเภอท่าหลวง	อำเภอบ้านหมี่	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอลำสนธิ	อำเภอสระโบสถ์	อำเภอนองม่วง
		อำเภอเมือง	4.09	-	0.05	0.08	0.36*	0.07	0.17	0.02	0.38*	0.41*
อำเภอโคกสำโรง	4.14	-	-	0.13	0.41*	0.12	0.22	0.07	0.33*	0.46*	0.19	0.13
อำเภอโคกเจริญ	4.01	-	-	-	0.28	0.01	0.09	0.06	0.20	0.33	0.32	0.00
อำเภอชัยบาดาล	3.73	-	-	-	-	0.29	0.19	0.34	0.08	0.05	0.61	0.28
อำเภอท่าม่วง	4.02	-	-	-	-	-	0.10	0.05	0.21	0.34	0.31	0.01
อำเภอท่าหลวง	3.92	-	-	-	-	-	-	0.15	0.11	0.24	0.41	0.09*
อำเภอบ้านหมี่	4.07	-	-	-	-	-	-	-	0.26	0.39	0.26	0.06*
อำเภอพัฒนานิคม	3.81	-	-	-	-	-	-	-	-	0.13	0.52	0.20
อำเภอลำสนธิ	3.68	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.65	0.33
อำเภอสระโบสถ์	4.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.32
อำเภอนองม่วง	4.01	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

$p > .05$

จากตาราง 18 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอำเภอที่ตั้งแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมแตกต่างกัน 8 คู่ คือ 1) อำเภอเมืองแตกต่างจากอำเภอชัยบาดาล 2) อำเภอเมืองแตกต่างจากอำเภอพัฒนานิคม 3) อำเภอเมืองแตกต่างจากอำเภอลำสนธิ 4) อำเภอโคกสำโรงแตกต่างจากอำเภอชัยบาดาล 5) อำเภอโคกสำโรงแตกต่างจากอำเภอพัฒนานิคม 6) อำเภอโคกสำโรงแตกต่างจากอำเภอลำสนธิ 7)

อำเภอท่าหลวงแตกต่างจากอำเภอหนองม่วง และ 8) อำเภอบ้านหมี่แตกต่างจากอำเภอหนองม่วง

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน จำแนกตามอำเภอที่ตั้ง

ความคาดหวัง ของผู้ปกครอง ต่อการ บริหารงาน วิชาการ		อำเภอเมือง	อำเภอโคกสำโรง	อำเภอโคกเจริญ	อำเภอชัยบาดาล	อำเภอกำแพง	อำเภอบ้านหมี่	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอลำสนธิ	อำเภอสระโบสถ์	อำเภอหนองม่วง	
	$\bar{X}$	4.21	4.20	4.33	3.86	4.19	4.09	3.98	4.05	3.64	4.30	4.12
อำเภอเมือง	4.21	-	0.01	0.12	0.35*	0.02	0.12	0.23*	0.16	0.57	0.09*	0.09
อำเภอโคกสำโรง	4.20	-	-	0.13	0.34*	0.01	0.11	0.22	0.15	0.56	0.10*	0.08
อำเภอโคกเจริญ	4.33	-	-	-	0.47*	0.14	0.14	0.35*	0.28	0.69	0.03*	0.21
อำเภอชัยบาดาล	3.86	-	-	-	-	0.33*	0.23	0.12	0.19	0.22	0.44	0.02*
อำเภอกำแพง	4.19	-	-	-	-	-	0.10	0.21	0.12	0.12	0.11*	0.07
อำเภอบ้านหมี่	4.09	-	-	-	-	-	-	0.11	0.04	0.45	0.21*	0.03
อำเภอพัฒนานิคม	3.98	-	-	-	-	-	-	-	0.07	0.34	0.32	0.14*
อำเภอลำสนธิ	4.05	-	-	-	-	-	-	-	-	0.41	0.25*	0.07
อำเภอสระโบสถ์	3.64	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.66	0.48
อำเภอหนองม่วง	4.30	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.18
	4.12	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

$p > .05$

จากตาราง 19 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอำเภอที่ตั้งแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมแตกต่างกัน 14 คู่ คือ 1) อำเภอเมืองแตกต่างจากอำเภอชัยบาดาล 2) อำเภอเมืองแตกต่างจากอำเภอบ้านหมี่ 3) อำเภอเมืองแตกต่างจากอำเภอสระโบสถ์ 4) อำเภอโคกสำโรงแตกต่างจากอำเภอชัยบาดาล 5) อำเภอโคกสำโรงแตกต่างจากอำเภอสระโบสถ์ 6) อำเภอโคกเจริญแตกต่างจากอำเภอชัยบาดาล 7) อำเภอโคกเจริญแตกต่างจากอำเภอบ้านหมี่ 8) อำเภอโคกเจริญแตกต่างจากอำเภอสระโบสถ์ 9) อำเภอชัยบาดาลแตกต่างจากอำเภอท่าเรือ 10) อำเภอชัยบาดาลแตกต่างจากอำเภอหนองม่วง 11) อำเภอท่าเรือแตกต่างจากอำเภอสระโบสถ์ 12) อำเภอท่าหลวงแตกต่างจากอำเภอสระโบสถ์ 13) อำเภอบ้านหมี่แตกต่างจากอำเภอหนองม่วง และ 14) อำเภอพัฒนานิคมแตกต่างจากอำเภอสระโบสถ์

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการศึกษาและได้ผลสรุปของการศึกษารวมทั้งอภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายในการวิจัย
2. สมมติฐานในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ อายุ และอำเภอที่ตั้ง

สมมติฐานในการวิจัย

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ อายุ และอำเภอที่ตั้ง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 19 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 34,547 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2559, หน้า 4-5) กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2559 เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน (finite populations) สูตรที่ใช้ในการหาขนาดตัวอย่างจึงใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้มีค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 ในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2553, หน้า 34) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 396 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี จำนวน 36 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ตามความมุ่งหมายและสมมติฐานการวิจัย ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) ตอนที่ 2 ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) การเปรียบเทียบโดยการทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีแอลเอสดี (LSD) ของฟิชเชอร์ (Fisher)

สรุปผลการวิจัย

1. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) มีการพัฒนาเนื้อหาในรายวิชาของหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่นักเรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ 2) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และ 3) โรงเรียนได้วางแผนในการจัดทำหลักสูตรเพื่อสอนนักเรียนให้เหมาะสมกับสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการ ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ มีโรงเรียนมีการตรวจสอบความเหมาะสมรายวิชาอย่างต่อเนื่อง

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนที่ส่งเสริมต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ 2) ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) มีการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมสอดคล้องในรายวิชาที่สอนกับความต้องการของผู้เรียน ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ครูใช้วิธีการต่างๆ ที่ช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาการเรียนรู้

1.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) เปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลประเมินของนักเรียน 2) จัดทำเอกสารหลักฐานประเมินผลการเรียนของนักเรียนตามรูปแบบมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ และ 3) สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลและจัดทำแผนการปฏิบัติการดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลาย ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ครูผู้สอนจัดทำ การสอบวัดผลเด็กนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีมาตรฐาน

1.4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) ให้ความรู้และเทคนิคครูในการเก็บรักษาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีให้ มีอายุการใช้งานนานยิ่งขึ้น 2) มีการจัดหาวัสดุและสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอในการ จัดการเรียนการสอน และ 3) สำรวจความต้องการของนักเรียนเพื่อจัดหาสื่อ ให้เหมาะสมกับการ ดำเนินงานและการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ ส่งเสริมและ พัฒนาให้ครูสามารถสร้างสื่อ นวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วยตัวเอง

1.5 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) การ ส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ 2) มีการพัฒนา แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และ 3) สำรวจแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา คุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในลำดับสุดท้าย คือ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนอย่าง

1.6 ด้านการแนะแนวการศึกษา พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) กำหนด บุคลากรในการกำกับติดตามประเมินผลงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ 2) มีการเชื่อมโยงระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาผู้เรียน และ 3) ส่งเสริมให้ มีกิจกรรมแนะแนวทางการศึกษากับนักเรียนเป็นประจำและต่อเนื่อง ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยใน ลำดับสุดท้าย คือ ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดอบรมครูเกี่ยวกับการบริการแนะแนวเพื่อ เสริมสร้างความรู้ให้ครู

1.7 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ 1) ร่วมกับบุคลากรจัดทำแผนงานพัฒนาชุมชนโดยเชิญผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม 2) ประชาสัมพันธ์ถึงแผนงาน แนวทางในการพัฒนาชุมชนให้คนในชุมชนได้รับทราบ และ 3) จัดให้ ครูได้ศึกษาและสำรวจความต้องการในการพัฒนาของคนในชุมชน ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยใน ลำดับสุดท้าย คือ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน

2. การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ดังนี้

2.1 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.4 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

2.5 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอำเภอที่ตั้งแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยมีหัวข้อในการอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการบริหารงานวิชาการมีความสำคัญและเป็นหัวใจของสถานศึกษา ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกคนจำเป็นต้องให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรก โดยมุ่งหวังให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และใช้เพื่อเป็นเครื่องชี้วัด ความสำเร็จให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมคิด มานะคิด (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครูสังกัด สำนั กงานเขตพื้นที่การศึกษาปราชินบุรี ผลการวิเคราะห์การบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราชินบุรี โดยภาพรวมปฏิบัติในระดับมาก

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าหลักสูตรสถานศึกษาเป็นแหล่งของการแสวงหาความรู้ จึงต้องมีหลักสูตรของตนเอง คือหลักสูตรสถานศึกษาประกอบด้วยการเรียนรู้ทั้งมวลและประสบการณ์อื่น ๆ ที่สถานศึกษา

วางแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจะต้องจัดทำสาระการเรียนรู้ทั้งรายวิชาที่เป็นพื้นฐานและรายวิชาที่ต้องการเรียนเพิ่มเติมเป็นรายปีหรือรายภาค จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกรายภาคและกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาธิต รัตนสารี (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในโรงเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนอีกด้วย ผู้บริหารที่มุ่งมั่นให้นักเรียนเป็นทั้งศิษย์คนเก่ง จึงจำเป็นที่จะต้องมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ในโรงเรียนเป็นประการสำคัญ ซึ่งนอกจากจะส่งผลต่อตัวนักเรียนแล้ว ยังมีผลต่อการบริหารโรงเรียนด้วย การจัดการเรียนรู้ที่ดี จะช่วยให้เกิดความรู้สึกเป็นสุขในการทำงานร่วมกัน ลดปัญหาความขัดแย้งในการทำงาน ทำให้การบริหารเกิดการคล่องตัว โรงเรียนจะสามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จินตะหระ ศรีเมือง (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเครือข่าย สหวิทยาเขตอนุบาลจังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การวัดผล ประเมินผล ทำให้ผู้เรียนได้ทราบจุดบกพร่องของตนเองจากระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ช่วยกระตุ้นเป็นข้อมูลย้อนกลับให้การเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ทราบพฤติกรรมของนักเรียน ปรับปรุงกระบวนการสอนให้ และทำให้ผู้สอนทราบถึงจุดบกพร่องในการจัดการเรียนการสอนแล้วนำมาปรับปรุง พัฒนา แก้ไข ให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของอัญชลี ศรีเพ็ชร (2552, บทคัดย่อ) การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของสถานศึกษาในเขตอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดและประเมินผล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สื่อการสอน เปรียบเสมือนมือที่สามของครูเพราะครูสามารถนำไปเป็นเครื่องทุ่นแรงช่วยเสริมการสอนได้น่าสนใจและลดพลังงานงานที่ครูต้องพูดอธิบายให้น้อยลงได้ เป็นการประหยัดเวลาในการสอนลง สื่อการสอนจะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ช่วยสร้างความเข้าใจให้ชัดเจนขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็ว ตลอดจนจำได้นาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชลี ศรีเพ็ชร (2552, บทคัดย่อ) การศึกษาสภาพและปัญหาการ

บริหารงานวิชาการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในเขตอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านสื่อการเรียนการสอน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าแหล่งเรียนรู้คือสภาพแวดล้อมทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเป็นแหล่งที่จะทำให้ผู้สอนสามารถออกแบบการเรียนรู้ให้ผู้ฝึกปฏิบัติ หรือได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อน ระหว่างครูกับนักเรียนระหว่างวิทยากรประจำแหล่งเรียนรู้กับครูนักเรียน รวมทั้งที่เป็นแหล่งผู้เรียนอาจอาศัยการสืบค้นของตนเองเพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ผู้สอนจึงสามารถใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณรงค์ศักดิ์ หงส์คำ (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.6 ด้านการแนะแนวการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการแนะแนวเพื่อการศึกษาเป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูประจำชั้นให้นักเรียนได้มีคุณภาพยิ่งขึ้น สามารถพัฒนาตนเองไปสู่เส้นทางที่ดีที่ตนเองสามารถเลือกได้ โดยการให้ความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้าง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาธิต รัตนสารี (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การแนะแนวการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.7 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนว่าการส่งเสริมความรู้แก่คนในชุมชนจะช่วยให้คนในชุมชนได้รับการพัฒนาได้เรียนรู้วิทยาการต่าง ๆ ที่ก้าวหน้า อีกทั้งยังเป็นกำลังหลักสำคัญในการช่วยเหลือโรงเรียนที่จะพัฒนาบุตรหลานของตนในชุมชนให้มีความรู้ ความสามารถ และการศึกษามีแนวโน้มที่จะสำเร็จในชุมชนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนจะมีความสอดคล้องกับวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ๆ และเมื่อประชาชนมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในการจัดการศึกษาจะทำให้การศึกษาประสบความสำเร็จได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จินตะหระ ศรีเมือง (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาของโรงเรียนในเครือข่าย สหวิทยาเขตอนุบาลจังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบบทบาทของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลพบุรี ผลการเปรียบเทียบพบว่า

2.1 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความ

คาดหวังส่วนใหญ่ในด้านการจัดการศึกษา คือประสิทธิภาพที่สอดคล้องกับประสิทธิผล ที่ผู้ปกครองทุกคนต่างมีเป้าหมายในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณรงค์ศักดิ์ หงส์คำ (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 ผลการเปรียบเทียบพบว่า เพศที่แตกต่างกันมีสภาพไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อผู้ปกครองที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน ต่างมีความมุ่งหวังที่จะให้บุตรหลานที่เข้ารับการศึกษามีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ เพื่อสามารถประกอบอาชีพและต่อยอดสู่การศึกษาที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสาวนีย์ เพชรทรัพย์ (2549, บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ผลการเปรียบเทียบพบว่า วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคาดหวังไม่แตกต่างกัน

2.3 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในทุกอาชีพจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความรู้ และทักษะที่จำเป็น เพื่อปรับตนเองและส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตในการทำงาน ซึ่งพื้นฐานทางด้านการศึกษาถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเอาใจใส่อย่างยิ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรสวรรค์ จงสูมามาลัย (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนต่อการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษานอกระบบ : กรณีศึกษาโรงเรียนกวดวิชาศรีประเสริฐ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการเปรียบเทียบพบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.4 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีของบุตรหลาน ย่อมเป็นที่พึงพอใจต่อผู้ปกครอง ถือว่าเป็นผลลัพธ์เชิงประจักษ์ที่ผู้ปกครองที่มีอายุแตกต่างกันก็ตาม ต่างเห็นได้อย่างชัดเจนและมีความคาดหวังเหมือนกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาริต รัตนสารี (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผลการเปรียบเทียบพบว่าอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.5 ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรีที่มีอำเภอที่ตั้งแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการบริหารงานวิชาการภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า อำเภอที่ตั้งไม่ได้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างใดในการกำหนดความคาดหวังให้บุตรหลานที่เข้ารับการศึกษามีคุณภาพที่ต่างกัน ผู้ปกครองทุกคน ทุกอำเภอที่ตั้งต่างย่อมมีเป้าหมายเหมือนกันคือ พัฒนาการทางการเรียนรู้ที่มีคุณภาพที่ทางโรงเรียนได้จัดให้กับบุตรหลานของตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จินตะหระ ศรีเมือง (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพการบริหารงาน

วิชาของโรงเรียนในเครือข่าย สหวิทยาเขตตอนกลางจังหวัดศรีสะเกษ ผลการเปรียบเทียบพบว่าที่ตั้งของโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีสภาพไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยด้านความคาดหวังสูงสุดคือ มีการพัฒนาเนื้อหาในรายวิชาของหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่นักเรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาหรือบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรมีการวางแผนการพัฒนาเนื้อหาในหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้ตามเป้าหมายที่ต้องการสูงสุด

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยด้านความคาดหวังสูงสุดคือ จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนที่ส่งเสริมต่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นโรงเรียนต้องมีการดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด

1.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยด้านความคาดหวังสูงสุดคือ เปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลประเมินของนักเรียน ดังนั้นบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิชาการและการวัด ประเมินผล ควรมีการวางแผนแนวทางในการให้นักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมในบางส่วนที่เหมาะสม

1.4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยด้านความคาดหวังสูงสุดคือ ให้ความรู้และเทคนิคครูในการเก็บรักษาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีให้มีอายุการใช้งานนานยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ควรมีการชี้แจงให้บุคลากรในสถานศึกษาทราบถึงประสิทธิภาพของการใช้สื่อให้คุ้มค่าและมีคุณภาพมากที่สุด เพื่อให้การดำเนินการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพควบคู่กับประสิทธิภาพ

1.5 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยด้านความคาดหวังสูงสุดคือ การส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นควรมีการแนะนำแนวทางในการให้ครูผู้สอนได้นำนักเรียนได้เรียนรู้นอกสถานที่ตามโอกาสอันสมควรและเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมที่เป็นจริง

1.6 ด้านการแนะแนวการศึกษา พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยด้านความคาดหวังสูงสุดคือ กำหนดบุคลากรในการกำกับติดตามประเมินผลงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ ดังนั้นสถานศึกษาควรมีการวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพให้มีประสิทธิภาพสูงสุดตามเป้าหมายที่ต้องการ

1.7 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยด้านความต้องการสูงสุดคือ ร่วมกับบุคลากรจัดทำแผนงานพัฒนาชุมชนโดยเชิญผู้ประกอบการเข้ามามีส่วนร่วม ดังนั้นโรงเรียนต้องมีการดำเนินการวางแผนเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมกับชุมชนในรูปแบบที่หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ โตแย้ม. (2547). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3. วิทยานิพนธ์
กมล ภูประเสริฐ. (2547). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ:
ทิปส์พับบลิชิตีเดชั่น.
- _____, สุจิตรา ศรีนวล, และ ลำดวน เรือนริน. (2555). จัดการการวัดและประเมินผล
การศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิปส์พับบลิชิตีเดชั่น.
- กรมสามัญศึกษา. (2545). นโยบายกรมสามัญศึกษา ปีงบประมาณ 2545. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- กวรรณ จันท์ผา. (2551). การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนระดับ
ช่วงชั้นที่ 1-2 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
นครปฐม เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). หัวใจปฏิรูปการศึกษาตามแนว พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 คู่มือ
การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม.
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: อรุณสภานิตยสาร.
- _____. (2547). แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน
สถานศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2551). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: อรุณสภานิตยสาร.
- _____. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2555). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11
พ.ศ. 2555 – 2559. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน. (2543). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การศึกษา
นอกระบบผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลยา พลธิราช. (2546). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง
โรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร.

- วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กานดา พูนลาภทวี. (2539). **สถิติเพื่อการวิจัย**. กรุงเทพฯ: ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.
- ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2545). **เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม**. กรุงเทพฯ: อรุณการ.
- กิติมา ปรีดีดีลิก. (2545). **การบริหารและการนิเทศสถานศึกษาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ :
อักษรพิพัฒน์.
- กีก้อง ต้วงชนะ. (2549). **สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- กุลชญา เทียงตรง. (2554). **การบริหารงานวิชาการตามแนวการปฏิรูปการศึกษาของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนเทศบาลเขต
การศึกษา 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ขุนชัย ทวยเวียง. (2551). **การบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามความคิดเห็น
ของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เข้มทอง ศิริแสงเลิศ. (2552). **การวิเคราะห์ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คำแพง พิมสาร. (2548). **การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ตามทัศนะของครูผู้สอนใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
บุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ฉันท ชาติทอง. (2550). **เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา**. นครปฐม: เพชรเกษม.
- จราพร พุฒคำ. (2545). **ทักษะทางการบริหารสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขต
การศึกษา 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ:
บุ๊คพอยท์.
- จามจรี จำเมือง, และคนอื่นๆ. (2549). **รูปแบบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลของผู้บริหาร
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จินตะหรา ศรีเมือง. (2554). **สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเครือข่าย สหวิทยา
เขตตอนกลางจังหวัดศรีสะเกษ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ศรีสะเกษ.

- เจริญ งามดี. (2547). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: อลิ้นไพล.
- เฉลิม ศรีผดุง. (2545). การปฏิรูประบบราชการ : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อพัฒนาระบบราชการ. กรุงเทพฯ: ศรีเมือง.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา. (2547). การบริหารงานวิชาการ. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- _____. (2549). การบริหารงานวิชาการ (พิมพ์ครั้งที่ 4). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ณรงค์ กาญจนานนท์. (2546). พฤติกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ณรงค์ศักดิ์ หงส์คำ. (2551). ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏลพบุรี.
- ณัฐพล คำหารพล. (2549). สภาพการดำเนินงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ดาร์ตัน พิมพ์อุบล. (2550). การศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดุลชิตร์ มงคล. (2557). ผู้อำนวยการโรงเรียนโคกสูงวิทยา. สัมภาษณ์.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2545). คู่มือความคิดสร้างสรรค์ในการจัดทำนวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ทวน เทียงเจริญ. (2546). สภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี สิงห์บุรี และสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- ทองทิพภา วิริยะพันธ์. (2546). มนุษย์สัมพันธ์กับการบริหาร. กรุงเทพฯ: อินฟอรมีเดีย บุ๊คส์.
- ทิสนา เขมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- _____. (2553). รูปแบบการเรียนการสอน ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชำระ บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- ธีรยุทธ์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา. (2546). การบริการการศึกษาทางไกล". ใน เอกสารการสอน **ชุดวิชาการศึกษาทางไกล**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธีระ รุณเจริญ. (2546). การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- _____, ปราชญา กล้าผจญ, และสัมมา ธรนิษฐ์. (2545). การบริหารเพื่อการปฏิรูปการ **เรียนรู้**. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- นพดล บุญถนอม. (2545). ทักษะการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะ **ของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2545). เอกสารประกอบการบรรยายวิชาหลักการบริหาร **การศึกษา**. ฉะเชิงเทรา: สถาบันราชภัฏราชนครินทร์.
- นัดดา พลประถม. (2547). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขต **พื้นที่การศึกษาภาคพิเศษ เขต 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม.
- นารี รมย์นุกูล. (2547). ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียน **การสอน ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2545). จิตวิทยาการประชุม อบรม สัมมนา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นิลุบล เพื่องคอน. (2542). การศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเทพศิลา สังกัด **กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย รามคำแหง.
- นุชลี อุปภัย. (2553). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2542). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการ **วิจัย(พิมพ์ครั้งที่ 5)**. กรุงเทพฯ: เจริญการพิมพ์.
- บุศริน ประเสริฐรัฐ. (2551). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ฟิสิกส์.
- เบญจา นิลบุตร. (2545). ความคาดหวังของข้าราชการตำรวจต่อรูปแบบภาวะผู้นำของ **ผู้บังคับบัญชาการศึกษากรณีศึกษาของบัญชาการศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ปฏุตล นันทวงศ์. (2545). **หลักสูตรและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. สงขลา: สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ประทุม แป้นสุวรรณ. (2545). การให้คำปรึกษากลุ่มด้านเพศศึกษาวัยรุ่นในกลุ่มเสี่ยง. กรุงเทพฯ: ก๊อปปี แอนด์ พรินท์.
- ประเวศ วะสี. (2545). การจัดการความรู้. **สารปฏิรูปรูป, 5(5)**, 74 – 76.
- ประสาน หอมพูล. (2540). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: พิสิทธ์.
- _____. (2546). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ: พิสิทธ์.
- ปริญญา บุญเลิศล้ำ. (2551). **ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนศรีธนาพณิชยการเทคโนโลยีเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- ปรีชา บุญอนันต์. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การนิเทศการสอน. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- _____. (2546). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- _____. (2551). **จิตวิทยาอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปองสิน วิเศศิริ. (2546). **สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา 2542 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- ปัญญา แก้วกีย์รุ. (2545). การบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบการใช้โรงเรียนหรือเขตพื้นที่เป็นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- พนม ลิมอารีย์. (2548). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พรสวรรค์ จงสุมามาลย์. (2546). **ความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักเรียนต่อการบริหารงาน วิชาการในโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาอกระบบ : กรณีศึกษาโรงเรียนกวดวิชาตรีประเสริฐ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2549). **พุทธวิธีการบริหาร**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). (2547). **ความเป็นกัลยาณมิตรของหลวงปู่ชา**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพุทธธรรม.
- พิชัย เสงี่ยมจิตต์. (2552). **การบริหารงานเฉพาะด้านในสถาบันการศึกษา**. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2546). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ: แฮ็ส ออฟ เคอร์มิสท์.

- พิทักษ์ พรหมกุล. (2542). การปฏิบัติงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พีไลวรรณ จันทร์สุกรี. (2549). ความคาดหวังในงานของนักศึกษาพยาบาลปีที่สี่วิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนีในเขตภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิสมัย อานัญจวนิจย์. (2541). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการใน วิทยาลัยพยาบาลสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิสิฐ มหามงคล. (2546). ความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้โดยสารต่อการให้บริการ ของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิสิทธิ์ จันทร์เนตร. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสกลนคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เพียรชัย ธรณี. (2543). การศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ไพรัช รัชพงษ์, และพิเชฐ ดุรงค์เวโรจน์. (2541). รายงานการศึกษาวิจัยประเด็นเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ไพโรจน์ เกิดวิชัย. (2546). การศึกษาสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของครูผู้สอนสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ. (2548). การบริหารงานบุคคล. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ไพศาล เสือพันธ์. (2551). สภาพและปัญหาการบริหารงานสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- โยธิน ศันสนยุทธ. (2546). จิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- รักษนก โสภากิจ. (2542). การมีส่วนร่วมและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการ อาชีวศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- รังสรรค์ เลื่อมสำราญ. (2555). บทบาทของผู้บริหารกับการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ใน
โรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนา ดวงแก้ว. (2555). การประยุกต์ใช้งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รุ่ง แก้วแดง. (2546). ปฏิวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: มติชน.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.
กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เริงชัย จงพิพัฒน์สุข. (2546). คู่มือผู้ปกครองและครู : การเรียนการสอนตาม
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- วัลภา ทับแก้ว. (2550). การประสานงานในองค์กร. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- วิจิต บุญเลิศ. (2543). ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- _____, และสัมพันธ์ พันธุ์พฤกษ์. (2545). ผู้บริหารมือใหม่ในโรงเรียนประถมศึกษาและ
โรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- วิภาดา วัฒนนามกุล. (2549). ทำไม...อย่างไร....กับ...การเรียนรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ:
วัฒนาพานิช.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2546). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- ศักดิ์ชัย ชัยศร. (2546). ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
ทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏเลย.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศิริกาญจนา โกสุมภ์, และดารณี คำจันทร์. (2545). สอนเด็กให้คิดเป็น. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- ศิริวรรณ เสมอวงษ์. (2554). บทบาทในการส่งเสริมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
สถานศึกษา ตาม ทิศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัด นครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ศุภสิทธิ์ ชิดท้วม. (2549). กระบวนการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สกาเวเดือน ปธนสมิทธิ. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการรื้อปรับระบบของ
พนักงานธนาคาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สงัด อุทรานันท์. (2550). เทคโนโลยีเทคนิคการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ.
กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.

- สนธิรัก เทพเรณู. (2551). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมสำหรับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนธิ ชื่อสัตย์. (2543). สภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- สนธิ ไทยกล้า. (2549). การมีส่วนร่วมบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สนธิ ศรีธินนท์. (2540). การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมคิด พรหมจ้อย, และสุพัตร์ พิบูลย์. (2546). การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: จตุพรดีไซน์.
- สมคิด มานะคิด. (2554). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมคิด มawang. (2554). การศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครู สังกัดโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สมบัติ ปากเพียร. (2557). ผู้อำนวยการโรงเรียนดงตาลวิทยา. สัมภาษณ์.
- สมพงษ์ ทาแก้ว. (2544). ประกันคุณภาพทุกคนทำได้ไม่ยาก. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สมยศ นาวิการ. (2544). การบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2550). การบริหารบุคลากรและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2553). วิธีวิทยาการประเมิน : ศาสตร์แห่งคุณค่า. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย. (2546). พุทธศาสนกับการแนะแนว. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สฤษดิ์ กุลภา. (2548). การบริหารงานวิชาการตามแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สัมพันธ์ ทองสมัคร. (2545). การประชุมสัมมนาผู้บังคับบัญชาลูกเสือกรมสามัญศึกษา.

กรุงเทพฯ: เทพนIMIT.

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2545). รูปแบบการมีส่วนร่วมในสถานศึกษา. วารสารวิชาการกรม
วิชาการ, 5(4), 50.

สาธิต รัตนสารี. (2554). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ราชภัฏกาญจนบุรี.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). รายงานการปฏิบัติการพัฒนา
ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

_____. (2545). เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษา คู่มือ
ปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.
พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ:
พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2542). แนวดำเนินการเพื่อการประกันคุณภาพ
และรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ: การศาสนา.

_____. (2559). การบริหารโรงเรียนเอกชน. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2542). รายงานผลการดำเนินงาน
ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปีงบประมาณ 2542. กรุงเทพฯ:
สกสค.

_____. (2551). พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: สกสค.

_____. (2558). การส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา. กรุงเทพฯ: สกสค.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2551). ัญญปฏิรูปการศึกษาแนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
พิมพ์ดี.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2547). หลักเกณฑ์และวิธีการ
ประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). ัญญปฏิรูปการศึกษา แนวทางสู่การปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.

สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์. (2545). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ.

- กรุงเทพฯ: บั๊ค พอยท์.
 _____ (2550). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ:
 บั๊ค พอยท์.
- สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์. (2553). แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559).
 กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2544). การวัดและประเมินผลแนวใหม่เด็กปฐมวัย.
 กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- สิริวรรณ จันทรพิมพ์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: เอส ดีเพรส.
- สุทธนู ศรีไสย์. (2545). หลักการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ. (2546). การวางแผนกลยุทธ์ในยุค ค.ศ.2020. กรุงเทพฯ:
 พริกหวานกราฟฟิค.
- สุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์. (2547). รายงานการวิจัยเรื่องการส่งเสริมคุณธรรมที่มี
 ประสิทธิภาพ : กรณีศึกษากลุ่มเด็ก/เยาวชนและข้าราชการภาครัฐ. กรุงเทพฯ:
 กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม.
- สุธรรม อารีกุล. (2543). การประเมินผลงานการวิจัยในภาพรวมของประเทศระหว่าง
 ปีงบประมาณ 2535-2539. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สุนีย์ บุญทิม. (2542). การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียน
 มัธยมศึกษาในช่วงปฏิรูปการศึกษา (พ.ศ. 2539 - 2550) ตามความคาดหวังของ
 ผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6 .
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุประวีณ์ สุนัยตะคุ. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำกับประสิทธิผลการ
 บริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
 เขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุพล วังสินธ์. (2545). การบริหารโรงเรียนตามแนวปฏิรูปการศึกษา. วิชาการ, 13, 40-43.
- สุนน อมรวีวัฒน์. (2545). กระบวนการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ.
 กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุพล พุฒคำ. (2547). การบริหาร. กรุงเทพฯ: ชาญวิทย์ เซ็นเตอร์.
- สุวรรีย์ ศิริโกคาภิรมย์. (2553). วิทยาการวิจัย. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2546). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- เสถียร เหลืองอร่าม. (2549). หลักการบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

โพธิ์สามต้น.

- เสาวนีย์ เพชรทรัพย์. (2549). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- หรรษา นิลวิเชียร. (2548). การพัฒนาหลักสูตรโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานหลักการและแนวปฏิบัติ. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- อนุศักดิ์ สมิตสันต์. (2545). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อมรา เล็กเริงสินธุ์. (2540). หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อรัญญ์ มูลคำ, และสุวิทย์ มูลคำ. (2544). **CHILD CENTRED : STORYLINE METHOD : การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเห็นผู้เรียนเป็นสำคัญ.** กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- อริยา คูหา. (2546). แรงจูงใจและอารมณ์. ปัตตานี: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- อัญชลี ศรีเพ็ชร. (2552). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในเขตอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: โอ.เอส.
- อำนาจ สิทธิแสง. (2545). สภาพการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุดม เขยแก้ว. (2545). หลักสูตรท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). หลักสูตรและการบริหารวิชาการของโรงเรียน. กรุงเทพฯ: เอส ดีเพรส.
- อุทุมพร จามรมาน. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับนิสิตนักศึกษาครูในสังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกรินทร์ สี่มหาศาล. (2546). กระบวนการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: บั๊กพอยท์.
- เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์. (2546). เทคโนโลยีการศึกษาหลักการและแนวคิดสู่ปฏิบัติ. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Agthe, Robert R. (1992). The elementary principals Perception of Their Own and

- Teacher Roles in Curriculum Decision making. **Dissertation Abstracts International, 40 (6)**, 3076-A.
- Amenu Tekaa. (1988). Perception of Community Participation in Education on Canadian Indian Reserves : A North – Central Alberta Case Study. **Dissertation Abstracts International, 49**, 1656-A.
- Arbuckle, J. L. (1987). **Leader :The strategies for taking change**. New York: Harper & Row.
- Bartol, K. M., & Martin, D. C. (2001). **Management**. New York: McGraw - Hill.
- Beauchamp. (1985). **George A. Curriculum Theory**. Illinois: F.E. Peacock.
- Becerra, G.V. (1984). Role perceptions of administrators and community representatives in participatory decision making. **Dissertation Abstracts International**.
- Becker, M. H. (1991). The Health Belief Model and Sick Role Behavior. **Health Education Monographs, 2 (a)**, 409-417.
- Bennis, W. (1985). **Leaders: The strategies for taking change**. New York: Harper and Row.
- Best, & Kahn James V. (1993). **Research in Education**. Boston: Allyn and Bacon.
- Bloom, B. S. (1982). **Human Characteristics and School Learning**. New York : McGraw–Hill.
- Bobbett, Franklin. (1992). **The Curriculum**. New York: Harper and Row.
- Bradford, D., & Cohen. (1984). **managing for excellence**. New York: Wiley and Sons.
- Brown, A. L. (1983). The development of plans for summarizing texts. **Child Development, 54**, 968-979.
- Burke, W. Warner. (1994). **Organizational development : A process of hearing changing**. Massachusetts : Addison – Wesley.
- Burton, & Brueckner. (1995). **Supervisor Instruction: A developmental Process**. New York: Harper and Row.
- Carpenter, G. J., E.A., & Fleishman. (1987). **Linking intention and behavior Australian**. Boston: Allyn & Bacon.
- Carr E.(1987). Plus A Strategy for Comprehension and Summarization”. **Journal of Reading, 4(5)**, 42.
- Casley, D.J., & Lury, D.A. (1982). **Handbook on monitoring and evaluation of Agricultural and rural development projects**. Boston: Allyn & Bacon.

- Chaplin, F. (1975). **Introduction to Education Administration**. Boston: Allyn and Bacon.
- Chase, C.J. (1978). **Measurement for Educational Evaluation**. Massachusetts: Addison - Wesley Publishing.
- Cheng, Y.C. (1996). **School effectiveness and school-based improvement: A mechanism for development**. London: Falmer Press.
- Coley, Richard J., Cradler, John , & Engel, Penelope K. (1996). **Computers and Classroom : The Status of Technology in U.S. School**. New Jersey : Policy Information Center, Educational Testing Service.
- Cronbach, Lee J. (1971). **Essentials of psychological testing** (4th ed.). New York: Harper & Row.
- Cryer, P. (1993). **Preparing for quality assessment and audit**. London: CVCP.
- Doll, R. (1996). **Curriculum Improvement**. Boston: Allyn & Bacon.
- Driscoll Margaret. (1997). Defining Internet-based and web-based training. **Performance improvement, 36(4)**, 5-9.
- Edward, P.J. (1999) . Validation and Extension of the Fielder Contingency Model for Leadership Effectiveness in Secondary School Administration. **Dissertation Abstracts International, 45(1)**, 34
- Elsbree, Willard S. (1987). **Elementary School Administration and Supervision**. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Erickson, Carlton W. (1986). **Administering instructional media programmes**. New York: The McMillan.
- Everard, K.B., & Geoffrey Morris. (1990). **Effective School Management**. London: Hollen Street Press.
- Faber, Charles F. (1970). **Elementary School Administration**. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Fayol, Henri. (2009). **General and Industrial Management**. London: Sir Isaac Pitman & Sons.
- Fiedler, F.E. (1987). **Theories of leadership effectiveness**. New York: McGraw – Hill.
- Finn, A. M. (1991). **The scope for rehabilitation in severely disabled stroke patient**. New York: The McMillan.

- Foster, Robert M. (1981). Perceptions of Elementary School Principals & Selected Professors of Educational Administration Concerning Pre-service Training and Task Performance Capabilities. **Dissertation Abstracts International**, 42 (06), 2394-A.
- Gagne, R.M. (1986). **The Conditions of Learning and Theory of Instruction**. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Getzels, J. W. (1998). **Educational as a Social**. New York : Harper & Row.
- Glickman, C.D. (1981). **Supervision instruction : a developmental approach**. Boston: Allyn & Bacon.
- Goldhammer, R., et al. (1980). **Clinical supervision: Special methods for the supervision of teachers** (2nd ed.). New York: Rinehart & Winston.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education**. New York: McGraw-Hill Book.
- Goodhart, R. (1991). **Clinical supervision: Special methods for the supervision of teachers**. New York: Rinehart & Winston.
- Gorton, Richard D. (1983). **School Administration and Supervision ; Leadership Challenges and Opportunities**. Dubuque : Win C. Brown.
- Grehlken, Vician. (1994). **The role of the high school library media program in three nationally recognized south carolina blue ribbon secondary schools**. New York: John Wiley & Sons.
- Gulick, L., & Urwick. L. (2005). Educational Administration: School-Based Management. **Clearing House**, 65, 261-263.
- Haiman, Theo., Scott, William. G., & Connor, Patrick, E. (1985). **Management** (4th ed.). Boston: Houghton Mifflin.
- Hakanen, L.J. (1988). An Investigation of school Community Communication in Vermillion. **Dissertation Abstract International**, 35, 6004-A.
- Hartman, J.J. (1996). **Urban Sociology: A Systematic Introduction**. New York: F.E. Peacock.
- Henry, Assael. (1997). **Consumer behavior and marketing Action**. United of America: International Thomson.
- Henson, K.T. (2001). **Curriculum Planning: Integrating, Multiculturalism, Constructivism and Education Reform**. New York: McGraw – Hill.
- Hilgard, E. R., & Bower, H. (1985). **Theories of learning**. New Jersey: Prentice - Hall.

- Hill, H., & Jong Pil, Park. (2000). **The Effect of Support Tools**. New York: McGraw– Hill.
- Hopkins, Margaret M. (1987). Effective Leadership and Successful Career Advancement: Perspectives from Women in Health Care. **Equal Opportunities International, 25(4)**, 251-271.
- Hughes, P.E. (1999). The effects of food level during lactation and early gestation on the reproductive performance of mature sows. **Anim. Prod, (57)**, 437-445.
- Indriyanto, B. (1993). **The relative contribution of home and community resources to primary student achievement in Indonesia**. Ed.D. Dissertation.
- Joyce, B. (1992). **Models of Teaching**. Boston: Allyn and Bacon.
- _____, & Weil, M. (1996). **Model of teaching**. Boston: Allyn & Bacon.
- Juran, J.M., & Gryna, F.M. (1993). **Quality planning and analysis**. Singapore: Mc Graw-Hill.
- Laudon, Kenneth C., & Laudon, Jane P. (2002). **Management information systems: Managing the digital Firm**. Upper Saddle River, N.J.: Prentice Hall.
- Lester, P. B. (2006). **Developing the Psychological**. New Jersey: Prentice - Hall.
- Liu, B.C. (1985). Quality of life : Concept, Measure and result. **The American Journal of Economic and Sociologic, (34)**, 1.
- Massie, J.L., & Douglas, J. (1981). **Management : A contemporary introduction**. New Jersey: Prentice - Hall.
- McAllister, T. W. (1994). Evaluation and treatment of post concussive symptoms. **Neurology Rehabilitation, 17**, 265 - 283.
- Mehrens, W.A., & Lehman, I.J. (1984). **Measurement and evaluation in education and psychology**. Tokyo: Holt Rinehart and Winston.
- Miles, M.B. (1983). **Social Indicators and Human Development**. London: France.
- Miller, Carroll H. (1976). **Foundations of guidance**. New York: Harper & Row.
- Minudin, O.B. (1987). The role of the secondary school principals as perceived by secondary school principals in sadas malaysia. **Dissertation International Abstracts, 47 (7)**, 2403 – A.
- Morton, P.G. (1983). **Critical care nursing**. New Jersey: Prentice - Hall.
- Oakland, John S. (1993). **Total Quality Management : Text with Cases**. Amsterdam :

Butterworth-Heinemann.

Oliva, P.E. (1992). **Developing the curriculum**. New York: Harper Colins.

Ornstein, A.C., & F.P. Hunkins. (1998). **Curriculum : Foundations, Principles and Issues**. Boston : Allyn and Bacon.

Paul, Hersey., & Kenneth H. Blanchard. (1984). **Management of organizational behavior : Utilizing human resources**. New Jersey : Prentice Hall.

Peter, & Farwell. (1986). **Guidance : A developmental Approach**. Chicago: Rand Mc Nally.

Preedy, R. Glatter, & R. Levacic. (1997) **Educational Management: Strategy, Quality and Resource**. Buckingham: Open University Press.

Ramseyer, et al. (1995). **Factor Affecting Education Administration**. Ohio : Ohio State University.

Reddin, William J. (1980). **Managerial effectiveness**. New York : McGraw-Hill.

Reynolds, D. (1982). **School Effectiveness and School Improvement : a Mission Statement, School Effectiveness and school Improvement**. Lisse: Swets & Zeitlinger.

Richard, Beckhard. (1993). **Organizational Development : Strategies and Models**. Massachusetts : Addison – Wesley.

Richardson CA, et al. (1992). Techniques for active lumbar stabilization for spinal protection: a pilot study. **Aust J Physio**, **38**, 105-112.

Roblyer, M. D., & Edwards, J. (2000). **Integrating educational technology into Teaching**. New Jersey: Prentice-Hall.

Saylor, & Alexander Lewis. (1981). **Curriculum Planing for The Better Teaching and Learning**. New York: Holt Rinehart and Winston.

Sergiovanni, T.J., et al. (1999). **Education governance and administration**. New York: Prentice-Hall.

Shertzer, B., & Stone, S.C. (1981). **Fundamentals of guidance**. Boston: Houghton Mifflin.

Smith, Edward W., et al. (1971). **The education encyclopedia**. New Jersey: Prentice-Hall.

Son, W. (1988). **Essential English Dictionary**. Great Britain : GlasGow.

Sowell, Evelys, J. (1996). **Curriculum An Integrative Introduction**. New Jersey: Prentice Hall.

- Spohn, W.A. (1987). How to Improve Supervision for Better School. **School Administration, 44 (5)**, 17 – 19 .
- Stephen, & Morgan, Colin. (1994). **Quality management and the school**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Stewent, J. (1996). **Work and motivation**. New Jersey : Prentice Hall.
- Stogdill. R.M. (1981). **handbook of leadership**. New York: The Free Press.
- Stoops, Emery., & Russell, E. Johnson. (1981). **School Administration**. New York: McGraw– Hill.
- Taba, Hilda. (1982). **Curriculum Development : Theory and Practice**. New York Harcourt: Brace and World.
- Tanner, Daniel. (1987). **Supervision in Education Problems and Practices**. New York: Macmillan.
- Trusty, Francis M. (1986). **Administrator/Supervisor Career Ladder Orientation Manual Perspectives**. New York: Prentice-Hall.
- UNESCO. (1988). **Institute for Education Ham bury and Bergamo Press**. New York: McGraw– Hill.
- Wellman, French. (1988). **Human Resource Management**. Boston: Houghton Mifflin.
- Weidner M, & Maier, S.L. (1985). **Descriptive Study of The Relationship of Teaching Level**. New York: Prentice-Hall.
- Worthen, B. R. & Sanders. J. R. (1984). **Educational Evaluation: Theory and Practice**. California: Wedsworth Publishing.
- Zuber-Skerritt, O. (1991). **Action research for change and development**. Aldershot: Avebury.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี

คำชี้แจง

- แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้น โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี
- ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ คือ ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสังกัดในจังหวัดลพบุรี
  - แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้ศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
    - ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
    - ตอนที่ 2 ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถาม คำตอบของท่านเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าอย่างมากต่อการทำวิจัยในครั้งนี้ และจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาที่ดีในภาพรวมต่อไป

ขอขอบคุณ

ประเสริฐศรี ขาวช่วง

นักศึกษาลัทธิปริญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ให้ตรงกับสภาพภาพของท่าน

1. เพศ
  - ชาย
  - หญิง
2. ระดับการศึกษา
  - ต่ำกว่าปริญญาตรี
  - ปริญญาตรี
  - สูงกว่าปริญญาตรี
3. อาชีพ
  - ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ
  - ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
  - เกษตรกร
  - อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. อายุ
  - น้อยกว่า 30 ปี
  - 30 – 40 ปี
  - มากกว่า 40 ปี
5. อำเภอที่ตั้ง
  - อำเภอเมือง
  - อำเภอโคกสำโรง
  - อำเภอโคกเจริญ

- ( ) อำเภอชัยบาดาล
- ( ) อำเภอท่าม่วง
- ( ) อำเภอท่าหลวง
- ( ) อำเภอบ้านหมี่
- ( ) อำเภอพัฒนานิคม
- ( ) อำเภอลำสนธิ
- ( ) อำเภอสระโบสถ์
- ( ) อำเภอหนองม่วง

ตอนที่ 2

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัด ลพบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1)การพัฒนาหลักสูตร 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 6) การแนะแนวการศึกษา และ 7) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับ ที่ตนเองชอบที่สุด ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ความคาดหวังของผู้ปกครอง ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน	ระดับความคาดหวัง				
		5	4	3	2	1
1	การพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนได้วางแผนในการจัดทำหลักสูตรเพื่อสอนนักเรียนให้เหมาะสมกับสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการ					
2	โรงเรียนมีการตรวจสอบความเหมาะสมรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง					
3	รายวิชาในหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนได้รับมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ					
4	มีการพัฒนาเนื้อหาในรายวิชาของหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่นักเรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					
5	ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
6	การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนที่ส่งเสริมต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้					
7	มีการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมสอดคล้องในรายวิชาที่สอนกับความต้องการของผู้เรียน					
8	มีการฝึกทักษะ กระบวนการคิดและการเผชิญสถานการณ์ของผู้เรียนให้เหมาะสมกับช่วงวัย					
9	ครูใช้วิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้					
10	ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรมการเรียนรู้					
11	การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผล การเรียน การตัดสินผลการเรียนของนักเรียนมีหลักเกณฑ์ชัดเจน และมีความโปร่งใสในการให้คะแนน					
12	ครูผู้สอนจัดทำ การสอบวัดผลเด็กนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีมาตรฐาน					

ข้อที่	ความคาดหวังของผู้ปกครอง ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน	ระดับความคาดหวัง				
		5	4	3	2	1
13	สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลและจัดทำแผนการ ปฏิบัติการดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลาย					
14	เปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผล ประเมินของนักเรียน					
15	จัดทำเอกสารหลักฐานประเมินผลการเรียนของนักเรียน ตามรูปแบบมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ					
16	การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการ ศึกษา มีการจัดหาวัสดุและสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ในการจัดการเรียนการสอน					
17	สำรวจความต้องการของนักเรียนเพื่อจัดหาสื่อ ให้ เหมาะสมกับการดำเนินงานและการจัดการเรียนการ สอน					
18	ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูสามารถสร้างสื่อ นวัตกรรมมา ใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วยตัวเอง					
19	ให้ความรู้และเทคนิคครูในการเก็บรักษาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีให้มีอายุการใช้งานนานยิ่งขึ้น					
20	มีการติดตามการใช้สื่อและนวัตกรรมของครูอย่าง สม่ำเสมอ					
21	การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง					
22	สำรวจแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น					
23	มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอื่นและ หน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษาในการดำเนินกิจกรรมการ เรียนรู้ต่างๆ					
24	การส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน ในการจัดกระบวนการเรียนรู้					
25	กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ของ โรงเรียนอย่างต่อเนื่อง					

ข้อที่	ความคาดหวังของผู้ปกครอง ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน	ระดับความคาดหวัง				
		5	4	3	2	1
26	การแนะแนวการศึกษา ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดอบรมครูเกี่ยวกับการ บริการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้ครู					
27	มีการติดตามผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนว การศึกษา					
28	ส่งเสริมให้มีกิจกรรมแนะแนวทางการศึกษากับนักเรียน เป็นประจำและต่อเนื่อง					
29	กำหนดบุคลากรในการกำกับติดตามประเมินผลงานแนะ แนวอย่างเป็นระบบ					
30	มีการเชื่อมโยงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและ กระบวนการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาผู้เรียน					
31	การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน จัดให้ครูได้ศึกษาและสำรวจความต้องการในการพัฒนา ของคนในชุมชน					
32	ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน					
33	ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่าง บุคคล ชุมชน และโรงเรียน					
34	ร่วมกับบุคลากรจัดทำแผนงานพัฒนาชุมชนโดยเชิญ ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม					
35	ประชาสัมพันธ์ถึงแผนงาน แนวทางในการพัฒนาชุมชน ให้คนในชุมชนได้รับทราบ					

ขอขอบคุณที่ตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามในการวิจัย
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ข้อ	รายการ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
1	การพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนได้วางแผนในการจัดทำหลักสูตร เพื่อสอนนักเรียนให้เหมาะสมกับสิ่งที่ ผู้ปกครองต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2	โรงเรียนมีการตรวจสอบความเหมาะสม รายวิชาที่จัดการเรียนการสอนในหลักสูตร อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
3	รายวิชาในหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน ได้รับมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดของ กระทรวงศึกษาธิการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
4	มีการพัฒนาเนื้อหาในรายวิชาของหลักสูตร ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่ นักเรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
5	ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนาความสามารถ ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
6	การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ ในโรงเรียนที่ส่งเสริมต่อการจัด กระบวนการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
7	มีการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมสอดคล้องใน รายวิชาที่สอนกับความต้องการของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
8	มีการฝึกทักษะ กระบวนการคิดและการ เผชิญสถานการณ์ของผู้เรียนให้เหมาะสม กับช่วงวัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
9	ครูใช้วิธีการต่างๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเกิด การพัฒนาการเรียนรู้	+1	+1	+1	0	+1	0.80
10	ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนที่	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ข้อ	รายการ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
	สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรมการเรียนรู้						
11	การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน การตัดสินผลการเรียนของนักเรียนมีหลักเกณฑ์ชัดเจนและมีความโปร่งใสในการให้คะแนน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
12	ครูผู้สอนจัดทำ การสอบวัดผลเด็กนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีมาตรฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
13	สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลและจัดทำแผนการปฏิบัติการดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
14	เปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลประเมินของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
15	จัดทำเอกสารหลักฐานประเมินผลการเรียนของนักเรียนตามรูปแบบมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
16	การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา มีการจัดหาวัสดุและสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอในการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
17	สำรวจความต้องการของนักเรียนเพื่อจัดหาสื่อ ให้เหมาะสมกับการดำเนินงานและการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
18	ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูสามารถสร้างสื่อ นวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วยตัวเอง	+1	+1	+1	0	+1	0.80
19	ให้ความรู้และเทคนิคครูในการเก็บรักษาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีให้มีอายุการใช้งานนานยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ข้อ	รายการ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
20	มีการติดตามการใช้สื่อและนวัตกรรมของครูอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
21	การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
22	สำรวจแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
23	มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอื่นและหน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษาในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
24	การส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
25	กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
26	การแนะแนวการศึกษา ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดอบรมครูเกี่ยวกับการบริการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างความรู้ให้ครู	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
27	มีการติดตามผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนวการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
28	ส่งเสริมให้มีกิจกรรมแนะแนวทางการศึกษากับนักเรียนเป็นประจำและต่อเนื่อง	+1	+1	+1	0	+1	0.80
29	กำหนดบุคลากรในการกำกับติดตามประเมินผลงานแนะแนวอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
30	มีการเชื่อมโยงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกระบวนการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ข้อ	รายการ	คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
31	การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ ชุมชน จัดให้ครูได้ศึกษาและสำรวจความต้องการ ในการพัฒนาของคนในชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
32	ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่างๆของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
33	ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ชุมชน และ โรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
34	ร่วมกับบุคลากรจัดทำแผนงานพัฒนา ชุมชนโดยเชิญผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
35	ประชาสัมพันธ์ถึงแผนงาน แนวทางในการ พัฒนาชุมชนให้คนในชุมชนได้รับทราบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. อาจารย์ ดร.สรรัชต์ ชูชีพ	อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. อาจารย์ ดร.ภัสยกร เลาสวัสดิกุล	อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
3. อาจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ ภาชนะวรรณ	อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. อาจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์	อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
5. อาจารย์ ดร.เสริมทรัพย์ วรรณัญญา	อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๒๙๙/๕๙

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.สรรัชต์ ชูชีพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์

๒. แบบสอบถามเพื่อการทำวิทยานิพนธ์

๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวประเสริฐศรี ขาวช่วง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี โดยมี อาจารย์ ดร.สรรัชต์ ชูชีพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ ดร.ภัสยกร เลาสวัสดิกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๒๙๙/๖๐

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.ภัสสร เลาสวัสดิ์กุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์

๒. แบบสอบถามเพื่อการทำวิทยานิพนธ์

๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวประเสริฐศรี ขาวช่วง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี โดยมี อาจารย์ ดร.สรราช ชูชีพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ ดร.ภัสสร เลาสวัสดิ์กุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๒๙๙/๖๑

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.อภิสิทธิ์ ภาชนะวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์

๒. แบบสอบถามเพื่อการทำวิทยานิพนธ์

๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวประเสริฐศรี ขาวช่วง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี โดยมี อาจารย์ ดร.สรราช ชูชีพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ ดร.ภัสยกร เลาสวัสดิกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๒๙๙/๖๒

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุคนธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์

๒. แบบสอบถามเพื่อการทำวิทยานิพนธ์

๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวประเสริฐศรี ขาวช่วง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี โดยมี อาจารย์ ดร.สรราช ชูชีพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ ดร.ภัสยกร เลาสวัสดิกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๒๙๙/๖๓

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน อาจารย์ ดร.เสริมทรัพย์ วรรณัญญา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์

๒. แบบสอบถามเพื่อการทำวิทยานิพนธ์

๓. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วยนางสาวประเสริฐศรี ขาวช่วง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี โดยมี อาจารย์ ดร.สรรชัย ชูชีพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ ดร.ภัสยกร เลาสวัสดิกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ทดลองใช้ (try out) เครื่องมือในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๕๓๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนราชนครินทร์
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑

ด้วยนางสาวประเสริฐศรี ขาวช่วง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี โดยมี อาจารย์ ดร.สรรชัย ชูชีพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ ดร.ภัสสกร เลาสวัสดิ์กุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนทดลองใช้ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือวิจัยที่ได้สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นางสาวประเสริฐศรี ขาวช่วง ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ในการนี้นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๕๓๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนราชนครินทร์
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๒

ด้วยนางสาวประเสริฐศรี ขาวชวง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี โดยมี อาจารย์ ดร.สรรชัย ชูชีพ เป็นอาจารย์ที่
ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ ดร.ภัสสกร เลาสวัสดิ์กุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ใน
ขั้นตอนทดลองใช้ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือวิจัยที่ได้สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ให้นางสาวประเสริฐศรี ขาวชวง ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่ม
ตัวอย่าง เพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ในการนี้นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและ
ประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๕๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนราชนครินทร์
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑

ด้วยนางสาวประเสริฐศรี ขาวช่วง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี โดยมี อาจารย์ ดร.สรรชัย ชูชีพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ ดร.ภัสยกร เลาสวัสดิ์กุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนระหว่างเก็บข้อมูล ซึ่งหน่วยงานของท่านได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นางสาวประเสริฐศรี ขาวช่วง ดำเนินการเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ในการนี้นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๕๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนราชนครินทร์
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๒

ด้วยนางสาวประเสริฐศรี ขาวช่วง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดลพบุรี โดยมี อาจารย์ ดร.สรรัชย์ ชูชีพ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ อาจารย์ ดร.ภัสยกร เลาสวัสดิ์กุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนระหว่างเก็บข้อมูล ซึ่งหน่วยงานของท่านได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นางสาวประเสริฐศรี ขาวช่วง ดำเนินการเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ในการนี้นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา เพชรใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ สกุล	นางสาวประเสริฐศรี ชาวช่วง
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 3 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2531
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 39 ซ.อุตุนิยม ถนนสีหราชเดโชไชย ตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมือง จ.ลพบุรี 15000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2554 วิทยาศาสตร์บัณฑิต(วท.บ.) สาขาวิชาชีววิทยาประยุกต์(จุลชีววิทยา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2560 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี